

การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาศึกษาน่าน เขต 1

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม 2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาน่าน เขต 1

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
พฤษภาคม 2567
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

ACADEMIC ADMINISTRATION AFFECTING LEARNER SKILLS IN THE 21ST CENTURY OF THE
SCHOOL TO EXPAND EDUCATIONAL OPPORTUNITIES UNDER THE JURISDICTION
OF NAN PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE, REGION 1

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirements for the Master of Education Degree
in Educational Administration

May 2024

Copyright 2024 by University of Phayao

การศึกษาด้วยตนเอง

เรื่อง

การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน

ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาน่าน เขต 1

ของ จิตภา ศรีมูล

ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ของมหาวิทยาลัยพะเยา

..... ประธานกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

(รองศาสตราจารย์ ดร. ฉลอง ชาติรูปะชีวิน)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. น้ำฝน กันมา)

..... อาจารย์บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยพะเยา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัชร จตุพร)

..... คณบดีวิทยาลัยการศึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร. รักษิต สุทธิพงษ์)

- เรื่อง:** การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1
- ผู้ศึกษาค้นคว้า:** จิตภา ศรีมูล, การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง: กศ.ม. (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัย
พะเยา, 2566
- อาจารย์ที่ปรึกษา:** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. น้ำฝน กันมา
- คำสำคัญ:** ปัจจัยที่ส่งผล, การบริหารงานวิชาการ, ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 2) ศึกษาระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 3) ศึกษาการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 จำนวน 244 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน 5 ระดับ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ เท่ากับ 0.965 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เท่ากับ 0.983 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบ Stepwise ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาโดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก 2) ระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาโดยรวมและรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับมาก 3) การบริหารงานวิชาการกับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 4) ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ การบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มี 3 ด้าน คือ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา (x_5), การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา(x_1), ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ (x_8) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 และสามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 ได้ร้อยละ 40.26 ดังสมการพยากรณ์ต่อไปนี้ สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ $\hat{Y} = 0.696 + 0.326(x_5) + 0.221(x_1) + 0.248(x_8)$ สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน $\hat{Z}_y = 0.353(x_5) + 0.233(x_1) + 0.265(x_8)$

Title: ACADEMIC ADMINISTRATION AFFECTING LEARNER SKILLS IN THE 21ST CENTURY OF THE SCHOOL TO EXPAND EDUCATIONAL OPPORTUNITIES UNDER THE JURISDICTION OF NAN PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE, REGION 1

Author: Jidapa Srimoon, Independent Study: M.Ed. (Educational Administration), University of Phayao, 2023

Advisor: Assistant Professor Dr. Namfon Gunma

Keywords: Factors Affect, Academic Administration, Learner Skills in the 21st Century

ABSTRACT

The objective of this research are 1) Study the level of academic management in educational opportunity expansion schools under the jurisdiction of Nan Primary Educational Service Area Office 1. 2) Study the level of 21st century learner skills in educational opportunity expansion schools under the jurisdiction of Nan Primary Educational Service Area Office 1. 3) Study the academic management that affects 21st century learner skills in educational opportunity expansion schools under the jurisdiction of Nan Primary Educational Service Area Office 1. The sample group used in this research included 244 administrators and teachers from expanded educational opportunity schools under the Nan Primary Educational Service Area Office 1, using simple random sampling. The research instruments were a 5-level rating scale questionnaire. The index of consistency (IOC) between 0.67 and 1.00. The reliability coefficient of the questionnaire on opinions about academic administration was 0.965, and the reliability coefficient of the questionnaire on opinions about 21st century learner skills was 0.983. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, Pearson correlation, and stepwise multiple regression analysis. The results of the study found that 1) The overall and all aspects of the academic administration level of special education schools are at a high level. 2) The overall and all aspects of the 21st century learner skills of special education schools are at a high level. 3) The relationship between academic administration and 21st-century learner skills in special education schools is positive and statistically significant at the .01 level. 4) Three factors that can predict academic management in educational opportunity expansion schools under the jurisdiction of Nan Primary Educational Service Area Office 1 are: Development of educational media, innovation, and technology (x_5), Curriculum development (x_1), Development of learning resources (x_8). these factors were statistically significant at .01 and can predict 40.26% of the effectiveness of 21st century learner skills in educational opportunity expansion schools under the jurisdiction of Nan Primary Educational Service Area Office 1. The following are the prediction equations: Raw score equation: $\hat{Y} = 0.696 + 0.326(x_5) + 0.221(x_1) + 0.248(x_8)$ Standard score equation: $\hat{Z}_y = 0.353(x_5) + 0.233(x_1) + 0.265(x_8)$

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยฉบับฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดีด้วยความกรุณาของอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.น้ำฝน กันมา ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลเอาใจใส่ให้ความช่วยเหลือในการตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขอันเป็นประโยชน์ในการวิจัยครั้งนี้ด้วยดีตลอดมา

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันติ บุรณะชาติ ประธานหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา และหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา, นางสาวกฤติยา ขัตติยะ ศึกษาานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 และนายภาคภูมิ มหายศนันท์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านฟ้า ที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความถูกต้อง ทั้งทางด้านภาษา เนื้อหา ระเบียบวิธี และเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย ช่วยแนะนำ แก้ไขให้สมบูรณ์และสำเร็จได้ด้วยดี

ขอขอบคุณผู้บริหารสถานศึกษา คณะครู และบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ และอนุญาตให้คณะครู และบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถาม และได้ช่วยเก็บรวบรวมข้อมูลและจัดส่งคืนให้ผู้วิจัย ขอขอบคุณผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจ จนทำให้งานวิจัยแล้วเสร็จได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ ครูบาอาจารย์ เจ้าหน้าที่ทุกท่าน และมหาวิทยาลัยพะเยา ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทั้งปวง และคอยให้คำแนะนำระหว่างการศึกษาโดยตลอด

ท้ายนี้ ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ครอบครัวที่สนับสนุน และคอยให้กำลังใจทุกเวลาที่เหนื่อยล้า ให้ความช่วยเหลือทุก ๆ ด้าน จนสามารถทำการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

จิตาภา ศรีมูล

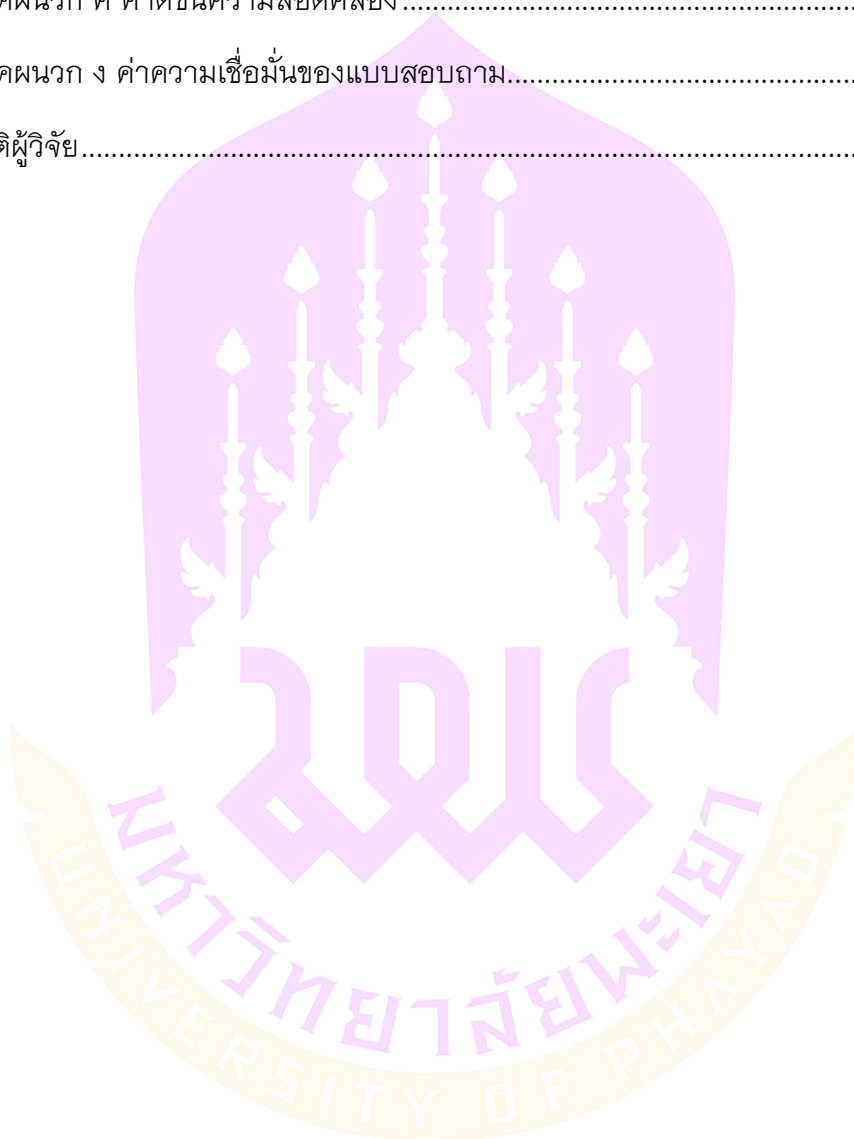
สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ท
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย	5
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
สมมติฐานของการวิจัย.....	6
ขอบเขตการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	9
ประโยชน์ที่จะได้รับการจากการวิจัย	13
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	14
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ	14
แนวคิดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21	37
ข้อมูลโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่าน เขต 1.....	52
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	54
กรอบแนวคิดการวิจัย	57

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	58
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	58
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	58
การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ	60
การเก็บรวบรวมข้อมูล	62
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	62
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	65
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	67
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1.....	69
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1.....	79
ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการบริหารงานวิชาการกับทักษะผู้เรียนในศตวรรษ ที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1	91
ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนใน ศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis)	94
บทที่ 5 บทสรุป	98
สรุปผลการวิจัย.....	98
อภิปรายผล	105
ข้อเสนอแนะ.....	119
บรรณานุกรม	127

ภาคผนวก.....	135
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ	136
ภาคผนวก ข แบบสอบถามการวิจัย.....	137
ภาคผนวก ค ค่าดัชนีความสอดคล้อง	148
ภาคผนวก ง ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	158
ประวัติผู้วิจัย.....	159

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงข้อมูลคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบต่าง ๆ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาศึกษานาน เขต 1	2
ตาราง 2 แสดงการสังเคราะห์ข้อบ่งชี้การบริหารงานวิชาการ	21
ตาราง 3 แสดงข้อมูลผู้บริหารและจำนวนครูของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศึกษานาน เขต 1 ปีการศึกษา 2566	52
ตาราง 4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	67
ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของระดับ การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาศึกษานาน เขต 1 โดยภาพรวม	69
ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของระดับ การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาศึกษานาน เขต 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	70
ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของระดับ การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาศึกษานาน เขต 1 ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อยู่	71
ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของระดับ การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาศึกษานาน เขต 1 ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน	72
ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของระดับ การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาศึกษานาน เขต 1 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	73
ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ย ของระดับ การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่	

การศึกษาประถมศึกษานาน เขต 1 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา	74
ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของระดับ การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานาน เขต 1 ด้านการนิเทศการศึกษา	75
ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ย ของระดับ การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานาน เขต 1 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา.76	76
ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของระดับ การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานาน เขต 1 ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้	77
ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ย ของระดับ ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานาน เขต 1 โดยภาพรวม	79
ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของระดับ ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานาน เขต 1 ด้านความสามารถด้านการอ่านออก	80
ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของระดับ ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานาน เขต 1 ด้านความสามารถด้านการเขียนได้	81
ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของระดับ ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานาน เขต 1 ด้านความสามารถด้านการคิดเลขเป็น	82
ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของระดับ ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานาน เขต 1 ด้านทักษะการคิดวิเคราะห์ อย่างมีวิจารณญาณและ สามารถแก้ปัญหา	83

ตาราง 19 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของระดับ ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ด้านทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม	84
ตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ย ของระดับ ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ด้านความเข้าใจในความแตกต่างและกระบวนการคิด ของแต่ละวัฒนธรรม	85
ตาราง 21 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของระดับ ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ด้านความสามารถในการร่วมมือกันทำงานเป็นทีม และมีภาวะ ความเป็นผู้นำ	86
ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของระดับ ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ด้านทักษะในการสื่อสารข้อมูล และการรู้เท่าทันสื่อ	87
ตาราง 23 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของระดับ ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ด้านทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ และความเข้าใจใน เทคโนโลยี	88
ตาราง 24 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของระดับ ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ด้านทักษะด้านอาชีพและความสามารถในการเรียนรู้	89
ตาราง 25 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของระดับ ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ด้านความมีเมตตา กรุณา มีคุณธรรม และมีระเบียบ วินัย	90

ตาราง 26 แสดงสรุปค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับทักษะผู้เรียน ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1	91
ตาราง 27 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับทักษะผู้เรียนใน ศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1	93
ตาราง 28 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ที่แยกเป็นรายด้านเพื่อ ตรวจสอบสมมติฐานร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity)	94
ตาราง 29 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 จากปัจจัยด้านต่าง ๆ	95
ตาราง 30 แสดงอำนาจพยากรณ์ของตัวแปรพยากรณ์ และคัดเลือกตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดจาก การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1.....	95
ตาราง 31 แสดงค่าสถิติของตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1	96

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	57
--------------------------------	----

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบัน การศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม จุดมุ่งหมายในการพัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีความรู้คู่คุณธรรม การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ จะต้องประกอบด้วยหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอน ครู บุคลากรทางการศึกษา และระบบการบริหารจัดการซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญเป็นอย่างมาก หลักสูตร จะต้องมัลักษณะกว้าง ยืดหยุ่นและมีความเป็นสากล มีมาตรฐานทัดเทียมมาตรฐานโลก เนื้อหาจำเป็นต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคปัจจุบัน และอนาคต นอกจากนี้แล้วยังเปิดโอกาสให้ชุมชนหรือสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนด และพัฒนาหลักสูตรให้มีความยืดหยุ่นและหลากหลายกับสภาพบริบทของชุมชนหรือสังคม กระบวนการเรียนการสอนจะต้องเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มุ่งเน้นการค้นคว้าและสร้างองค์ความรู้ด้วย โดยที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนในการจัดการเรียนการสอน ประเมินผล การเรียนรู้ของตนเอง กิจกรรมและสื่อการเรียนมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กัน ที่จะส่งผลต่อการพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน บทเรียนต้องมีความท้าทาย คำถามต่าง ๆ ต้องพัฒนาทักษะการคิด อารมณ์ และความรู้สึก เปิดโอกาสในการแสดงออกอย่างอิสระ มีความคาดหวังความเป็นเลิศของนักเรียนร่วมกันกับ ผู้ปกครองนักเรียน และครูใช้แหล่งเรียนที่เหมาะสมใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 14)

การบริหารวิชาการเป็นงานสำคัญสำหรับผู้บริหารการศึกษาทุกระดับและเป็นงานหัวใจของภารกิจการบริหารสถานศึกษา การบริหารงานวิชาการเป็นภารกิจหลักแรกของการบริหารสถานศึกษาและมุ่งให้สถานศึกษามีอำนาจในการบริหารจัดการโดยตรงตามมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 การบริหารงานวิชาการเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกอย่างในสถานศึกษาที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน การพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้และการพัฒนาผู้เรียนให้ดีมีประสิทธิภาพ (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2553; นพพงษ์ บุญจิตราดุล, 2557; พวงรัตน์ เกสรแพทย์, 2559; ชีระภาพ เพชรมาลัยกุล, 2560) ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักในการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาและเป็นเครื่องมือที่ชี้วัดความสำเร็จการบริหารของผู้บริหารในสถานศึกษา (นริสนันท์ เดชสุระ, 2552) การบริหารสถานศึกษาจะเกี่ยวข้องกับการบริหาร

งานวิชาการและการจัดการเรียนการสอน จะอธิบายลักษณะ องค์ประกอบ แนวทางที่มีประสิทธิภาพต่อพัฒนาคุณลักษณะและทักษะของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นให้มีความสอดคล้องกับจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เตรียมพร้อมกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 กระทรวงศึกษาธิการได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์สมรรถนะ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ชัดเจน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 2) สถานศึกษาจึงต้องมีการเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น จึงถือเป็นหน้าที่ของสถานศึกษาที่จะต้องพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนให้เกิดทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

จากรายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 ประจำปีการศึกษา 2565 (รายงานการสังเคราะห์ผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา(SAR) สพป.สุพรรณบุรี เขต 1 ปีการศึกษา 2565, 2566, หน้า 52-61) ซึ่งกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา ได้วิเคราะห์ พบว่า ผู้เรียนผลการประเมินด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การคิด วิเคราะห์ อยู่ในระดับ ดี คิดเป็นร้อยละ 66.72 และเมื่อเปรียบเทียบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (RT) ผลการประเมินความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (NT) ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏคะแนนดังตาราง

ตาราง 1 แสดงข้อมูลคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบต่าง ๆ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1

ประเภทการทดสอบ	คะแนนเฉลี่ยระดับเขตพื้นที่	คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ
RT ด้านการออกเสียง	79.81	77.38
RT ด้านการอ่านรู้เรื่อง	78.17	77.19
RT รวม 2 ด้าน	78.99	77.28
NT ด้านคณิตศาสตร์	49.92	49.12
NT ด้านภาษาไทย	55.73	55.86
NT รวม 2 ด้าน	52.82	52.50

ตาราง 1 (ต่อ)

ประเภทการทดสอบ	คะแนนเฉลี่ยระดับเขตพื้นที่	คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ
O-NET ป.6 ภาษาไทย	58.20	53.89
O-NET ป.6 ภาษาอังกฤษ	37.06	37.62
O-NET ป.6 คณิตศาสตร์	30.38	28.06
O-NET ป.6 วิทยาศาสตร์	40.73	39.34
O-NET ม.3 ภาษาไทย	53.00	52.95
O-NET ม.3 ภาษาอังกฤษ	28.19	32.05
O-NET ม.3 คณิตศาสตร์	21.56	24.39
O-NET ม.3 วิทยาศาสตร์	31.92	33.32

จากตารางข้างต้นจะเห็นได้ว่า คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบ NT ด้านภาษาไทย O-NET ป.6 ภาษาอังกฤษ O-NET ม.3 ภาษาอังกฤษ O-NET ม.3 คณิตศาสตร์ O-NET ม.3 วิทยาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยระดับเขตพื้นที่ ต่ำกว่า คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ซึ่งผลคะแนนเหล่านี้จะสะท้อนให้เห็นว่า คุณภาพผู้เรียนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ยังมีคุณภาพของผู้เรียนที่ต่ำ เมื่อเทียบกับคุณภาพของผู้เรียนในระดับประเทศ ซึ่งประเภทการทดสอบเหล่านี้จะเป็นการทดสอบที่เน้นทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ไขปัญหา และการสื่อสารของผู้เรียน ซึ่งทักษะเหล่านี้ก็มีอยู่ในทักษะในศตวรรษที่ 21 ด้วย ก็จะส่งผลให้ ทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 มีทักษะในศตวรรษที่ 21 ต่ำอีกด้วย

ทั้งนี้ ทักษะแห่งอนาคตใหม่ในศตวรรษที่ 21 (21ST Century Skills) เป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ของประชาชนคนไทย ในฐานะการเป็นพลเมืองของโลก ที่มีการดำรงชีวิตท่ามกลางโลกแห่งเทคโนโลยี โลกของเศรษฐกิจและการค้าโลกาภิวัตน์กับเครือข่ายความสมดุลของสิ่งแวดล้อมและพลังงาน ความเป็นสังคมเมือง ประเทศไทยจำเป็นต้องค้นหายุทธศาสตร์ใหม่ในการพัฒนาระบบการศึกษาสอดคล้องกับแนวคิดของ วิจารย์ พานิช (2556) ที่กล่าวว่า การศึกษาที่ถูกต้องสำหรับศตวรรษใหม่ ต้องเรียนให้บรรลุทักษะ จากรู้วิชาไปสู่ทักษะในการใช้วิชาเพื่อการดำรงชีวิตในโลกแห่งความเป็นจริง การเรียนจึงต้องเน้นเรียนโดยการลงมือทำ และผู้เรียนต้องฝึกฝนทักษะต่างๆ ที่จำเป็นตลอดชีวิต เครื่องมือเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 จึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการยกระดับการเรียนรู้ร่วมกันของทั้งผู้บริหารการศึกษาครู และผู้เรียนผ่าน “กระบวนการเรียนรู้สำคัญกว่าความรู้” และ “กระบวนการหาคำตอบสำคัญกว่าคำตอบ” โดยใช้ “ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21” (21st Century Skills) เพื่อรองรับความท้าทาย

และการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับ ประเทศไทยในศตวรรษที่ 21 การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและส่งเสริมการผลิตกำลังคนที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีเศรษฐกิจโลกในศตวรรษที่ 21 โดยอยู่บนพื้นฐานความเป็นไทยและปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้เข้าใจตัวตนความเป็นไทยอย่างเข้มแข็งก่อนเข้าสู่เวทีประชาคมอาเซียนอย่างยั่งยืน

ซึ่งในปัจจุบันเทคโนโลยีสมัยใหม่มีความเจริญก้าวหน้าเป็นอย่างมากส่งผลให้การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นมิติใหม่ของการศึกษาไทย ซึ่งในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการเรียนรู้ ซึ่งถือว่าเป็นกระบวนการการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตนเอง จากการได้เรียนรู้หรือประสบการณ์ในการกระบวนการเรียนรู้หรือกิจกรรมที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง และในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้มีการมุ่งพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ตามปฏิญญาการจัดการศึกษาขององค์การสหประชาชาติ (UNESCO) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558) ซึ่งจะเห็นได้ว่าการศึกษาในประเทศไทยจะต้องมีการดำเนินการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ตามจุดมุ่งหมายที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดไว้

จากข้อมูลข้างต้นดังกล่าว ทั้งงานด้านวิชาการและผลการทดสอบต่าง ๆ จะมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลซึ่งกันและกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกียรติศักดิ์ ชัยยาณะ และคณะ (2563) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ตามการรับรู้ของครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารตามการรับรู้ของครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก 2) การเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ตามการรับรู้ของครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 พบว่า ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก 3) การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 โดยภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ เนตรนลิน อยู่ประจักษ์, อัจฉรา นิยมภา และสนั่น ประจงจิตร (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนลานสัก 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากโดยด้านการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสูงสุด 2) การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

ในศตวรรษที่ 21 จำแนกตามวุฒิการศึกษา ในภาพรวม พบว่า ความคิดเห็นของผู้มีวุฒิปริญญาตรีกับผู้ที่มีวุฒิสองวุฒิปริญญาตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกันโดยภาพรวมมีการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสี่ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการประกันคุณภาพ ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีและสารสนเทศทางการศึกษา และด้านการนิเทศการศึกษา

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ทักษะของผู้เรียนเป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา โดยเฉพาะการบริหารงานวิชาการซึ่งเป็นหัวใจหลักของการบริหารสถานศึกษา และการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา สถานศึกษาจำเป็นต้องนำวางแผนดำเนินการในด้านการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะดำเนินการวิจัย เรื่อง การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร ครู บุคลากรและผู้เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้สามารถพัฒนาทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ต่อไปในอนาคต

คำถามการวิจัย

1. การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 อยู่ในระดับใด
2. ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 อยู่ในระดับใด
3. การบริหารงานวิชาการด้านใดที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1
2. เพื่อศึกษาระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1
3. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1

สมมติฐานของการวิจัย

การบริหารงานวิชาการอย่างน้อย 1 ด้านที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ แบ่งเป็น 8 ด้าน ซึ่งได้จากการสังเคราะห์ตัวแปร ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน
4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา
6. การนิเทศการศึกษา
7. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
8. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 3R x 8C ตามแนวคิดของ
กระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2563) ประกอบด้วย

3R คือ

1. Reading: ความสามารถในการอ่านออก
2. (W)riting: ความสามารถในการเขียนได้
3. (A)Rithmetic : ความสามารถในการคิดเลขเป็น

8C คือ

1. Critical Thinking and Problem Solving: ทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ
และสามารถแก้ปัญหา
2. Creativity and Innovation: ทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม
3. Cross-Cultural Understanding: ความเข้าใจในความแตกต่างและกระบวนการคิด
ของแต่ละวัฒนธรรม
4. Collaboration Teamwork and Leadership: ความสามารถในการร่วมมือกันทำงาน
เป็นทีม และมีภาวะความเป็นผู้นำ
5. Communication Information and Media Literacy: ทักษะในการสื่อสารข้อมูล
และการรู้เท่าทันสื่อ
6. Computing and ICT Literacy: ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ และความเข้าใจในเทคโนโลยี
7. Career and Learning Skills: ทักษะด้านอาชีพและความสามารถในการเรียนรู้
8. Compassion: ความมีเมตตา กรุณา มีคุณธรรม และมีระเบียบวินัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ศึกษา ได้แก่

ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ แบ่งเป็น 8 ด้าน ได้จากตารางการสังเคราะห์ตัวแปร

ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน
4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา
6. การนิเทศการศึกษา

7. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

8. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้

ด้านทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ตามแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2563) ดังนี้

3R คือ

1. Reading : ความสามารถด้านการอ่านออก

2. (W)riting : ความสามารถด้านการเขียนได้

3. (A)ithmetic : ความสามารถด้านการคิดเลขเป็น

8C คือ

1. Critical Thinking and Problem Solving: ทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ และสามารถแก้ปัญหา

2. Creativity and Innovation: ทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม

3. Cross-Cultural Understanding: ความเข้าใจในความแตกต่างและกระบวนการคิดของแต่ละวัฒนธรรม

4. Collaboration Teamwork and Leadership: ความสามารถในการร่วมมือกันทำงานเป็นทีม และมีภาวะความเป็นผู้นำ

5. Communication Information and Media Literacy: ทักษะในการสื่อสารข้อมูล และการรู้เท่าทันสื่อ

6. Computing and ICT Literacy: ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ และความเข้าใจในเทคโนโลยี

7. Career and Learning Skills: ทักษะด้านอาชีพและความสามารถในการเรียนรู้

8. Compassion: ความมีเมตตา กรุณา มีคุณธรรม และมีระเบียบวินัย

ขอบเขตด้านประชากรและตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ทั้งหมด 37 โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาและครู 623 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 โดยกลุ่มตัวอย่าง

ดังกล่าวจะใช้สูตรการคำนวณของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จะได้จำนวนผู้บริหารสถานศึกษาและครูจำนวน 244 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในสถานศึกษาของผู้บริหาร ครู และบุคลากรในสถานศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริม ปรับปรุง พัฒนา การเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่สถานศึกษากำหนด โดยมีขอบข่ายงาน ดังนี้

1.1 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการสร้าง ประเมิน และปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์เอกสารและข้อมูล การวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม ร่วมกันระหว่างสถานศึกษา ชุมชน ภาควิชาเครือข่าย นำไปสู่การจัดทำโครงสร้าง หลักสูตรและสาระ การนำหลักสูตรไปใช้ การนิเทศ การติดตามและประเมินผล การปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตร เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการเรียนรู้ สอดคล้องกับเป้าหมาย การพัฒนา ตลอดจนมีการอบรมครูผู้ใช้หลักสูตรให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการพัฒนา หลักสูตร นำไปสู่การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม

1.2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการสร้าง ประเมินและปรับปรุง กระบวนการเรียนรู้ โดยการส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนและกระบวนการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะต้องมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยให้มีความ ยึดหยุ่นตามความเหมาะสมทั้งด้านเวลา สาระการเรียนรู้และต้องเน้นให้ผู้เรียน เรียนรู้ผ่านการ ปฏิบัติจริง จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ จัดให้มีการนิเทศการเรียนการสอน และส่งเสริมให้มีการ พัฒนาครู

1.3 การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน หมายถึง การวัดประเมินผล การเรียน หมายถึง การกำหนดระเบียบการวัดและประเมินผลของสถานศึกษา ซึ่งเป็น กระบวนการตรวจสอบคุณภาพของการจัดการศึกษา ผู้เรียน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง และวิธีการ จัดการศึกษาว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่สถานศึกษาดังไว้หรือไม่ โดยมีการพัฒนาเครื่องมือ ที่นำมาใช้วัดและประเมินผลอย่างเหมาะสม รวมถึงจัดให้มีการส่งเสริม สนับสนุนระบบ สารสนเทศด้านการวัดและประเมินผลที่เป็นระบบ ซึ่งการวัดประเมินผลการเรียนแต่ละระดับนั้น มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา และสามารถพัฒนาผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพ

1.4 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา หมายถึง การปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบ ซึ่งถือว่าการวิจัยที่มีส่วนสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยการนำปัญหาที่ได้มาสะท้อนศักยภาพในการจัดการศึกษา ซึ่งได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทาง รวมถึงวิธีการในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษาระหว่างบุคลากรทางการศึกษา รวมถึงมีแนวทางการดา เน้นการวิจัยที่เหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดีขึ้น และสามารถหา แนวทางที่ได้ไปปรับใช้ให้เกิดกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ

1.5 การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง กระบวนการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรครูได้นำวิธีการ หรือวิทยาการมาประยุกต์ใช้เป็นแหล่งข้อมูลในกระบวนการถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์ โดยอาศัยแนวทาง วิธีการ และเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อนำมาจัดการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น สนใจใฝ่รู้ในเนื้อหาการเรียนมากยิ่งขึ้น ซึ่งถือว่าการกระบวนการหนึ่งในการจัดการศึกษาที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม โดยการเลือกใช้ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน รวมถึงการติดตามการผลิต ติดตามการนำไปใช้ และการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างเป็นระบบ นอกจากจะเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้นแล้ว ยังสามารถพัฒนาศักยภาพในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.6 การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษา โดยการแนะนำ และเป็นความร่วมมือระหว่างผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องตามเป้าหมายที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ การนิเทศการศึกษาได้นำเอาเทคนิค วิธีการหรือแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพสูงสุด ซึ่งในยุคปัจจุบันได้มีการนำเอาเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการนิเทศการศึกษาเพื่อให้การจัดการศึกษานั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และได้รับการยอมรับจากทุกฝ่าย เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้

1.7 การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยการจัดระบบโครงสร้างองค์กร กำหนดเกณฑ์การประเมิน วางแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดำเนินการพัฒนาตามแผนและติดตามตรวจสอบและประเมินคุณภาพ และประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาและหน่วยงานอื่น

ในการปรับปรุงและพัฒนากระบวนทัศน์คุณภาพภายในสถานศึกษา และการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

1.8 การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ หมายถึง แหล่งที่เสริมสร้างความรู้ ประกอบด้วย บุคคล สถานที่ ทั้งที่ถูกสร้างจากธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้น มีการพัฒนาสถานที่ หรือบุคคล ที่มีความรู้ข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศ สิ่งแวดล้อม ห้องสมุด อุทยานการศึกษาและ ประสบการณ์อื่น ๆ ที่ส่งเสริมและเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนไม่ว่าจะเป็นในห้องเรียน หรือนอกห้องเรียน ตลอดจนมีการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านการ เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน และผู้เรียนสามารถสร้าง องค์ความรู้ด้วยตนเองปลูกฝังนิสัยแห่งการใฝ่รู้ ใฝ่เรียน และสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง ตลอดชีวิตส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้และเป็นผู้คนแห่งการเรียนรู้ ได้ด้วยตนเองจากประสบการณ์ตรงแล้วสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

2. ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนที่มาจากการจัด กระบวนการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านต่าง ๆ ให้มีทักษะในศตวรรษที่ 21 ที่ทุกคน จะต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต คือ การเรียนรู้ 3R x 8C ได้มีความหมายไว้ดังนี้

2.1 Reading: ความสามารถด้านการอ่านออก หมายถึง การอ่านออก แต่ไม่ใช่แค่ การอ่านท่องจำ แต่อ่านจับใจความได้ เน้นที่การอ่านหลากหลาย อ่านในด้านที่สนใจจริง ๆ เพื่อเกิดความสนุกและรักในการอ่าน จนเกิดความเข้าใจในบริบท อ่านจับใจความสำคัญได้ วิเคราะห์ได้ ไม่ใช่อ่านแล้วเชื่อเลย หรืออ่านแล้วทำตามเลย การอ่านที่ดีต้องเกิดการคิดเป็น จับใจความเป็น วิเคราะห์เป็น เพื่อมีสติในการเข้าถึงสื่อและข้อมูลต่าง ๆ และสามารถนำความรู้ และประโยชน์ที่ได้จากการอ่านมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

2.2 (W)Riting: ความสามารถด้านการเขียนได้ หมายถึง ความสามารถด้านการเขียน แสดงความต้องการ เป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้ที่ย่าน สามารถอ่านได้เข้าใจ และรู้ถึงความต้องการ สามารถเขียนเพื่อการสื่อสารให้คนอื่นเข้าใจ แสดงถึงความคิด ความรู้สึก อารมณ์ และถ่ายทอดตัวตนของผู้เขียนในเชิงบวกได้ แล้วสามารถนำมาถ่ายทอดให้กับบุคคลอื่นให้ได้ ความรู้เช่นเดียวกับที่ได้รับมา

2.3 (A)Rithmetic: ความสามารถด้านการคิดเลขเป็น หมายถึง มีทักษะการคำนวณ คิดเลขเป็น เพื่อเพียงพอในการใช้ชีวิต มุ่งเน้นไปที่การเรียนรู้แบบองค์รวม (Holistic Learning) โดยเป็นการเชื่อมโยงระหว่างความคิดกับข้อมูลที่สำคัญ และยังเชื่อมโยงกับจิตใจด้วย ต้องมีความสามารถตีความและ เข้าใจความคิดต่าง ๆ ที่สื่อสารออกมาในรูปแบบของคณิตศาสตร์ จะทำให้ผู้เรียนเกิดการคิดเชื่อมโยงถึงคณิตศาสตร์และการคำนวณในชีวิตประจำวันได้

2.4 Critical Thinking and Problem Solving: ทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมี
 วิจารณ์ญาณและสามารถแก้ปัญหา หมายถึง ความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์คิดอย่างเป็น
 ระบบและใช้เหตุผลในการตัดสินใจเพื่อแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม
 สามารถสร้างนักเรียนให้มีความคิดวิเคราะห์ที่แก้ไขปัญหาได้ มีความช่างสังเกตเห็นปัญหา
 ตั้งคำถามเป็นประเด็นและตัดสินใจจากสิ่งที่สังเกตเห็น หาข้อมูลและหลักฐานเพื่อพิสูจน์
 และแก้ปัญหา มีมุมมองที่หลากหลาย และมองภาพรวมเพื่อมุ่งสู่เป้าหมาย สามารถประยุกต์
 การแก้ไขปัญหาเดิมกับเรื่องใหม่ได้ สามารถถอดบทเรียนรู้ ข้อเสนอแนะและสิ่งที่ควรพัฒนา
 จากประสบการณ์

2.5 Creativity and Innovation: ทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม
 หมายถึง ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ คิดเชิงบวก เพื่อนำไปสู่การสร้างและ
 ใช้องค์ความรู้หรือนวัตกรรมในการพัฒนางาน สามารถสร้างนักเรียนให้มีความคิดนอกกรอบ
 คิดต่อยอดเป็นและสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นได้ มีความคิดเปิดกว้าง มองหาโอกาส สร้างความ
 เป็นไปได้ ตลอดจนสื่อสารความคิดให้ผู้อื่นเข้าใจ และยอมรับความคิดผู้อื่น

2.6 Cross-Cultural Understanding: ความเข้าใจในความแตกต่างและกระบวนการคิด
 ของแต่ละวัฒนธรรม หมายถึง ความเข้าใจในความแตกต่างของบุคคลและยอมรับความหลากหลาย
 ทางวัฒนธรรม สร้างนักเรียนให้ยอมรับตัวตนเองตัวเองและผู้อื่น สร้างความทัดเทียมในสังคม
 ชื่นชมและรับรู้ในคุณค่าของตัวเองและของผู้อื่นได้ โดยไม่มีอคติในเพื่อนมนุษย์ และลดความ
 เป็นศูนย์กลางของตนเองลง

2.7 Collaboration Teamwork and Leadership: ความสามารถในการร่วมมือกัน
 ทำงานเป็นทีม และมีภาวะความเป็นผู้นำ หมายถึง ความสามารถในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น
 การทำงานเป็นทีม การแสดงภาวะผู้นำ เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย และนักเรียน
 ให้ยอมรับความแตกต่าง ทำงานร่วมกันเป็นทีมได้ ยืดหยุ่นและปรับตัวในการทำงาน
 ตามสถานการณ์ และมีทักษะบริหารเวลาในการทำงาน มีภาวะผู้นำและผู้ตามเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

2.8 Communication Information and Media Literacy: ทักษะในการสื่อสารข้อมูล
 และความรู้เท่าทันสื่อ หมายถึง ความสามารถในการเข้าถึง ค้นหา วิเคราะห์ ประเมิน
 และถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร ความสามารถในการใช้สื่อสารสนเทศต่าง ๆ และนักเรียนมีทักษะ
 ในการสื่อสาร ทั้งการพูด อ่าน เขียน และสื่อสารภาษากายได้ตามวัตถุประสงค์ รับข้อมูล
 และตีความข้อมูลได้ รวมถึงการนำเสนอได้ชัดเจน ปรับใช้สื่อและเทคโนโลยีได้เหมาะสม

2.9 Computing and ICT Literacy: ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ และความเข้าใจใน
 เทคโนโลยี หมายถึง ความสามารถทางด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการใช้โปรแกรม

คอมพิวเตอร์ นักเรียนเลือกใช้อินเทอร์เน็ตและสื่อดิจิทัลได้อย่างสร้างสรรค์และเกิดประโยชน์ รู้เท่าทันสื่อ การใช้เครื่องมือไอทีและการรับสื่อดิจิทัล สามารถควบคุมเวลาหน้าจอของตนเองได้ การเข้าถึงข้อมูล การป้องกันข้อมูลส่วนตัว และการรักษาความปลอดภัยบนโลกดิจิทัลได้

2.10 Career and Learning Skills : ทักษะด้านอาชีพและความสามารถในการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถ การสร้างนักเรียนให้มีความยืดหยุ่นทางจิตใจ (Resilience) คิดและลงมือทำแบบผู้ประกอบการ ตื่นตัวต่อสถานการณ์แบบผู้ประกอบการ โดยฝึกการคิด มองภาพใหญ่เป็น มีบุคลิกแบบผู้ประกอบการในการทำงานและเข้าสังคม รวมถึงกล้าคิด กล้าสร้างเครือข่ายของตนเอง

2.11 Compassion: ความมีเมตตา กรุณา มีคุณธรรม และมีระเบียบวินัย หมายถึง ความสามารถในการสร้างความไว้วางใจและเพิ่มคุณค่าในสายตาคนอื่นด้วย การประพฤติตัว การทำงานอย่างสร้างสรรค์และประพฤติตนเหมาะสมตามระบบระเบียบของสังคม เข้าใจตนเอง มีทักษะทางอารมณ์และสังคม โดยมีคุณลักษณะเบื้องต้น คือ การจดจ่อใส่ใจ มีสมาธิจดจ่อ มุ่งความสนใจอยู่กับสิ่งที่ทำอย่างต่อเนื่องในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง การควบคุม อารมณ์ สามารถควบคุมอารมณ์ตนเอง และแสดงออกได้อย่างเหมาะสม การประเมินตนเอง สะท้อนความคิด ความรู้สึก และการกระทำของตนเอง สามารถประเมินงาน เพื่อหาข้อบกพร่อง และแนวทางการพัฒนาให้ดีขึ้นได้

ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 สามารถนำผลการศึกษา ใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายในการวางแผน เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณภาพ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงด้านการศึกษาในยุคปัจจุบัน
2. ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษา สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ เพื่อเป็นข้อมูลในการส่งเสริมและพัฒนาระบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อพัฒนาคุณภาพ ผู้เรียนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงด้านการศึกษาในยุคปัจจุบัน
3. ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษา นำมาเป็นแนวทางในการ วิจัย พัฒนา ปรับปรุง รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณภาพ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงด้านการศึกษาในยุคปัจจุบัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียน ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาน่าน เขต 1 ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิด และทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ
 - 1.1 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ
 - 1.2 ความสำคัญของงานวิชาการ
 - 1.3 หลักการบริหารงานวิชาการ
 - 1.4 ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ
2. แนวคิดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
 - 2.1 ความหมาย ความสำคัญของทักษะในศตวรรษที่ 21
 - 2.2 กรอบแนวคิดเกี่ยวกับทักษะในศตวรรษที่ 21
 - 2.3 ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21
 - 2.4 คุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21
 - 2.5 ระบบส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
 - 2.6 ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21
3. ข้อมูลโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาน่าน เขต 1
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. กรอบแนวคิดงานวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ

ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

ในการจัดการศึกษาทุกระดับ วิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ถือเป็นหัวใจของสถาบันการศึกษาทุกระดับ เพราะจุดมุ่งหมายของการบริหารวิชาการอยู่ที่การสร้างนักเรียนให้มีคุณภาพ มีความรู้ มีจริยธรรม และมีคุณสมบัติตามที่ต้องการ วิชาการจึงเป็นงานที่สำคัญของผู้บริหารโรงเรียนที่จะต้องรับผิดชอบในการใช้หลักการในการบริหารงานด้านนี้อย่างมี

ประสิทธิภาพซึ่งนักวิชาการและนักการศึกษาหลายคน ได้ให้ความหมายและความสำคัญของการบริหารวิชาการไว้ดังนี้

ฟอเรสต์ และกินเซอร์ (Forest and Kinser, 2002) ได้ให้ความหมายของ การบริหารงานวิชาการ หมายถึง งานที่จะต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารและการส่งเสริม การจัดทำหลักสูตร การสอน และการจัดการเรียนรู้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553, หน้า 2) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ เป็นการบริหารสถานศึกษา ที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2553, หน้า 30) ให้ความหมายของ การบริหารงานวิชาการว่าเป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน และการประเมินผลการจัดการศึกษา ให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่สถานศึกษากำหนดไว้

ทัศนีย์ วงศ์เย็น (2553, หน้า 184) การบริหารงานวิชาการ หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา โดยเฉพาะเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

สันติ บุญภิรมย์ (2553, หน้า 22) การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารจัดการกิจกรรมทุกชนิดทุกประเภท ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนและการบริหารสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนถูกดำเนินไปอย่างราบรื่นเปรียบเสมือนเส้นเลือดใหญ่ไหลหล่อเลี้ยงหัวใจ การบริหารจึงเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดของงานวิชาการที่สามารถทำให้งานวิชาการเกิดพลวัตร (Academic affairs dynamic) อยู่ตลอดเวลาส่งผลต่อประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณภาพของการศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดไป

เบญจภรณ์ จิตธู (2559, หน้า 19) การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารสถานศึกษา โดยมีการจัดกิจกรรมทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพให้เกิดผลประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

พระอนันต์ ตโมโนโท (2560, หน้า 1) กล่าวว่า การบริหารวิชาการ หมายถึง กระบวนการจัดการทางด้านวิชาการภายในและภายนอกโรงเรียน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หลักสูตรท้องถิ่น การวางแผนด้านวิชาการ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล การวิจัยการศึกษา เพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน การนิเทศการศึกษา การแนะแนว การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา การส่งเสริมชุมชนมีความ

เข้มแข็งทางวิชาการ การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษา และองค์กรอื่น การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีการศึกษา

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารงาน กิจกรรมทุกสิ่งทุกอย่างในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริม ปรับปรุง พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีคุณภาพ ตามมาตรฐานการศึกษา และบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่สถานศึกษากำหนด เป็นการ ปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้นเพื่อให้ นักเรียนมีความรู้คู่คุณธรรม มีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลมากที่สุด เช่น การบริหารหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล การจัดสภาพห้องเรียน สิ่งแวดล้อม ให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ การวิจัย การนิเทศการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นต้น

ความสำคัญของงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาเป็นสิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง มีนักการศึกษาได้ให้ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้ ดังนี้

มิลเลอร์ (Miller, 1995, p. 175) ได้กล่าวไว้ว่า งานวิชาการเป็นการจัดโปรแกรม การเรียน การสอน การวัดผลและประเมินผล เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ ของสถานศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้ระบุถึงความสำคัญของงานวิชาการไว้ว่างานวิชาการ ถือได้ว่าเป็นงานที่มีความสำคัญมากที่สุด เป็นหัวใจของการศึกษา ซึ่งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ต้องมีความรู้และความเข้าใจ ให้ความสำคัญและมีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดแนวทาง ปฏิบัติ การประเมินผล การปรับปรุงแก้ไขอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553, หน้า 8) ได้กล่าวถึงความสำคัญของงานวิชาการไว้ ดังนี้

1. งานวิชาการเป็นงานที่มุ่งเน้นการพัฒนาสติปัญญา ความรู้ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรม เจตคติ และค่านิยมให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุขในการ ดำรงชีวิต ตลอดจนเป็นผู้มีคุณค่าในสังคม

2. งานวิชาการเป็นตัวกำหนดปริมาณงานของโรงเรียน เมื่อโรงเรียนมีงานวิชาการมาก ปริมาณงานอื่นๆ ย่อมมีมากตามไปด้วย

3. งานวิชาการเป็นเครื่องกำหนดการการจัดสรรทรัพยากรให้แก่โรงเรียนไม่ว่าจะเป็น ในรูปของงบประมาณวัสดุ ครุภัณฑ์ จะจัดให้ตามสัดส่วนของปริมาณของงานวิชาการของ โรงเรียนโรงเรียนจะได้รับการจัดสรรงบประมาณมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปริมาณงานของโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปริมาณงานด้านวิชาการ

4. งานวิชาการเป็นเครื่องตัดสินคุณภาพของโรงเรียนการพิจารณาคุณภาพของโรงเรียนโดยพิจารณาวิธีการหรือผลผลิตของระบบงานวิชาการ อันได้แก่ วิธีการสอนครู การบริหารงานวิชาการผลสำเร็จของครู ทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นต้น

5. งานวิชาการเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จ ผู้บริหารที่ดีต้องรู้จักเลือกวิธีการบริหารที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพเพื่อที่จะให้งานนั้นบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ การบริหารงานนั้นจะต้องใช้ศาสตร์และศิลป์ทุกประการ

อำนาจ มีสมทรัพย์ (2555, หน้า 30) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้ว่า การบริหารงานวิชาการเป็นการบริหารงานที่สำคัญและเป็นงานหลักในการจัดการศึกษาของโรงเรียนเพราะเป็นการบริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนโดยตรง สามารถสะท้อนถึงคุณภาพของโรงเรียน และความสามารถในการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารจึงควรให้ความสำคัญกับการบริหารวิชาการเป็นอย่างยิ่ง

พิศาล สุตแก้ว (2557, หน้า 15) การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญมากที่สุดของการบริหารงานในสถานศึกษาและเป็นหัวใจของการบริหารการศึกษา งานวิชาการถือว่าเป็นงานหลักของสถานศึกษาส่วนงานอื่นๆ เป็นงานที่มาช่วยสนับสนุนงานวิชาการให้ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้นงานวิชาการ มิใช่เพียงแต่ให้นักเรียนมีความรู้เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังสอนให้นักเรียนมีความรู้คู่คุณธรรม และสามารถดำรงชีวิตของตนในสังคมยุคปัจจุบันได้อย่างมีความสุข

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจหลักของการบริหารสถานศึกษาและเป็นงานที่สำคัญมากที่สุดในโรงเรียน งานวิชาการถือว่าเป็นงานหลักของสถานศึกษาที่บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมโดยผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสนใจในการจัดการศึกษา ส่วนงานอื่น ๆ เป็นงานที่มาช่วยสนับสนุนงานวิชาการให้ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น ให้เป็นไปตามเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้ตามมาตรฐานการศึกษา และส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพสูงสุด งานวิชาการมิใช่เพียงแต่ให้นักเรียนมีความรู้เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังสอนให้นักเรียนมีความรู้คู่คุณธรรมและสามารถดำรงชีวิตของตนในสังคมยุคปัจจุบันได้อย่างมีความสุข

หลักการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการจะประสบความสำเร็จในการบริหารงานจึงมีหลักในการบริหารงานวิชาการเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการบริหาร จึงมีนักบริหารการศึกษาหลายท่านได้กำหนดหลักการบริหารงานวิชาการไว้หลายท่าน ดังนี้

ธนอมรัตน์ สิทธิเสณี (2550, หน้า 10) ได้อธิบายความหมายของการบริหารงานวิชาการ หมายถึง การที่จะบริหารการงานกิจกรรมทุกอย่างภายในโรงเรียน การเรียนการสอนของผู้เรียนที่เกี่ยวกับหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล สื่อการเรียนการสอน การประกันคุณภาพ การวิจัยเพื่อส่งเสริมปรับปรุงการเรียนการสอนให้เกิดผลดีและมีประสิทธิภาพ

พัทธธีรา รัตนชัย (2550, หน้า 19) ได้กล่าวถึงการบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการบริหารกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาถือเป็นภารกิจหลักของบริหารสถานศึกษาที่จะนำพาให้สถานศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งใจไว้ ซึ่งผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง และเข้าใจขอบเขตของการบริหารงานวิชาการเป็นอย่างดี รวมทั้งต้องบริหารงานวิชาการให้มีความชัดเจนและมีความแข็งแกร่ง เนื่องจากงานวิชาการเป็นดัชนีบ่งชี้ถึงมาตรฐานและคุณภาพสถานศึกษา

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553, หน้า 6-7)

1. หลักแห่งประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง การได้มีผลผลิตเพิ่มขึ้นโดยไม่เพิ่มการลงทุน นั่นคือ นักเรียนนักศึกษาสามารถสำเร็จการศึกษาตามกำหนดของหลักสูตรโดยไม่ลาออกกลางคันเรียนเกินเวลาและช้ากว่ากำหนด

2. หลักแห่งประสิทธิผล (Effectiveness) หมายถึง ผลผลิตได้ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ นั่นคือ นักเรียนนักศึกษามีคุณภาพตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีความรู้ความสามารถ ทักษะคุณภาพและการจัดการได้

สถานศึกษาจึงได้มีการดำเนินงานโดยยึดหลักการบริหารงานวิชาการทั้งสองหลัก คือ หลักแห่งประสิทธิภาพ และหลักแห่งประสิทธิผล สถานศึกษานั้นจะมีการบริหารงานวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า หลักการบริหารงานวิชาการ หมายถึง การมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา อาศัยหลักแห่งประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเน้นในเรื่องการจัดทำหลักสูตรการจัดกระบวนการเรียนรู้อาศัยความร่วมมือของชุมชนและสังคม มีการสร้างเครือข่ายโดยมุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน

ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ

ในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ต้องมีการกำหนดขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน ดังนั้น นักการศึกษาหลายท่านได้กำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการไว้ ดังนี้

เฟเบอร์ และเชียร์อน (Faber and Shearon, 1970, p. 212) แบ่งงานบริหารวิชาการออกเป็น 6 ด้าน คือ

1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร
2. เนื้อหาของหลักสูตร
3. การนำหลักสูตรไปใช้
4. จัดหาอุปกรณ์การจัดการเรียนการสอน
5. นิเทศการสอน
6. ส่งเสริมครูประจำการ

คิมบร็อค และนัมนเนอรี (Kimbrough and Nunnery, 1998, p. 58) ได้กำหนดขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ ดังนี้

1. งานด้านหลักสูตรและการนำไปใช้ ผู้บริหารต้องมีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรประเภทต่าง ๆ เพื่อดำเนินการจัดหลักสูตรประเภทต่าง ๆ ดำเนินการจัดหาหลักสูตรและเอกสารหลักสูตร ตลอดจนคู่มือการใช้หลักสูตรให้เพียงพอสำหรับการปฏิบัติงานของครู

2. งานการเรียนการสอน (การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน) ได้แก่ การจัดทำแผนการสอน และบันทึกการสอน ตลอดจนปรับปรุงพัฒนา กระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จัดให้มีการอบรมสัทธิ การแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด และประสบการณ์กับเพื่อนครูหรือผู้ทรงคุณวุฒิอื่น ๆ เกี่ยวกับวิธีการสอนแบบใหม่

3. งานการจัดซื้อ อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ การจัดหาสื่อการเรียนการสอน งานห้องสมุด งานนิเทศการศึกษา งานด้านการวางแผน กำหนดวิธีการดำเนินงานตลอดจนการส่งเสริมการสอน

4. งานประเมินผล มีการวัดผลและประเมินผลให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ปรับปรุงพัฒนา เครื่องมือวัดผลให้มีประสิทธิภาพ

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 6) ได้กำหนดขอบข่ายและภารกิจของการบริหารงานวิชาการไว้ 12 ด้าน ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. การวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน
4. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา
5. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
6. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
7. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
8. การแนะแนวการศึกษา

9. การนิเทศการศึกษา

10. การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน

11. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

12. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น

พงศกร อุดมพิทยาภรณ์ และนันทรัตน์ เจริญกุล (2562) กล่าวว่า ขอบข่ายการบริหาร วิชาการ ประกอบด้วย

1. การพัฒนาหลักสูตร

2. การจัดการเรียนการสอนและการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

3. การวัดผล ประเมินผล

4. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา

5. การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ และการประสานความร่วมมือ ในการพัฒนางานวิชาการ

จากแนวคิดต่าง ๆ ที่กล่าวมานั้น จะเห็นได้ว่างานวิชาการเป็นหัวใจหลักสำคัญของ สถานศึกษา ซึ่งจะประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การเรียน การสอน การวัดผลและประเมินผล การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การแนะแนว การศึกษา การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การส่งเสริมความรู้ ทางวิชาการแก่ชุมชน การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและ องค์กรอื่น ๆ รวมทั้งการส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคลครอบครัวยุทธศาสตร์ องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาที่ก่อให้เกิดประโยชน์และส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพแก่ผู้เรียน ทุกด้าน

จากแนวคิดของนักวิชาการดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์เพื่อให้ได้ข้อสรุป เป็นตัวแปรการบริหารวิชาการของสถานศึกษา ดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงการส่งเคราะห์ข้อข่ายการบริหารงานวิชาการ

ข้อข่ายการบริหารงานวิชาการ										ความถี่
1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	✓	การทวงคืนสิทธิการ (2552)	ผู้ทบทวนผลสัมฤทธิ์ และ ดำเนินการ	การติดตามผลสัมฤทธิ์ (2563)	การประเมินผล (2565)	แผนการดำเนินงาน ประจำปี (2564)	วิธีการดำเนินงาน (2562)	วิธีการดำเนินงาน (2565)	การติดตามผลสัมฤทธิ์ (2563)	✓
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	11*
3. การวัดผล ประเมินผล	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10*
4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9*
5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	11*
6. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6*
7. การนิเทศการศึกษา	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10*
8. การแนะแนวการศึกษา	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	5
9. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9*
10. ส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	5
11. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	5
12. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	5

จากตารางการสังเคราะห์ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการข้างต้น ผู้วิจัยได้กำหนดเป็น องค์ประกอบเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยองค์ประกอบที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันหรือ ที่สามารถจัดเป็นกลุ่มเดียวกันได้ โดยวิเคราะห์เนื้อหาของแต่ละองค์ประกอบยึดตามความถี่ ของแหล่งข้อมูลที่มีความถี่ตั้งแต่ 6 ความถี่ ขึ้นไป (ร้อยละ 50 ของคะแนนสูงสุด) ผู้วิจัยจึงได้ เรียงลำดับและกำหนดชื่อองค์ประกอบใหม่ให้ครอบคลุมกับคำอธิบายขององค์ประกอบ ที่คล้ายคลึงกันได้ 8 องค์ประกอบ คือ

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน
4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา
6. การนิเทศการศึกษา
7. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
8. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้

ผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบที่ได้จากการสังเคราะห์ได้ทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการ พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา 6) การนิเทศการศึกษา 7) การพัฒนาระบบประกัน คุณภาพภายในสถานศึกษา 8) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และนำไปใช้ในการศึกษาการบริหาร งานวิชาการสถานศึกษาที่ส่งผลต่อทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2550) กล่าวว่า หลักสูตรสถานศึกษาเป็นหัวใจสำคัญสำหรับการ จัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีคุณภาพ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ต้องใช้ความร่วมมือร่วมใจของภาคีเครือข่ายของสถานศึกษา การใช้หลักสูตรสถานศึกษา ก็จะต้องมีระบบการควบคุมคุณภาพในด้านการจัดการเรียนรู้และกระบวนการวัดผลและ ประเมินผลผู้เรียนให้เป็นไปตามที่หลักสูตรสถานศึกษากำหนดไว้ และกำหนดให้มีการประเมิน หลักสูตรสถานศึกษาที่เป็นระบบครบวงจรและนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษาให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 36) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่างสถานศึกษา ชุมชน ภาคีเครือข่าย โดยยึดหลักสูตรการศึกษา นอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นฐานเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการเรียนรู้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาของจังหวัด อำเภอ ชุมชน ให้เป็นไปตามปรัชญาพื้นฐานของการศึกษานอกโรงเรียน “คิดเป็น” และวิสัยทัศน์ของสถานศึกษา ด้วยการวิเคราะห์สภาพปัญหาความต้องการพัฒนาระดับจังหวัด อำเภอ และชุมชน เพื่อกำหนดทิศทาง และบ่งชี้ให้เห็นอัตลักษณ์ของการพัฒนากำลังคนของจังหวัด อำเภอ ชุมชน นำไปสู่การจัดทำแผนการเรียนรู้ที่เหมาะสม

จิตติมา วรณศรี (2557, หน้า 29) ได้กล่าวว่า หลักสูตร คือ พิมพ์เขียวของการพัฒนาผู้เรียนเป็นแผนการจัดประสบการณ์ที่กำหนดไว้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ และคุณลักษณะตามที่คาดหวัง มีประกอบที่สำคัญ ได้แก่ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระความรู้ การจัดกิจกรรมและการประเมินผล และกล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดทำหรือปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาทั้งด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการวัดและประเมินผลเพื่อให้หลักสูตรมีความเหมาะสม มีคุณภาพ และทันต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคม

กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดแนวทางปฏิบัติในการพัฒนาหลักสูตร ดังนี้

1. ศึกษาวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระแกนกลาง ของกระทรวงศึกษาธิการ ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับสภาพปัญหา และความต้องการของสังคม ชุมชน และท้องถิ่น
2. วิเคราะห์สภาพแวดล้อม และประเมินสถานภาพสถานศึกษา เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย รวมทั้งคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. จัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่าง ๆ ที่กำหนดให้มีในหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์เป้าหมาย และคุณสมบัติที่พึงประสงค์ โดยพยายามบูรณาการเนื้อหาสาระทั้งในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกัน และระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามความเหมาะสม
4. นำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และบริหารจัดการการใช้หลักสูตรให้เหมาะสม
5. นิเทศการใช้หลักสูตร
6. ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร
7. ปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรตามความเหมาะสม

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการสร้าง ประเมิน และปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์เอกสารและข้อมูล การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ร่วมกันระหว่างสถานศึกษา ชุมชน ภาคีเครือข่าย นำไปสู่ การจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระ การนำหลักสูตรไปใช้ การนิเทศ การติดตามและประเมินผล การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการเรียนรู้ สอดคล้องกับ เป้าหมายการพัฒนา ตลอดจนมีการอบรมครูผู้ใช้หลักสูตรให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของ การพัฒนาหลักสูตร นำไปสู่การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม

2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้

สันติ บุญภิรมย์ (2552, หน้า 28) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา เป็นการรวบรวม วิเคราะห์ และกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับหน่วยการเรียนรู้ มีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนี้

1. ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง
2. ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง จากการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ
3. ผู้เรียนปลูกฝังหรือเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553, หน้า 71) กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการ ที่ทำให้พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม อันเป็นผลจากการฝึกและประสบการณ์ แต่มีใช้ผล จากการตอบสนองตามธรรมชาติ

พิมพกา ธรรมสิทธิ์ (2557, หน้า 39) กล่าวถึง การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ เป็นการจัดการเรียนรู้ตามความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคล เป็นการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง เรียนรู้จากการ ลงมือทำ มีการจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่เอื้อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ใช้การวิจัยมาพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการสร้าง ประเมินและปรับปรุง กระบวนการเรียนรู้ โดยการส่งเสริมให้ครูจัดทำแผน และกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะต้องมีส่วนร่วมในกระบวนการ จัดการเรียนรู้ โดยให้มีความยืดหยุ่นตามความเหมาะสมทั้งด้านเวลา สาระการเรียนรู้และ ต้องเน้นให้ผู้เรียน เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ จัดให้มีการนิเทศการเรียน การสอน และส่งเสริมให้มีการพัฒนาครู

3. การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน

ความหมายของการวัดผลและการประเมินผล

การวัดผล (Measurement)

การวัดผลเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการหาจำนวน ปริมาณ หรือคุณภาพของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งกิจกรรมการวัดผล จะประกอบด้วย สิ่งที่ต้องการวัด เครื่องมือวัดและผลการวัด ดังนั้น ถ้ากิจกรรมใดมีการกำหนดสิ่งที่จะวัด มีการใช้เครื่องมือวัดแต่ไม่มีผลการวัด จะไม่น่าเชื่อถือว่าเป็นการวัด

การวัดผล หมายถึง กระบวนการกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์ให้กับบุคคล สิ่งของ หรือเหตุการณ์อย่างมีกฎเกณฑ์เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แทนปริมาณหรือคุณภาพของคุณลักษณะที่จะวัด (พิชิต ฤทธิ์จัญญ, 2552) กระบวนการกำหนดค่าเป็นตัวเลข หรือสัญลักษณ์ใด ๆ เพื่อแทนคุณลักษณะของผู้เรียน หรือพฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกมา (ปັນวดี ธนธานี, 2550) กระบวนการที่จะกำหนดปริมาณของสิ่งที่ต้องการวัดออกมาเป็นจำนวนหรือตัวเลข ซึ่งใช้แทนคำอธิบายคุณลักษณะที่กำลังวัดโดยจะอธิบายลักษณะของบุคคลให้อยู่ในรูปของระดับของคุณลักษณะนั้นแบบต่อเนื่อง (วาสนา ประवालพฤษ, 2554) การกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์อื่น ๆ แทนปริมาณหรือคุณภาพ หรือคุณลักษณะ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543)

การประเมินผล (Evaluation)

การประเมินผล หมายถึง กระบวนการตัดสินคุณค่าหรือคุณภาพของผลที่ได้จากการวัดโดยเปรียบเทียบกับผลการวัดอื่น ๆ หรือเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (พิชิต ฤทธิ์จัญญ, 2552) การประเมินผลทางการศึกษาเป็นกระบวนการที่มีระบบแบบแผน เพื่อที่จะตัดสินใจเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนว่าเป็นไปตามจุดมุ่งหมายเพียงใด การประเมินผลจะบอกทั้งปริมาณ และคุณภาพของผู้เรียนร่วมด้วย การตัดสินใจทางคุณค่าของพฤติกรรมต่าง ๆ ใน 2 ความหมาย คือ การลงสรุป ตีราคาพฤติกรรมของผู้เรียนในแง่ปริมาณ โดยใช้การตัดสินใจและการตีราคาพฤติกรรมของผู้เรียนในแง่คุณภาพ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลหลักฐานวิธีอื่น ๆ ที่ไม่ใช้การวัดด้วยเครื่องมือเชิงปริมาณและใช้การตัดสินใจเชิงคุณภาพ (วาสนา ประवालพฤษ, 2554) เป็นกระบวนการบ่งชี้ถึงคุณค่าของงานหรือ การประเมิน = การวัด + การตัดสินใจ (สมคิด พรหมจ้อย, 2554)

การประเมินได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเริ่มต้นจากความเข้าใจที่ว่า การประเมินเป็นสิ่งเดียวกับการวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียน (Measurement-oriented) การประเมินเป็นกระบวนการศึกษาสิ่งต่าง ๆ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัย (Research-oriented) การประเมินเป็นการตรวจสอบการบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ (Objectives-oriented) การประเมินเป็นการ

ช่วยเสนอสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ (Decision-oriented) การประเมินเป็นการสนองสารสนเทศแก่ผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายด้วยการบรรยายอย่างลุ่มลึก (Description-oriented) และการประเมินเป็นการตัดสินใจคุณค่าของสิ่งที่มุ่งประเมิน (Judgment-oriented) การสืบทอดและพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง ทำให้ความหมายของการประเมินมีความชัดเจนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น การประเมินในอนาคตน่าจะช่วยสถานการณ์ให้มีความหมายและบทบาทต่อสังคมมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการเป็นสารสนเทศเชิงคุณค่าที่สนับสนุนการเจรจาต่อรองเชิงสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุถึงเอกภาพของความคิดแนวทาง และข้อสรุปทางการเมืองและเศรษฐกิจที่ก่อให้เกิดประโยชน์สู่ร่วมกันของสังคม (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2562)

การวัดผลการศึกษาจะมีประสิทธิภาพเพียงใด ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับหลักการวัดผลหรือวิธีการวัด เพื่อให้การวัดผลและประเมินผลการศึกษาเป็นไปอย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับจิตวิทยาการเรียนรู้ ควรยึดหลักในการปฏิบัติ ดังนี้

สมนึก ภัททิยธนี (2546); พิชิต ฤทธิ์จรรยา (2548) กล่าวถึงหลักในการวัดผลไว้สอดคล้องกัน ดังนี้

1. วัดให้ตรงกับจุดมุ่งหมาย การวัดและประเมินผลการศึกษาเป็นกระบวนการตรวจสอบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้จัดให้กับผู้เรียนนั้น ผู้เรียนสามารถบรรลุตามจุดมุ่งหมายมากน้อยเพียงใด ดังนั้นการวัดและประเมินผลแต่ละครั้งจึงต้องมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนในการวัด หากการวัดแต่ละครั้งไม่ตรงกับจุดมุ่งหมายที่จะวัด ผลของการวัดก็จะไม่มีความหมายและก่อให้เกิดความผิดพลาดในการนำผลการวัดไปใช้

2. ใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพ แม้ว่าจะมีจุดประสงค์ในการวัดที่ชัดเจน เลือกเครื่องมือวัดได้สอดคล้องกับจุดประสงค์แล้วก็ตาม แต่หากเครื่องมือขาดคุณภาพ ผลการวัดก็ขาดคุณภาพไปด้วย

3. คำนึงถึงความยุติธรรม ความยุติธรรมเป็นคุณธรรมที่สำคัญประการหนึ่งของผู้ที่ทำหน้าที่ประเมินผล เป็นสิ่งที่ครูจะต้องคำนึงถึงทุกครั้งที่ทำกรวัดและประเมินผล กล่าวคือ ต้องไม่ลำเอียงหรืออคติ ตัดสินตามหลักวิชา เช่น การตรวจข้อสอบโดยใช้หลักเกณฑ์เดียวกัน จัดกระทำให้ผู้ถูกวัดอยู่ในสถานการณ์เดียวกัน ตัดสินผลการวัดโดยใช้เกณฑ์เดียวกัน เป็นต้น

4. การแปลผลให้ถูกต้อง การวัดและประเมินผลการศึกษามีเป้าหมายเพื่อนำผลไปใช้อธิบายหรือเปรียบเทียบกันในคุณลักษณะนั้น ๆ ดังนั้นการแปลผลที่ได้จะต้องพิจารณาให้รอบคอบก่อนที่จะลงข้อสรุปโดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์และวิธีการแปลความหมายเป็นสำคัญ

5. ใช้ผลของการวัดและประเมินให้คุ้มค่า การวัดและประเมินผลแต่ละครั้งเป็นงานที่ต้องลงทุนทั้งในด้านพลังความคิด กำลังกาย และงบประมาณ เพื่อให้สามารถวัดผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ หากผลการวัดที่ครูทำนำมาเพียงตัดสินได้ตกให้ผู้เรียนเท่านั้น นับว่าเป็นการลงทุนที่ไม่คุ้มค่าเพราะการวัดและประเมินผลสามารถนำมาใช้ประโยชน์อย่างอื่นได้อีก เช่น ใช้ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเรียนของผู้เรียน เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการเรียนของผู้เรียน เป็นข้อมูลสำหรับพัฒนาการเรียนการสอนของครู เป็นข้อมูลสำหรับแนะแนวผู้เรียน และผู้ปกครอง เป็นต้น

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการ คือ การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียนในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ มีรายละเอียดดังนี้

1. การประเมินระดับชั้นเรียน

เป็นการวัดและประเมินผลที่ อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงการ การประเมินชิ้นงานภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเอง หรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเองเพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนเองด้วย ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

2. การประเมินระดับสถานศึกษา

เป็นการตรวจสอบผลการเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมิน การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และเป็นการประเมินเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษาว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของ ผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีสิ่งที่ต้องการพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียน ของผู้เรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติ และระดับเขตพื้นที่การศึกษา ผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการหรือวิธีการจัดการเรียนการสอนตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและการรายงานผล การจัดการศึกษาต่อคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน

3. การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา

เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรฐาน การเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนา คุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ตามภาระความรับผิดชอบ สามารถดำเนินการ โดยประเมินคุณภาพผู้เรียนด้วยวิธีการและเครื่องมือที่เป็นมาตรฐานที่จัดทำและดำเนินการ โดยเขตพื้นที่การศึกษาหรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัดและหรือหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังได้จากการตรวจสอบทบทวนข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา

4. การประเมินระดับชาติ

เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตามมาตรฐานการเรียนรู้ตาม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมินผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับ ต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูล สนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ

ข้อมูลการประเมินในหลักต่าง ๆ ข้างต้นเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการ ตรวจสอบทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้อง จัดระบบดูแลช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ บนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่

กลุ่มผู้เรียนทั่วไปกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมกลุ่มพิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็นหัวใจของสถานศึกษาในการดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนให้ทันที่ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและประสบความสำเร็จในการเรียน

สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษา จะต้องจัดทำระเบียบ ว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553, หน้า 166) กล่าวถึงความหมาย ไว้ว่า การวัดผล หมายถึง กระบวนการที่กำหนดจำนวนตัวเลขให้กับวัตถุสิ่งของหรือบุคคลตามความมุ่งหมาย และเปรียบเทียบลักษณะความแตกต่างที่ปรากฏอยู่ในสิ่งที่จะวัดนั้น ๆ การประเมินผล (Evaluation) เป็นการพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพความจริงและการกระทำ สมนึก ภัททิยธนี (2558, หน้า 1-4) ให้ความหมาย การวัดผล (Measurement) หมายถึง กระบวนการหาปริมาณหรือจำนวนของสิ่งต่าง ๆ โดยใช้เครื่องมืออย่างใดอย่างหนึ่งมาวัด ผลจากการวัดมักจะออกมาเป็นตัวเลข หรือสัญลักษณ์หรือข้อมูล การวัดผลทางการศึกษา หมายถึง กระบวนการหาปริมาณความสามารถเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ต้องการ ซึ่งเป็นผลมาจากการเรียนการสอน โดยใช้เครื่องมือทางการศึกษาอย่างใดอย่างหนึ่งมาวัด ผลจากการวัดจะออกมาเป็นคะแนนหรือข้อมูลหรือสัญลักษณ์

พิชิต ฤทธิ์จรรยา (2560, หน้า 3-5) สรุปไว้ว่า การวัดผล (measurement) หมายถึง กระบวนการกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์ให้กับบุคคล สิ่งของ หรือเหตุการณ์อย่างมีกฎเกณฑ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลแทนปริมาณ หรือคุณภาพของคุณลักษณะที่จะวัด ส่วนการประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การตัดสินคุณค่าหรือคุณภาพของผลที่ได้จากการวัดโดยเปรียบเทียบกับผลการวัดอื่น ๆ หรือเกณฑ์ที่ตั้งไว้

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน หมายถึง การวัดประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง การกำหนดระเบียบการวัดและประเมินผลของสถานศึกษา ซึ่งเป็นกระบวนการตรวจสอบคุณภาพของการจัดการศึกษา ผู้เรียน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง และวิธีการจัดการศึกษาว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่สถานศึกษาตั้งไว้หรือไม่ โดยมีการพัฒนาเครื่องมือที่นำมาใช้วัดและประเมินผลอย่างเหมาะสม รวมถึงจัดให้มีการส่งเสริมสนับสนุนระบบสารสนเทศด้านการวัดและประเมินผลที่เป็นระบบ ซึ่งการวัดประเมินผล

การเรียนรู้แต่ละระดับนั้น มีเป้าประสงค์เพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา และสามารถพัฒนาผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพ

4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2551, หน้า 113) ได้กล่าวว่า การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบน่าเชื่อถือ สำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่สนใจเกี่ยวกับการศึกษา

สมบัติ ท้ายเรือคา (2555, หน้า 3) ให้ความหมาย การวิจัย หมายถึง กระบวนการเสาะแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ โดยอาศัยความจริงเชิงตรรกะ (Logical) หรือความจริงเชิงประจักษ์ (Empirical) รวมถึงการประยุกต์ใช้วิธีการของศาสตร์สาขาต่าง ๆ ที่เป็นที่ยอมรับว่าจะทำให้ได้ความจริงเพื่อตอบปัญหาทางมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์อย่างมีระบบและวัตถุประสงค์ที่แน่นอนโดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ เป็นหลัก

สุรศักดิ์ ปาเฮ (2560, หน้า 540) ได้ให้ความหมาย การวิจัย คือการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบเพื่อแสวงหาคำตอบสำหรับปัญหาหรือคำถามการวิจัยที่กำหนดไว้ หรือเพื่อแสวงหาความรู้ใหม่ ซึ่งทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการหรือเกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติ ด้วยกระบวนการอันเป็นที่ยอมรับในวิทยาการของแต่ละสาขา ซึ่งกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เป็นกระบวนการที่นิยมนำมาใช้ เพราะเป็นที่เชื่อว่าวิธีการนี้จะมีความถูกต้องและเชื่อถือได้มากที่สุด

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา หมายถึง การปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบ ซึ่งถือว่าการวิจัยที่มีส่วนสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยการนำ ปัญหาที่ได้มาสะท้อนศักยภาพในการจัดการศึกษา ซึ่งได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทาง รวมถึงวิธีการในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษาระหว่างบุคลากรทางการศึกษา รวมถึงมีแนวทางการดา เน้นการวิจัยที่เหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น และสามารถหาแนวทางที่ได้ไปปรับใช้ให้เกิดกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ

5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา

นิคม ทาแดง, กอบกุล ปราบประชา และอำนาจ เดชชัยศรี (2545, หน้า 1) ให้ความหมาย คำว่า เทคโนโลยี (Technology) มาจาก “Technic” หรือ “Techno” ซึ่งมีความหมายว่า วิธีการ หรือการจัดแจงอย่างเป็นระบบ รวมกับ “logy” ซึ่งแปลว่า “ศาสตร์” หรือ “วิทยาการ” คำว่า เทคโนโลยี หมายถึง ศาสตร์ ว่าด้วยวิธีการหรือศาสตร์ที่ว่าด้วยการจัดการหรือการจัดแจงสิ่งต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดระบบใหม่และเป็นระบบที่สามารถ

นำไปใช้ตามวัตถุประสงค์หรือเจตนารมณ์ที่ตั้งใจไว้ได้ มีความหมายตรงกับความหมายที่ปรากฏในพจนานุกรม คือ วิทยาศาสตร์ประยุกต์ ดังนั้นเทคโนโลยีการศึกษาจึงเป็นการจัดแจงหรือการประยุกต์หลักการทางวิทยาศาสตร์กายภาพมาใช้ในการกระบวนการของการศึกษา ซึ่งเป็นพฤติกรรมศาสตร์

ความหมายของเทคโนโลยีการศึกษามีสองลักษณะที่เน้นหนักแตกต่างกัน คือ เทคโนโลยีการศึกษาตามความคิดของกลุ่มนักสังคมศึกษา หมายถึง การประยุกต์หลักการวิทยาศาสตร์กายภาพ และวิศวกรรมศาสตร์ให้เป็นวัสดุ เครื่องมือ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้ในการเสนอ แสดง และถ่ายทอดเนื้อหาทางการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เทคโนโลยีการศึกษามีความหมายโดยตรงตามความหมายของเทคโนโลยี หมายถึง ศาสตร์แห่งวิธีการหรือการประยุกต์วิทยาศาสตร์มาใช้ในการศึกษา โดยคำว่า “วิทยาศาสตร์” ในที่นี้มุ่งเน้นที่วิชาพฤติกรรมศาสตร์ เพราะถือว่าพฤติกรรมศาสตร์เป็นวิทยาศาสตร์แขนงหนึ่ง เช่นเดียวกับวิชาฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา เป็นต้น

นวัตกรรม (Innovation) หมายถึง การประดิษฐ์คิดค้น การประยุกต์วิทยาศาสตร์โดยวิธีการ จัดระบบขึ้นมาใหม่ เพื่อนำมาใช้ในกิจกรรมตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นแต่ถ้าใหม่ บางส่วนหรือการปรับปรุงระบบใหม่ ยังไม่ถือว่าเป็นนวัตกรรม และถ้านวัตกรรมนั้นได้รับการทดสอบจนเป็นที่ยอมรับ นวัตกรรมนั้นจะกลายเป็นเทคโนโลยี นวัตกรรมจึงเป็นขั้นเริ่มต้นของเทคโนโลยีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ หมายถึง การนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่าง ๆ มาใช้ในการบวนการจัดการในสถานศึกษา ประกอบด้วยที่เป็นเครื่องคอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ต และรวมถึงโทรทัศน์ เครื่องเล่นวีซีดี วีดีโอ วิทยุ เทปเสียง การบูรณาการเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ การกระจายเสียง และโทรศัพท์เข้าด้วยกัน ช่วยให้การดำเนินงานการสื่อสาร เป็นไปได้ง่ายโดยใช้สื่อต่าง ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ วีดีโอ และเครื่องเสียง สามารถเข้าถึงข้อมูลที่หลากหลายมากขึ้น เช่น การใช้ซอฟต์แวร์ ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นต้น

ครูเชียงราย (2555) ได้ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอน นวัตกรรมการศึกษาและเทคโนโลยีทางการศึกษาไว้ดังนี้

1. สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ตัวกลางหรือช่องทางในการถ่ายทอดองค์ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ จากแหล่งความรู้ไปสู่ผู้เรียน และทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. นวัตกรรมสื่อการสอน เนื่องจากมีความก้าวหน้าของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์เครือข่ายและเทคโนโลยีโทรคมนาคม ทำให้นักการศึกษาพยายามนำศักยภาพของ

เทคโนโลยีเหล่านี้มาใช้ในการผลิตสื่อการเรียนการสอนใหม่ ๆ จำนวนมากมาย ทั้งการเรียนด้วยตนเอง การเรียนเป็นกลุ่ม และการเรียนแบบมวลชน ตลอดจนสื่อที่ใช้เพื่อสนับสนุนการฝึกอบรม ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

ตัวอย่างนวัตกรรม

1. คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI: Computer-Assisted Instruction)
2. มัลติมีเดีย (Multimedia)
3. การประชุมทางไกล (Tele Conference)
4. วิดีทัศน์แบบมีปฏิสัมพันธ์ (Interactive MediaVideo)
5. บทเรียนสำเร็จรูป (Programed Instruction)
6. เครื่องช่วยสอน (Teaching Machine)
7. วิทยุและโทรทัศน์ช่วยสอน (Teaching By Radio and TV)
8. ชุดการสอน (Learning Packages)

3. เทคโนโลยีทางการศึกษา เทคโนโลยีการศึกษา (อังกฤษ: Educational Technology)

เป็นศาสตร์ที่ประยุกต์เอาวิชาการต่าง ๆ มาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งเกิดจากการออกแบบการสอนตามหลักการออกแบบการเรียนการสอน (Instructional Design) โดยคำนึงถึงคุณลักษณะของผู้เรียน ความเหมาะสมของสื่อที่สอดคล้องกับลักษณะเนื้อหาและความสนใจของผู้เรียน เทคโนโลยีการศึกษา เป็นคำที่มาจากคำ 2 คำ คือ เทคโนโลยี ที่มีความหมายว่าเป็นศาสตร์แห่งวิธีการ ซึ่งมีได้มีความหมายว่าเป็นศาสตร์แห่งเครื่องมือเพียงอย่างเดียว แต่รวมถึงวัสดุและวิธีการด้วย เมื่อมาเชื่อมกับคำว่าการศึกษา เกิดเป็นคำใหม่ที่มีความหมายว่า การประยุกต์เครื่องมือวัสดุ และวิธีการไปส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ตลอดจนการจัดสภาพแวดล้อมใหม่เพื่อการเรียน

การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา หมายถึง การกำหนดนโยบาย วางแผนพัฒนาบุคลากร นิเทศ ติดตามและประเมินผล ในเรื่องการจัดหาและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของสถานศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 36) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี เพื่อการศึกษาได้กล่าวถึงสื่อการสอนว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจ และเกิดการเรียนรู้ในบทเรียนได้รวดเร็วยิ่งขึ้น ได้กำหนดแนวทางในการปฏิบัติในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อการศึกษาดังนี้

1. ศึกษาวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อเทคโนโลยี เพื่อการจัดการเรียนการสอนและการบริหารงานวิชาการ

2. ส่งเสริมให้ครูผลิต พัฒนาสื่อ และนวัตกรรมการเรียนการสอน และการพัฒนางานด้านวิชาการ

3. จัดหาสื่อเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนางานด้านวิชาการ

4. ประสานความร่วมมือในการผลิต จัดหา พัฒนา และการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษา บุคคล ครอบครัวองค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่น

5. การประเมินผลการพัฒนา การใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จากแนวปฏิบัติในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาดังกล่าว ผู้บริหารจะต้องสำรวจความต้องการของครูในการใช้วัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน จัดหาวัสดุประกอบ หลักสูตร และสื่อการเรียนการสอนมาบริการอำนวยความสะดวกแก่ครู ส่งเสริมให้ครูได้มีการคิดค้น และผลิตวัสดุสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา และควบคุม กำกับ ให้ครูได้ใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง กระบวนการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรครูได้นำวิธีการ หรือวิทยาการมาประยุกต์ใช้เป็นแหล่งข้อมูลในกระบวนการถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์ โดยอาศัยแนวทาง วิธีการ และเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อนำมาจัดการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น สนใจใฝ่รู้ในเนื้อหาการเรียนมากยิ่งขึ้น ซึ่งถือว่าเป็นกระบวนการหนึ่งในการจัดการศึกษาที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม โดยการเลือกใช้ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน รวมถึงการติดตามการผลิต ติดตามการนำไปใช้ และการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างเป็นระบบ นอกจากจะเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้นแล้ว ยังสามารถพัฒนาศักยภาพในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

6. การนิเทศการศึกษา

อัญชลี ธรรมะวิสิฐกุล (2552) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษา เป็นกระบวนการพัฒนาครู เพื่อให้ครูปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ การนิเทศการศึกษาจึงเป็นกระบวนการในการแนะนำช่วยเหลือครูให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการนิเทศนั้นอยู่บนหลักการของประชาธิปไตย ได้แก่ การเคารพซึ่งกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ การนิเทศการศึกษาจัดขึ้น

เพื่อปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้นในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
จะสำเร็จได้ผลดีเพียงไรนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับทักษะและความสามารถของศึกษานิเทศก์ทำงาน
ร่วมกับครูตลอดจนเทคนิคและวิธีการต่าง ๆ ที่ศึกษานิเทศก์นำมาใช้ในการนิเทศการศึกษา
โดยให้ครูมีโอกาสค้นคว้างานที่จะต้องทำด้วยตนเองเพื่อให้เกิดความงอกงามขึ้นเมื่อได้เรียนรู้
และมีความเจริญงอกงามแล้ว ย่อมจะได้รู้จักปรับปรุงงานด้านการเรียนการสอนให้มีผล
มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การนิเทศศึกษามีใช้เน้นการปรับปรุงตัวครูโดยเห็นว่าครูยังทำหน้าที่
ไม่สมบูรณ์ในการสร้างความเจริญงอกงามให้แก่ผู้เรียน หากแต่ให้ความสำคัญไปถึงนโยบาย
การศึกษาจุดประสงค์ของการให้การศึกษาพิจารณาความเหมาะสมของหลักสูตรที่ใช้วัสดุ
อุปกรณ์การสอนและวิธีสอนของครู สิ่งแวดล้อมของครูและผู้เรียนในขณะที่เรียน ตลอดจน
ปัญหาต่าง ๆ ในส่วนตัวครูและผู้เรียนซึ่งสิ่งเหล่านี้อยู่ในขอบเขตการนิเทศการศึกษาทั้งสิ้น

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553, หน้า 223) ให้ความหมาย การนิเทศการศึกษา
หมายถึง กระบวนการบริหารงานเพื่อให้ความช่วยเหลือ แนะนำครู และบุคลากรทางการศึกษา
ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เพื่อนำผลที่ได้จากการนิเทศการศึกษาปรับปรุงและพัฒนา
การจัดการเรียนการสอนของครู

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2556) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการจัด
บริหารการศึกษา เพื่อชี้แนะ ให้ความช่วยเหลือ และความร่วมมือกับครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับ
การจัดการศึกษา การนิเทศการศึกษาถือเป็นศาสตร์และศิลป์ เพราะกระบวนการนิเทศที่จัดว่า
เป็นศาสตร์ก็เพราะว่ากระบวนการนี้เป็นปรัชญาที่แสวงหาความจริง ความรู้และคุณค่าในสิ่งต่าง ๆ
ที่เกี่ยวกับการศึกษา ส่วนที่ว่าเป็นศิลป์ก็เพราะต้องอาศัยเทคนิควิธีและมนุษย์สัมพันธ์ในการ
ทำงานร่วมกับผู้อื่นการติดต่อประสานงาน การจูงใจเพื่อการเปลี่ยนแปลงไปสู่เป้าหมายของ
การจัดการศึกษา

กิตติศักดิ์ อังคะนาวิณ และอภิสรร์ ภาชนะวรรณ (2561) กล่าวว่า การนิเทศ
ศึกษายุค 4.0 เป็นกระบวนการที่สำคัญในการแนะนำช่วยเหลือครูให้สามารถจัดกิจกรรม
การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยสามารถใช้นวัตกรรมทางการศึกษามาเป็นตัวช่วย
ในกระบวนการเรียนการสอนให้ตอบความต้องการของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งระบบ
การนิเทศจะเป็นตัวช่วยในการบอกถึงประโยชน์ต่าง ๆ ของระบบการศึกษาได้เป็นขั้นเป็นตอน
ระบบการนิเทศนั้นอยู่บนหลักการของประชาธิปไตย ได้แก่ การเคารพซึ่งกันระหว่างผู้นิเทศ
และผู้รับการนิเทศ การนิเทศการศึกษาจัดขึ้นเพื่อปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้นนั้น
จะขึ้นอยู่กับทักษะและความสามารถของศึกษานิเทศก์ผู้ทำงานร่วมกับครู ตลอดจนเทคนิค
และวิธีการต่าง ๆ ที่ศึกษานิเทศก์นำมาใช้ในการนิเทศการศึกษาโดยให้ครูมีโอกาสค้นคว้างาน

ที่จะต้องทำด้วยตนเองเพื่อให้เกิดความเจริญงอกงามขึ้น เมื่อได้เรียนรู้และมีความเจริญงอกงามแล้วย่อมจะารู้จักปรับปรุงงานด้านการเรียนการสอนให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และการนิเทศภายในโรงเรียนในยุค 4.0 เป็นกระบวนการทำงานและดำเนินกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้บริหารและบุคลากรภายในโรงเรียนในการแนะนำช่วยเหลือ มีขวัญกำลังใจ ส่งเสริมเกี่ยวกับการเรียนการสอน และพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานของโรงเรียน เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับของผู้รับประโยชน์จากโรงเรียนทุกฝ่ายเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษาที่กำหนดไว้

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า การนิเทศการศึกษาหมายถึง กระบวนการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษา โดยการแนะนำ และเป็นความร่วมมือระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องตามเป้าหมายที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้ ทั้งนี้การนิเทศการศึกษาได้นำเอาเทคนิควิธีการหรือแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพสูงสุด ซึ่งในยุคปัจจุบันได้มีการนำเอาเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการนิเทศการศึกษาเพื่อให้การจัดการศึกษานั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และได้รับการยอมรับจากทุกฝ่าย เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้

7. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2551, หน้า 186) สรุปไว้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษาหมายถึง กระบวนการที่ทำให้มั่นใจว่าผลผลิตนั้น มีมาตรฐานเป็นที่พอใจแก่ผู้ใช้บริการระดับสากล ซึ่งมีองค์ประกอบทำให้มีคุณภาพ ได้แก่ ปัจจัยตัวบ่อน กระบวนการและผลผลิต

รุ่งชดาพร เวหะชาติ (2551, หน้า 160) ได้กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษาหมายถึง กระบวนการยกระดับการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาในสถานศึกษา จะต้องจัดการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษา

สันติ บุญภิรมย์ (2557, หน้า 148) สรุปว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การบริหารงานของสถานศึกษาเป็นไปอย่างมีระบบ กระบวนการตามหลักวิชาการที่ได้กำหนดไว้โดยปรากฏผลอย่างชัดเจนส่งผลต่อความเชื่อมั่นให้สาธารณชนอย่างต่อเนื่องตลอดไป

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาหมายถึง กระบวนการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยการจัดระบบ

โครงสร้างองค์กร กำหนดเกณฑ์การประเมิน วางแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดำเนินการพัฒนาตามแผนและติดตาม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพ และประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาและหน่วยงานอื่นในการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

8. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ให้ความสำคัญของการเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง จึงได้กำหนดให้รัฐต้องส่งเสริมการดำเนินงาน และการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ไว้ในมาตรา 25 ดังนี้ มาตรา 25 รัฐต้องส่งเสริมการดำเนินงานและการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบได้แก่ หอสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์การกีฬา และนันทนาการ แหล่งข้อมูลและแหล่งการเรียนรู้อื่นอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ"

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544, หน้า 3) อธิบายความหมายของแหล่งเรียนรู้ว่า แหล่งเรียนรู้ หมายถึง “แหล่ง” หรือ “ที่รวม” อันเป็นสถานที่ หรือศูนย์รวมที่ประกอบด้วยข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ และกิจกรรมที่มีกระบวนการเรียนรู้ หรือ กระบวนการเรียนการสอน ที่มีรูปแบบแตกต่างจากกระบวนการเรียนการสอนที่มีครูเป็นผู้สอน เป็นการเรียนรู้ที่ไม่กำหนดเวลาเรียน ยืดหยุ่นสอดคล้องกับความต้องการและความพร้อมของผู้เรียน การประเมินและการวัดผลการเรียนรู้ มีลักษณะเฉพาะสร้างขึ้นให้เหมาะสมกับการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นรูปแบบเดียวกับการประเมินผลในชั้นเรียนหรือห้องเรียน จะเห็นได้ว่าการจัดอยู่มาหลายอย่างที่ เป็นของภาครัฐและภาคเอกชน วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งเป็นการเฉพาะแตกต่างกันออกไป ไม่ว่าจะเป็นพิพิธภัณฑ์ สวนพฤกษศาสตร์ หรือแม้แต่หอสมุดแห่งชาติ และอุทยานประวัติศาสตร์ เป็นต้น

สมศักดิ์ คงเที่ยง (2556, หน้า 50) กล่าวว่า แหล่งเรียนรู้ เป็นแหล่งเสริมจินตนาการ และแนวคิดสร้างสรรค์ สร้างความรู้ ความคิดวิชาการและประสบการณ์ อันประกอบด้วย แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน ได้แก่ หอสมุด ห้องหมวดวิชา ห้องคอมพิวเตอร์ ศูนย์วิชาการ ศูนย์วิทยบริการ ศูนย์โสตทัศนศึกษา ศูนย์สื่อการเรียนการสอน สวนพฤกษศาสตร์ สวนวรรณคดีสวนสมุนไพร สวนสุขภาพ สวนหนังสือ ฯลฯ และแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น ได้แก่ หอสมุดประชาชนพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์ศูนย์กีฬา วัด ครอบครัว ภูมิปัญญาท้องถิ่น ชุมชน สถานประกอบการ องค์กรภาครัฐและเอกชน ฯลฯ

ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันท์ (2557, หน้า 171) สรุปไว้ว่า แหล่งเรียนรู้ คือ สิ่งต่าง ๆ ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต สถานที่ทั้งที่เป็นไปตามธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้น กิจกรรมทางด้านการพัฒนาธรรมชาติ ข้อมูล ข่าวสาร ที่บุคคลสามารถใช้ศึกษา ค้นคว้า หรือฝึกปฏิบัติทั้งด้วยตนเอง หรือผ่านการถ่ายทอดจากบุคคลอื่นเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า แหล่งเรียนรู้ คือ แหล่งที่เสริมสร้างความรู้ ประกอบด้วยบุคคล สถานที่ ทั้งที่ถูกสร้างจากธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้น เพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง

แนวคิดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ความหมาย และความสำคัญของทักษะในศตวรรษที่ 21

จากการศึกษาค้นคว้าได้มีผู้อธิบายความหมายของทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ไว้ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2557) ได้อธิบายไว้ว่า ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 หมายถึง กลุ่มความรู้ ทักษะ และนิสัยการทำงาน ที่เชื่อว่าจะมีความสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

พรทิพย์ ศิริภักตราชัย (2556, หน้า 49-56) กล่าวว่า ทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ส่งผลให้กระบวนการทัศน์ทางการศึกษาเปลี่ยนแปลงไป การจัดการศึกษาทุกระดับเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงเช่น การคิดสร้างสรรค์ การคิดแก้ปัญหา การคิดแบบวิจารณ์

วิจารณ์ พานิช (2556, หน้า 4) กล่าวว่า ทักษะในศตวรรษที่ 21 ผู้เรียนต้องเน้นสร้างความรู้ขึ้นภายในตนเอง เป็นความรู้ที่องกามภายในตนเอง จากการลงมือทำกิจกรรมแล้วเกิดความรู้ แล้วเน้นให้เกิดทักษะ จากการสัมผัสของตนเอง ไม่ใช้รับถ่ายทอดความรู้สำเร็จรูปจากครูหรือตำรา

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 คือ ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่มีความจำเป็นต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนา เพื่อใช้ในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน ซึ่งในยุคของการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี

กรอบแนวคิดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

สำนักบริหารงานกรมมัธยมศึกษาตอนปลาย (2560, หน้า 9-16) กล่าวว่า กรอบความคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีเป้าหมายไปที่ผู้เรียน เกิดคุณลักษณะ ในศตวรรษที่ 21 โดยผู้เรียนจะใช้ความรู้ในสาระหลักไปบูรณาการสังสมประสบการณ์กับทักษะ 3 ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 คือ ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะ สารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี และทักษะชีวิตและอาชีพ ซึ่งการจัดการศึกษาจะใช้ระบบส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ให้ระบบ คือ ระบบมาตรฐานการเรียนรู้ระบบการประเมินผลทักษะการเรียนรู้

ระบบหลักสูตรและ วิธีการสอน ระบบการพัฒนางานอาชีพ และระบบแหล่งเรียนรู้และ บรรยายากาศการเรียนรู้ การปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อให้บรรลุผลลัพธ์ที่สำคัญ และจำเป็นต่อตัวนักเรียนอย่างแท้จริง มุ่งไปที่ให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ต้องก้าวข้าม สาระวิชาไปสู่การเรียนรู้ เพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ครูต้องไม่สอนหนังสือ ไม่นำสาระ ที่มีในตำรามาบอกบรรยายให้นักเรียนจดจำแล้วนำไปสอบวัดความรู้ ครูต้องสอนคนให้เป็นมนุษย์ ที่เรียนรู้การใช้ทักษะเพื่อการดำรงชีวิต ในศตวรรษที่ 21 เป็นผู้ออกแบบการเรียนรู้และอำนวยความสะดวก (Facilitate) ในการเรียนรู้ให้นักเรียน เรียนรู้จากการเรียนแบบลงมือทำ โดยมีประเด็น คำถามอยากรู้เป็นตัวกระตุ้นสร้างแรงบันดาลใจให้อยากเรียน ที่จะนำไปสู่การกระตือรือร้น ที่จะสืบค้น รวบรวมความรู้จากแหล่งต่าง ๆ มาสนับสนุน หรือโต้แย้ง ข้อสมมติฐานคำตอบ ที่คุ้นเคย พบเจอจากประสบการณ์เดิมใกล้ตัว สร้างเป็นกระบวนการค้นหาค้นใหม่แทนของเดิม (การเรียนรู้แบบนี้เรียกว่า Project-Based Learning; PBL)

ทักษะการรู้สารถเนื้อหา

1. พื้นฐานการเรียนรู้สาระวิชาหลัก ทักษะการอ่าน (Reading) ทักษะการเขียน (Writing) และทักษะการคำนวณ (Aithmetic) ถือเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความจำเป็นที่จะทำให้รู้และเข้าใจ ในสาระเนื้อหาของ 8 กลุ่ม สาระการเรียนรู้ที่แสดงความเป็นสาระวิชาหลักของทักษะ เพื่อดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ภาษาแม่และภาษาโลก ศิลปะ คณิตศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และรัฐ ความเป็นพลเมืองดี ซึ่งหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานได้จัดทำสาระเนื้อหาได้ครอบคลุมทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้แล้ว

2. ความรู้เชิงบูรณาการสำหรับศตวรรษที่ 21 ถึงแม้ว่านักเรียนจะสอบวัดความรู้ ความสามารถ ได้ตามเกณฑ์การจบหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานว่าด้วยระเบียบการวัดผล ประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้แล้วก็ตาม คงไม่เพียงพอในโลกยุคศตวรรษที่ 21 จึงต้องมีการสอดแทรกความรู้เชิงบูรณาการเข้าไปในสาระเนื้อหา ของ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อใช้เป็นพื้นฐานความรู้ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ดังนี้

2.1 ความรู้เกี่ยวกับโลก (Global Awareness) เป็นการสร้างความรู้ความ เข้าใจ และกำหนดประเด็นสำคัญต่อการสร้างความเป็นสังคมโลก การขับเคลื่อนเชิงวัฒนธรรม ศาสนา และวิถี ชีวิตที่อยู่ร่วมกันได้อย่างเหมาะสมในบริบททางสังคมที่ต่างกันอย่างรอบด้าน และสร้างความ เข้าใจความเป็นมนุษย์ด้วยกันในด้านเชื้อชาติและวัฒนธรรม การใช้วัฒนธรรมทางภาษา ที่ต่างกันได้อย่างลงตัว

2.2 ความรู้ด้านการเงิน เศรษฐกิจ ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ (Financial, Economic, Business and Entrepreneurial Literacy) เป็นการสร้างความรู้แล วิธีการที่เหมาะสม

สำหรับการสร้างตัวเลือกเชิงเศรษฐศาสตร์ หรือเศรษฐกิจ มีความเข้าใจบทบาทในเชิงเศรษฐศาสตร์ ที่มีต่อสังคม และใช้ทักษะการเป็นผู้ประกอบการในการยกระดับ และเพิ่ม ประสิทธิภาพด้านอาชีพ

2.3 ความรู้ด้านการเป็นพลเมืองที่ดี (Civil Literacy) เป็นการสร้าง ประสิทธิภาพ การมีส่วนร่วมทางสังคม ผ่านวิธีสร้างองค์ความรู้และความเข้าใจในกระบวนการทาง การเมือง การปกครองที่ถูกต้อง และนำวิถีแห่งความเป็นประชาธิปไตยไปสู่สังคมในระดับต่าง ๆ ที่เข้าใจ ต่อ วิธีการ ปฏิบัติทางสังคมแห่งความเป็นพลเมืองทั้งระดับท้องถิ่นและสากล

2.4 ความรู้ด้านสุขภาพ (Health Literacy) เป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจ ข้อมูล สารสนเทศภาวะสุขภาพอนามัย และนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ให้เข้าใจวิธีป้องกัน แก้ไข และเสริมสร้างภูมิคุ้มกันที่มีต่อภาวะสุขภาพอนามัย ห่างไกลจากภาวะความเสี่ยงจากโรคภัยไข้เจ็บ ใช้ ประโยชน์ข้อมูลสารสนเทศในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางด้านสุขภาพอนามัย ได้อย่างเหมาะสมกับ บุคคล เพื่าระวังด้านสุขภาพอนามัยส่วนบุคคลและครอบครัวให้เกิด ความเข้มแข็ง รู้และเข้าใจในประเด็น สำคัญของการเสริมสร้างสุขภาพที่ดีระดับชาติและสากล

2.5 ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Literacy) เป็นการสร้างภูมิรู้ และ เข้าใจการอนุรักษ์และป้องกันสภาพแวดล้อม และมีส่วนร่วมอนุรักษ์และป้องกันสภาพแวดล้อม มีภูมิรู้ และเข้าใจผลกระทบจากธรรมชาติที่ส่งผลต่อสังคม สามารถวิเคราะห์ประเด็นสำคัญ ด้าน สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ และกำหนดวิธีการป้องกันแก้ไข และอนุรักษ์รักษา สภาพแวดล้อม สร้าง สังคมโดยรอบให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากร สิ่งแวดล้อม

ทักษะเพื่อดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21

1. ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม โลกยุคศตวรรษที่ 21 มีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว พลิกผัน รุนแรงและคาดไม่ถึง ถึง ต่อการดำรงชีวิต ดังนั้นคนในยุคศตวรรษที่ 21 จึงต้องมีทักษะสูง ในการเรียนรู้และปรับตัว การสร้าง ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม จะใช้กระบวนการ Project-Based Learning: PBL โดยเริ่มจากการนำบริบท สภาพแวดล้อมเป็นตัวการสร้างความกดดันให้นักเรียนตั้งคำถามอยากรู้ให้มากตามประสบการณ์ พื้นฐานความรู้ที่สั่งสมมา และตั้งสมมติฐาน คำตอบตามพื้นฐานความรู้และประสบการณ์ของตนเองที่ไม่มี คำว่าถูกหรือผิด นำไปสู่ การแลกเปลี่ยนประเด็นความคิดเห็นกับกลุ่มเพื่อน เพื่อสรุปหาสมมติฐานคำตอบที่ มีความ น่าจะเป็นไปได้มากที่สุด โดยมีการพิสูจน์ยืนยันสมมติฐานคำตอบจากการไปสืบค้น รวบรวม ความรู้จากแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้มาสนับสนุน หรือโต้แย้งได้เป็นคำตอบที่เรียกว่าองค์ความรู้ เรียกว่า การเรียนแก่นวิชา ซึ่งไม่ใช่เป็นการจดจำแบบผิวเผิน แต่การรู้แก่นวิชาหรือทฤษฎี ความรู้จะสามารถเอา ไปเชื่อมโยงกับวิชาอื่น ๆ เกิดแรงบันดาลใจอยากพัฒนางาน สร้างผลงาน

ที่เกี่ยวกับการการพัฒนา คุณภาพชีวิต ที่เรียกว่าความคิดเชิงสร้างสรรค์นำทฤษฎีความรู้ มาสร้างกระบวนการและวิธีการผลิต สร้างผลงานใหม่ ที่เป็นประโยชน์ต่อบุคคลและสังคม ที่เรียกว่าพัฒนานวัตกรรม

1.1 การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) เป็นการสร้างทักษะการคิดในแบบต่าง ๆ ดังนี้

1.1.1 แบบเป็นเหตุเป็นผล ทั้งแบบอุปนัย (Inductive) และแบบอนุมาน (Deductive)

1.1.2 แบบใช้การคิดกระบวนการระบบ (systems Thinking โดยวิเคราะห์ปัจจัยย่อย มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างไร จนเกิดผลในภาพรวม

1.1.3 แบบใช้วิจารณญาณและการตัดสินใจ ที่สามารถวิเคราะห์และ ประเมิน ข้อมูลหลักฐานการโต้แย้ง การกล่าวอ้างอิง และความน่าเชื่อถือ วิเคราะห์เปรียบเทียบและ ประเมิน ความเห็นประเด็นหลักๆ สังเคราะห์และเชื่อมโยงระหว่างสารสนเทศกับข้อโต้แย้ง แปลความหมายของ สารสนเทศและสรุปบนฐานของการวิเคราะห์ และตีความและทบทวน อย่างจริงจังในด้าน ความรู้ และกระบวนการ

1.1.4 แบบแก้ปัญหา ในรูปแบบการฝึกแก้ปัญหาที่ไม่คุ้นเคยหลากหลาย ในแนวทางที่ยอมรับกันทั่วไป และแนวทางที่แตกต่างจากการยอมรับ รูปแบบการตั้งคำถาม สำคัญที่ช่วย ทำความกระจ่างในมุมมองต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่ทางออกที่ดีกว่า

1.2 การสื่อสารและความร่วมมือ (Communication and Collaboration) ความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัล และเทคโนโลยีการสื่อสาร (Digital and Communication Technology) ทำให้โลกศตวรรษที่ 21 ต้องการทักษะของการสื่อสารและความร่วมมือที่กว้างขวางและ ลึกซึ้ง ดังนี้

1.2.1 ทักษะในการสื่อสารอย่างชัดเจน ตั้งแต่การเรียบเรียงความคิดและมุมมอง (Idea) สื่อสารเข้าใจง่าย ในหลายแบบ ทั้งการพูด เขียน และกิริยาท่าทาง การฟังอย่างมีประสิทธิภาพ นำไปถ่ายทอดสื่อสารความหมายและความรู้ แสดงคุณค่า ทศนคติ และความตั้งใจ การสื่อสาร เพื่อการบรรลุเป้าหมายการทำงานการสื่อสารด้วยหลากหลายภาษา และสภาพแวดล้อม ที่หลากหลายอย่างได้ผล

1.2.2 ทักษะความร่วมมือกับผู้อื่นตั้งแต่การทำงานให้ได้ผลราบรื่นที่เคารพ และให้เกียรติผู้ร่วมงาน มีความยืดหยุ่นและช่วยเหลือประนีประนอมเพื่อการบรรลุเป้าหมาย ร่วมกัน มีความรับผิดชอบร่วมกับผู้ร่วมงาน และเห็นคุณค่าของบทบาทของผู้ร่วมงาน

1.3 ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ทักษะทางด้านนี้ เป็นเรื่องของการจินตนาการมาสร้างขั้นตอนกระบวนการ โดยอ้างอิงจากทฤษฎีความรู้เพื่อนำไปสู่

การค้นพบใหม่เกิดเป็นนวัตกรรมที่ตอบสนองความต้องการในการ ดำรงชีวิตที่ลงตัว และนำไปสู่การเป็นผู้ผลิตและผู้ประกอบการต่อไป ทักษะด้านนี้ได้แก่

1.3.1 การคิดอย่างสร้างสรรค์ ที่ใช้เทคนิคสร้างมุมมองอย่างหลากหลาย มีการ สร้างมุมมองที่แปลกใหม่อาจเป็นการปรับปรุงพัฒนาเพียงเล็กน้อย หรือทำใหม่ที่แหวกแนว โดดเด่นเชิง ที่เปิดกว้างในความคิดเห็นที่ร่วมกันสร้างความเข้าใจ ปรับปรุง วิเคราะห์ และประเมิน มุมมอง เพื่อพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับความคิดอย่างสร้างสรรค์

1.3.2 การทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ในการพัฒนา ลงมือปฏิบัติ และสื่อสารมุมมองใหม่กับผู้อื่นอยู่เสมอ มีการเปิดใจและตอบสนองมุมมองใหม่ ๆ รับฟัง ข้อคิดเห็น และร่วม ประเมินผลงานจากกลุ่มคณะทำงาน เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนา มีการทำงาน ด้วยแนวคิดหรือวิธีการใหม่ๆ และเข้าใจข้อจำกัดของโลกในการยอมรับมุมมองใหม่ และให้มอง ความล้มเหลวเป็นโอกาสการเรียนรู้

1.3.3 การประยุกต์ส่วนนวัตกรรมที่มีการลงมือปฏิบัติตามความคิดสร้างสรรค์ ให้ได้ผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรม

2. ทักษะชีวิตและงานอาชีพ

การเรียนรู้ที่จะปรับตัวได้อย่างดีในสภาวะการเปลี่ยนแปลง หอมีภัยคุกคามได้อย่าง ชาญฉลาดถือเป็นเรื่องสำคัญในการดำรงชีวิตที่มีทักษะชีวิตในโลกศตวรรษที่ 21 และการคิด สร้างผลิตภัณฑ์ใหม่เพื่อตอบสนองการดำรงชีวิตเฉพาะบริบท ภาพแวดล้อมที่ต่างกันไป นำไปสู่ การเผยแพร่ เทคนิควิธีการใช้และพัฒนาทักษะใช้เกิดเป็นกลยุทธ์การขายเกิดผู้ประกอบการในงาน อาชีพต่าง ๆ ซึ่งเป็นทักษะงานอาชีพที่ต้องมีการส่งเสริมให้มีเท่าทันในยุคต่อการเปลี่ยนแปลง ของโลกศตวรรษที่ 21 ทักษะชีวิตและทักษะงานอาชีพจึงควรมีการพัฒนาสิ่งต่อไปนี้

1. ความยืดหยุ่นและความสามารถในการปรับตัว (Flexibility and Adaptability) เป็นทักษะเพื่อการเรียนรู้การทำงานและการเป็นพลเมืองในศตวรรษที่ 21 ซึ่งต้องทำเพื่อการ บรรลุเป้าหมายแบบมีหลักการเป็นการปรับตัวให้เข้ากับบทบาทที่แตกต่างไป งานที่มีกำหนดการ ที่เปลี่ยนไป และ บริบทที่เปลี่ยนไป ในด้านความยืดหยุ่น เป็นการนำเอาผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นมาใช้ ประโยชน์อย่างได้ผล มีการจัดการเชิงบวกต่อคำชม คำตำหนิ และความผิดพลาด สามารถนำ ความเห็นและความเชื่อที่แตกต่าง หลากหลาย ทั้งของคณะทำงาน หรือข้ามวัฒนธรรม คณะทำงาน มาทำความเข้าใจ ต่อบรอง สร้างดุลยภาพ และทำให้งานลุล่วง ดังนั้นความยืดหยุ่น จึงทำเพื่อบรรลุผลงานไม่ใช่เพื่อให้ทุกคนสบายใจ

2. การริเริ่มสร้างสรรค์และกำกับดูแลตนเองได้ (Initiative and Self-Direction) เป็นทักษะที่สำคัญมากในการทำงานและดำรงชีวิตในโลกศตวรรษที่ 21 ที่ต้องมีการกำหนด

เป้าหมายโดยมีเกณฑ์ความสำเร็จที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม มีความสมดุลระหว่างเป้าหมายระยะสั้น ที่เป็นเชิงยุทธวิธี และเป้าหมายระยะยาวที่เป็นเชิงยุทธศาสตร์ มีการคำนวณประสิทธิภาพการใช้เวลากับการจัดการภาระงาน การทำงานต้องทำงานสำเร็จได้ด้วยตนเอง โดยกำหนดตัวงาน ติดตาม ผลงาน และลำดับความสำคัญของงานได้เอง นอกจากนั้นการทำงานยังต้องฝึกทักษะการเป็นผู้เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ที่มีการมองเห็นโอกาสเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เพื่อขยายความเชี่ยวชาญในงานของตนเอง มีการริเริ่ม การพัฒนา ทักษะไปสู่ระดับอาชีพ แสดงความเอาใจใส่จริงจังต่อการเรียนรู้ และทบทวนประสบการณ์ในอดีต เพื่อคิดหาทางพัฒนาในอนาคต

3. ทักษะสังคมและสังคมข้ามวัฒนธรรม (Social and Cross-Cultural Skills) เป็นทักษะที่ทำให้คนในศตวรรษที่ 21 สามารถทำงานและดำรงชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมและผู้คน ที่มีความ แตกต่างหลากหลายได้อย่างไม่แปลกแยก ทำให้งานสำเร็จ การพัฒนาทักษะนี้จะทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างเกิดผลดีในเรื่องกาลเทศะ เกิดการทำงานในทีมที่แตกต่างหลากหลายอย่างได้ผลดี ที่มีการ เคารพความแตกต่างทางวัฒนธรรมตอบสนองความเห็นและคุณค่าที่แตกต่างอย่างใจกว้าง เพื่อยกระดับความแตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรมสู่การสร้างแนวความคิด วิธีทำงานใหม่สู่คุณภาพของผลงาน

4. การเป็นผู้สร้างผลงานหรือผลผลิตและความรับผิดชอบเชื่อถือได้ (Productivity and Accountability) เป็นการกำหนดขั้นตอนวิธีการทำงานในการสร้างชิ้นงาน ผลงาน หรือผลิตภัณฑ์ อย่างมีหลักการตามทฤษฎีความรู้ที่ต้องมีทักษะความชำนาญการ ซึ่งเป็นเรื่องของการจัดการโครงการ ที่มีการกำหนดเป้าหมายและวิธีการบรรลุเป้าหมายภายใต้ข้อจำกัดที่มีอยู่ โดยการกำหนดลำดับความสำคัญ วางแผน และการจัดการ ผลิตภัณฑ์ และผลงานที่ได้จากการผลิตต้องมี คุณภาพเพื่อแสดงถึงทักษะการทำงานอย่างเป็นระบบจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญการผลิต นำไปใช้ประโยชน์แก่บุคคล ชุมชนได้อย่างไม่มีผลกระทบทางลบ แต่ถ้ามีจะต้องออกมายอมรับข้อบกพร่องอย่างไม่ปิดบังอันนำไปสู่การปรับแก้ไข หรือยกเลิก เพื่อแสดงจริยธรรมที่เป็นบรรทัดฐานทางสังคม

5. ภาวะผู้นำและความรับผิดชอบ (Leadership and Responsibility) ใน ศตวรรษที่ 21 มีความต้องการภาวะผู้นำและความรับผิดชอบแบบกระจายบทบาท จากการรับผิดชอบต่อตนเอง รับผิดชอบการทำงานแบบประสานสอดคล้องเป็นคณะทำงาน และรับผิดชอบแบบสร้างเครือข่ายร่วมมือแบบพันธมิตรการทำงาน เพื่อไปสู่เป้าหมายของผลงานร่วมกัน ซึ่งต้องพัฒนาทักษะมนุษย์สัมพันธ์ และทักษะการแก้ปัญหาในการชักนำผู้อื่นให้เห็นเป้าหมายร่วมกัน และทำให้ผู้อื่นเกิด พลังในการทำงาน ให้บรรลุผลสำเร็จร่วมกัน เกิดแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นใช้ศักยภาพหรือความสามารถ สูงสุดทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยีการรับรู้สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

แล้วตอบสนอง รับสิ่งที่รับรู้มาเป็นกระบวนการใหม่ทันที แสดงถึงการขาดทักษะการคิดแบบขาดวิจารณญาณ ผลที่เกิดขึ้นก็จะตกอยู่ภายใต้การชวนเชื่อ และไม่ สามารถกำหนดตนเองได้ การสร้างทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี เพื่อให้เกิดการเท่าทันไม่ตกอยู่ภายใต้การถูกชักจูง ชวนเชื่อ

5.1 การรู้เท่าทันสารสนเทศ (Information Literacy การรับรู้คำบอกเล่าจากเพื่อน ผู้อื่น รวมถึงครูผู้สอน หรือแม้แต่สมมติฐานคำตอบที่หาหรือกันในกลุ่มอภิปราย เป็นเพียงความ คิดเห็นที่ รอการพิสูจน์ยืนยันคำตอบที่เป็นจริงจากสารสนเทศที่ได้จากการสืบค้น รวบรวมจากแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้มาผ่านกระบวนการคิดแบบขาดวิจารณญาณ สนับสนุน หรือโต้แย้งพิสูจน์ความเป็นจริง สร้างเป็นความรู้ และองค์ความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ ซึ่งต้องใช้ทักษะในการเข้าถึงแหล่งความรู้ได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง มีทักษะการประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูลสารสนเทศ และทักษะในการใช้ อย่างสร้างสรรค์

5.2 การรู้เท่าทันสื่อ (Media Literacy) การรับสารจากสื่อและสื่อสารออกไปในยุค media คนในศตวรรษที่ 21 จะต้องมีความสามารถใช้เครื่องมือผลิตสื่อ และสื่อสารออกไป หรือ แม้แต่การรับเข้ามาในรูปวิดีโอ (Video) ออดิโอ (Audio) พอดคาสท์ (Podcast) เว็บไซต์ (Website) และ อื่นๆ อีกมากมาย แต่การรับรู้จากแหล่งสื่อเหล่านั้นถ้าขาดการเท่าทัน ขาดการคิดอย่างมีวิจารณญาณก็จะตกอยู่ภายใต้การถูกชักจูง ชวนเชื่อได้เช่นกัน จึงต้องสร้างทักษะการวิเคราะห์สื่อให้เท่าทัน วัตถุประสงค์ของตัวสื่อและผลผลิตสื่อ นั้นอย่างไร มีการตรวจสอบแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้ และเท่าทันต่อการมีอิทธิพลต่อความเชื่อและพฤติกรรมอย่างไร และมีข้อขัดแย้งต่อจริยธรรมและกฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือไม่อย่างไร ในเรื่องการสร้างผลิตภัณฑ์สื่อ ต้องมีความเท่าทันต่อการเลือกใช้เครื่องมือที่พอเพียง พอเหมาะกับวัตถุประสงค์การใช้งาน และเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมความแตกต่าง หลากหลายด้าน วัฒนธรรม

5.3 การรู้ทันเทคโนโลยี (ICT: Information, Communication and Technology Literacy) ในโลกยุคศตวรรษที่ 21 เป็นโลกเทคโนโลยีที่มีการแข่งขันกันผลิต และนำมาสู่ การสร้าง กลยุทธ์ การขายสู่กลุ่มผู้บริโภคที่ต้องการความทันสมัยอยู่ตลอดเวลา ซึ่งถ้าขาดความเท่าทันการใช้เทคโนโลยีจะกลายเป็นผู้ซื้อ แต่ไม่อยากจะเรียนรู้การเป็นผู้ผลิต เพื่อนำไปใช้งานที่พอเพียงเหมาะสม กับงานการถูกชักจูงชวนเชื่อให้เป็นผู้ซื้อก็จะง่ายขึ้นผลการสูญเสียงบประมาณ และการขาดดุลทางเศรษฐกิจจะตามมา ดังนั้น ทักษะความเท่าทันด้านเทคโนโลยีจึงเป็นทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ทำให้คนรู้จักผลิตใช้และนำไปแลกเปลี่ยนใช้ในเวทีการค้าเกิดการ สร้างงานสร้างรายได้ รวมถึงการใช้เทคโนโลยี เพื่อการเรียนรู้ให้เกิดการค้น รวบรวมความรู้ พิสูจน์สมมติฐานคำตอบในการใช้ทักษะการ คิดแบบมีวิจารณญาณมากกว่าที่จะใช้เพื่อการ

บันเทิงในแบบสังคมก้มหน้า จึงควรใช้เทคโนโลยี เพื่อการวิจัย จัดระบบประเมิน และสื่อสารสารสนเทศ ใช้สื่อสารเชื่อมโยงเครือข่ายและ social network อย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อการเข้าถึงการจัดการการผสมผสาน ประเมิน และสร้างสารสนเทศ เพื่อทำหน้าที่ในเศรษฐกิจฐานความรู้ ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงการปฏิบัติตามคุณธรรมและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึง และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

คุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย (2560, หน้า 9-16) กล่าวว่า คุณลักษณะของนักเรียน ในศตวรรษที่ 21 ดังนั้น ทักษะพื้นฐานจำเป็นในการอ่าน เขียน และคิดคำนวณ เป็นตัวการที่ทำให้คน ในศตวรรษที่ 21 รู้จักใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเครื่องมือในการสืบค้น รวบรวมความรู้ ใช้กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณให้เกิดการเท่าทันสื่อ สารสนเทศที่จะพิสูจน์ยืนยันสิ่งที่ตนและสังคม อยากรู้ได้อย่างชาญฉลาดไม่ถูกชวนเชื่อ ชักนำ อย่างงมงาย เกิดเป็นแรงบันดาลใจสร้างจินตนาการอยากพัฒนาอยากผลิต สร้างผลิตภัณฑ์ หรือนวัตกรรมขึ้นใช้ในการดำรงชีวิตในสังคม และนำไปแลกเปลี่ยนกับสังคมอื่นเกิดเป็นรายได้ บนเวทีฐานเศรษฐกิจความรู้ที่มีความรับผิดชอบต่อกฎกติกาในขั้นตอนการผลิต และมีความรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้น ถ้าผลิตภัณฑ์ ผลผลิต มีคุณภาพไม่ดี ภาพโดยสรุปก็คือทักษะ การดำรงชีวิตของคนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งจะถูกล่อหลอมนตกผลึกเป็นผู้ที่สามารถนำทางชีวิต ตนเองได้อย่างมีคุณภาพชีวิต และเกิดเป็นคุณลักษณะของคนในศตวรรษที่ 21 10 คุณลักษณะ คือ เป็นนักคิดวิเคราะห์ นักแก้ปัญหา นักสร้างสรรค์ นักประสานความร่วมมือ รู้จักใช้ข้อมูล และข่าวสาร เรียนรู้ด้วยตนเอง นักสื่อสาร ตระหนักรับรู้สถานะของโลก เป็นพลเมืองทรงคุณค่า และมีพื้นฐานความรู้ เศรษฐกิจและการคลัง ซึ่งสรุปเป็นคุณลักษณะใน 3 ด้าน ดังนี้

1. คุณลักษณะด้านการทำงาน ได้แก่ การปรับตัว และความเป็นผู้นำ
2. คุณลักษณะด้านการเรียนรู้ ได้แก่ การชี้นำตนเอง การตรวจสอบการเรียนรู้ของตนเอง
3. คุณลักษณะด้านศีลธรรม ได้แก่ ความเคารพผู้อื่น ความซื่อสัตย์ สำนึก พลเมือง

น้ำทิพย์ งามอาภาวณิช (2559) กล่าวว่า ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) เป็นทักษะที่มีความจำเป็นมากขึ้นเรื่อย ๆ ในปัจจุบัน เนื่องด้วยเทคโนโลยีการผลิตที่เจริญก้าวหน้ามากในปัจจุบัน งานจำนวนมากถูกถ่ายโอนไปให้เครื่องจักร ดังนั้นแรงงานระดับต่ำซึ่งทำงานประจำ (Routine) จึงเป็นที่ต้องการน้อยลงเรื่อย ๆ และทำให้ความต้องการแรงงานโดยบริษัทอุตสาหกรรมขนาดใหญ่มีน้อยลง จึงต้องเพิ่มความคิดสร้างสรรค์ให้กับ ประชากรและเปลี่ยนประชากรโลกให้เป็นผู้ประกอบการ ซึ่งกล้าคิด

กล้าทำเริ่มต้นและริเริ่มสิ่งใหม่ และขาดไม่ได้เลยที่จะต้องเพิ่ม ความคิดสร้างสรรค์เป็นทักษะเบื้องต้นให้กับประชากร

2. ความคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking) การคิดเชิงระบบเป็นทักษะที่มีความจำเป็นเสมอมา ผู้ที่สามารถคิดเชิงระบบได้ดีสามารถวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลและเหตุการณ์ต่าง ๆ และแก้ปัญหา (Problem Solving) ที่เกิดขึ้นรอบตัวได้อย่างเหมาะสม จะมีความ ได้เปรียบ เหนือผู้อื่นที่ไม่มีทักษะนี้อีกทั้งในโลกยุคข้อมูลข่าวสารอันเกินในปัจจุบัน การคิดเชิงระบบ ให้เป็นจึงยิ่งมีความจำเป็นมากยิ่งขึ้นผลลัพธ์ของการไม่สามารถคิดเชิงระบบได้อย่างเหมาะสม คือ การที่ประชากร ไม่สามารถประมวลข้อมูลและแนวคิดต่าง ๆ มาปะติดปะต่อเป็นเรื่องราวที่ฟังดูมีเหตุผล และน่าเชื่อถือ ได้รูปธรรมที่เห็นได้ชัดเจน

3. การสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่น (Communication and Collaboration) การเรียนรู้ในโลกยุคสมัยใหม่เรียกร้องให้ผู้เรียนต้องมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นมากขึ้น รวมทั้งในโลกแห่งการทำงาน การสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่นก็เป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่ง ดังนั้น ทักษะนี้จึงเป็นเครื่องมือหนึ่งเพื่อเตรียมผู้เรียนให้พร้อมสำหรับโลกการทำงานจริง

4. ความรู้พื้นฐานทางด้านข้อมูลข่าวสาร (Information Literacy) ในปัจจุบันเราสามารถค้นหาข้อมูลใด ๆ ได้ง่ายทางโลกอินเทอร์เน็ตซึ่งถูกเสริมพลังด้วยกูเกิล (Google) ต่างจากในอดีต ซึ่งการเรียนรู้หมายถึงการจดจำรายละเอียดและข้อมูลต่าง ๆ ให้ได้แต่ทักษะเหล่านั้นแทบจะไม่มี ความจำเป็นอีกต่อไปในยุคปัจจุบัน เราจะทำอย่างไรเพื่อจะสามารถจดจำข้อมูลต่าง ๆ ได้หมด กลายเป็นทำอย่างไรเราถึงจะสามารถจัดการกับข้อมูลจำนวนมหาศาลที่หาได้ง่ายบนโลก อินเทอร์เน็ตได้อย่างเหมาะสม ความสามารถในการเข้าถึง คัดกรองคัดเลือก รวมทั้งสามารถ ตัดสินใจได้ว่าข้อมูลใดน่าเชื่อถือ ไม่น่าเชื่อถือ เป็นทักษะที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับการอยู่ในโลกที่ข้อมูลข่าวสารอัน และรวดเร็วอย่างในปัจจุบัน

5. ความรู้พื้นฐานด้านการใช้สื่อ (Media Literacy) ความสามารถในการใช้สื่อ อย่างเหมาะสมถือเป็นอีกทักษะหนึ่งที่สำคัญสำหรับการทำงานในยุคปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นการใช้ไฟล์การ นำเสนอทั่วไป เช่น power point ไปจนถึงการสื่อสารในรูปแบบที่ซับซ้อนกว่า เช่น การทำสื่อวิดีโอ และการสร้างเว็บไซต์คงไม่มีใครปฏิเสธว่าสื่อมีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวันของเรามาก ดังนั้น ความสามารถในการใช้สื่อและผลิตสื่ออย่างเหมาะสม จะมาหนุนเสริมให้การทำงานในโลกยุคใหม่นี้ แลลคมและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

6. ความรู้พื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (CT literacy) เทคโนโลยีข้อมูลข่าวสาร ในปัจจุบันพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว มีเครื่องมือด้านสารสนเทศใหม่ ๆ เกิดขึ้นมากมาย ไม่ว่าจะเป็น smart phone หรือ Tablet PC. ไม่นับรวมว่าคนส่วนใหญ่คงมีคอมพิวเตอร์โน้ตบุคเป็นของตัวเอง

รวมทั้ง โครงสร้างพื้นฐานทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่พัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่นปัจจุบัน ในกรุงเทพ มีสัญญาณ 3G ในทุกพื้นที่ดังนั้นการเรียนรู้เพื่อให้สามารถใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ได้อย่างเหมาะสม จึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและจำเป็นมากขึ้นในปัจจุบัน

7. การวางแผนและตัดสินใจอนาคตให้ตัวเอง (Self-Direction) ความจริงแล้ว การวางแผน ชีวิตตัวเองควรจะเป็นทักษะของมนุษย์ในทุกยุคทุกสมัย แต่ในสังคมเศรษฐกิจปัจจุบันซึ่งอยู่ในยุคที่เรียกว่า เสรีนิยมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในทางเศรษฐกิจ รัฐมีหน้าที่น้อยลง ในการดูแลประชาชนในด้านต่าง ๆ การตัดสินใจเลือกสถานที่เรียนต่อ การตัดสินใจทางด้านการเงิน การวางแผนทางด้านสุขภาพ สิ่งเหล่านี้ล้วนเรียกร้องให้ปัจเจกบุคคลต้องตัดสินใจด้วยตนเองทั้งสิ้น จึงมีความจำเป็นมากขึ้นที่ทุกคนจะต้องสามารถฝึกฝนได้ด้วยกระบวนการเรียนการสอนที่เหมาะสมในโรงเรียนซึ่งฝึกให้นักเรียนต้องตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ มากขึ้น

8. การตระหนักรู้ในความเป็นพลเมืองของโลก (World Civic Literacy) นอกจากจะตระหนักรู้ตัวเองในฐานะพลเมืองของชาติแล้ว การตระหนักรู้ตัวเองในฐานะพลเมืองคนหนึ่งของโลกก็ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญไม่แพ้กัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นเรื่องสิ่งแวดล้อม ซึ่งกำลังกลายเป็นปัญหาที่ใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ ในโลกยุคปัจจุบัน พลเมืองแห่งศตวรรษที่ 21 ควรต้องรู้ว่าการกระทำของตนเองนั้น ส่งผลกระทบต่อโลกและคนที่อยู่ที่อีกมุมหนึ่งของโลกอย่างไร สิ่งที่สำคัญกว่าคือการร่วมกัน คิดว่าทักษะเหล่านี้คืออะไร เด็กไทยและคนไทยยังขาดทักษะอะไร และเราจะทำอย่างไรเพื่อเติมเต็ม ช่องว่างเหล่านั้นให้ได้

วิจารณ์ พานิช (2555, หน้า 16-21) กล่าวว่า ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ดังนี้

1. ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม จะเป็นตัวกำหนดความพร้อมของนักเรียน เข้าสู่โลกการทำงานที่มีความซับซ้อนมากขึ้นในปัจจุบัน ได้แก่ ความริเริ่มสร้างสรรค์และนวัตกรรม การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา และการสื่อสารและการร่วมมือ

2. ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี เนื่องด้วยในปัจจุบันมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านทางสื่อและเทคโนโลยีมากมาย ผู้เรียนจึงต้องมีความสามารถในการแสดงทักษะ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและปฏิบัติงานได้หลากหลาย โดยอาศัยความรู้ในหลายด้าน ได้แก่ ความรู้ด้านสารสนเทศ ความรู้เกี่ยวกับสื่อและความรู้ด้านเทคโนโลยี

3. ทักษะด้านชีวิตและอาชีพ ในการดำรงชีวิตและทำงานในยุคปัจจุบันให้ประสบความสำเร็จนักเรียนจะต้องพัฒนาทักษะชีวิตที่สำคัญ ได้แก่ ความยืดหยุ่นและการปรับตัว การริเริ่มสร้างสรรค์และ เป็นตัวของตัวเอง ทักษะสังคมและสังคมข้ามวัฒนธรรม การเป็น

ผู้สร้างหรือผู้ผลิต (Productivity) และความรับผิดชอบเชื่อถือได้ (Accountability) และภาวะผู้นำ และความรับผิดชอบ (Responsibility)

สรุปได้ว่า คุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ที่สำคัญ คือ เป็นผู้ที่รู้จักเรียนรู้ที่จะค้นพบสิ่งใหม่ ๆ ได้ตลอด เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ปรับตัว ยืดหยุ่น มีความเข้มแข็ง มีความคิดสร้างสรรค์ และการคิดในระดับสูงใช้เทคโนโลยีอย่างมีวิจารณญาณ มีความรู้ทั้งเชิงลึกในวิชาชีพของตนและกว้างขวางในสหวิชาชีพ เคารพในความต่างของวัฒนธรรม เอาใจใส่ตนเอง ผู้อื่น สังคม สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

ระบบส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ระบบส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 5 ระบบ ได้แก่

1. มาตรฐานในศตวรรษที่ 21 (21st century standards) ได้แก่

- 1.1 เน้นทักษะ ความรู้ และความเชี่ยวชาญที่เกิดกับผู้เรียน
- 1.2 มุ่งเน้นการสร้างความรู้ และเข้าใจในเชิงลึกมากกว่าการสร้างความรู้แบบผิวเผิน
- 1.3 สร้างความรู้ความเข้าใจในการเรียนในเชิงสหวิทยาการระหว่างวิชาแกนที่เป็นจุดเน้น
- 1.4 ใช้หลักการวัดประเมินผลที่มีคุณภาพระดับสูง
- 1.5 การใช้สื่อหรือเครื่องมือที่มีคุณภาพจากการเรียนรู้ในสถานศึกษา และในการดำรงชีวิตประจำวัน ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้

2. การประเมินทักษะในศตวรรษที่ 21 (assessment of 21st century skills) ได้แก่

- 2.1 การใช้แบบทดสอบมาตรฐานสำหรับการทดสอบย่อย และทดสอบรวม สำหรับการประเมินผลในชั้นเรียน
- 2.2 นำผลสะท้อนจากการปฏิบัติของผู้เรียนมาปรับปรุงแก้ไข
- 2.3 ใช้เทคโนโลยีในการวัดและการประเมินผลให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด
- 2.4 สร้างและพัฒนาระบบแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) ของผู้เรียนให้เป็นมาตรฐานและมีคุณภาพ

3. หลักสูตรและการสอนในศตวรรษที่ 21 (21st century curriculum and instruction) ประกอบด้วย

- 3.1 ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
- 3.2 การบูรณาการข้ามสาระเนื้อหา เน้นสมรรถนะเป็นฐาน (Competency-Based)
- 3.3 สร้างนวัตกรรมและวิธีการเรียนรู้ในเชิงบูรณาการจากการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning)
- 3.4 บูรณาการแหล่งเรียนรู้ (Learning Resources) จากชุมชนเข้ามาใช้ในโรงเรียน

4. การพัฒนาวิชาชีพในศตวรรษที่ 21 (21st Century Professional Development)

ประกอบด้วย

- 4.1 ครูมีการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้และทักษะความรู้ความสามารถในเชิงบูรณาการ
- 4.2 ใช้เทคนิควิธีการในการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย
- 4.3 พัฒนาครูเป็นผู้มีทักษะการคิดแบบวิจารณ์ การแก้ปัญหา และทักษะด้านอื่น ๆ ที่สำคัญต่อวิชาชีพ

- 4.4 พัฒนารูปแบบการสร้างทักษะการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้อย่างมีคุณภาพ
- 4.5 สร้างให้ครูเป็นผู้ที่มีความสามารถวิเคราะห์ผู้เรียนได้
- 4.6 ครูมีการจัดประสบการณ์ทางการเรียนได้เหมาะสมกับบริบททางการเรียนรู้
- 4.7 มีการวัดผลและประเมินผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง
- 4.8 แบ่งปันความรู้โดยใช้ช่องทางที่หลากหลายในการสื่อสาร
- 4.9 ต้นแบบที่มีการพัฒนาทางวิชาชีพได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

5. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (21st Century Learning Environment)

ประกอบด้วย

- 5.1 มีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้
- 5.2 มีการบูรณาการหลอมรวมทักษะที่หลากหลายสู่การปฏิบัติในชั้นเรียน
- 5.3 สร้างผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง
- 5.4 เข้าถึงสื่อ เทคโนโลยีเครื่องมือ หรือแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ
- 5.5 ออกแบบระบบการเรียนรู้ที่เหมาะสม
- 5.6 พัฒนาและขยายผลสู่ชุมชน

ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

เบอร์นี ทริลลิง และซาลส์ แฟเดล (Trilling and Fadel, 2009) ซึ่งเป็นคณะกรรมการของภาคีความร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้เสนอแนวคิดทักษะในศตวรรษที่ 21 เป็นสมการ $3Rs \times 8Cs =$ ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 โดยกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2563) ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

1. Reading: ความสามารถด้านการอ่านออก หมายถึง ความสามารถทางด้านการอ่านภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ได้ถูกต้องตามอักขระ อ่านแล้วเข้าใจเนื้อหาสามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้ สามารถเขียนภาษาไทย ได้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย สำนวนสละสลวย แปลความหมายของตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราว

ที่อ่านตรงกับเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียน ผู้อ่านสามารถนำความรู้ ความคิด หรือสาระ จากเรื่องราว ที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

2. (W)Riting: ความสามารถด้านการเขียนได้ หมายถึง ความสามารถด้านการเขียน แสดงความต้องการ เป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้อ่าน สามารถอ่านได้เข้าใจ และรู้ถึงความต้องการ แล้วสามารถนำมาถ่ายทอดให้กับบุคคลอื่นให้ได้ความรู้เช่นเดียวกับที่ได้รับมา

3. (A)Rithmetic: ความสามารถด้านการคิดเลขเป็น หมายถึง มีทักษะในการคิดเลข สามารถสื่อความหมายออกมาในรูปของคณิตศาสตร์

4. Critical Thinking and Problem Solving: ทักษะการคิดวิเคราะห์ อย่างมีวิจารณญาณ และสามารถแก้ปัญหา หมายถึง ความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์คิดอย่างเป็นระบบและ ใช้เหตุผลในการ ตัดสินใจเพื่อแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

5. Creativity and Innovation: ทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม หมายถึง ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ เพื่อนำไปสู่การสร้างและใช้องค์ความรู้หรือนวัตกรรม ในการพัฒนางาน

6. Cross-Cultural Understanding: ความเข้าใจในความแตกต่างและกระบวนการคิด ของแต่ละวัฒนธรรม หมายถึง ความเข้าใจในความแตกต่างของบุคคลและยอมรับความหลากหลาย ทางวัฒนธรรม

7. Collaboration Teamwork and Leadership: ความสามารถในการร่วมมือกันทำงาน เป็นทีม และมีภาวะความเป็นผู้นำ หมายถึง ความสามารถในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การทำงานเป็นทีม การแสดงภาวะผู้นำ เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย

8. Communication Information and Media Literacy: ทักษะในการสื่อสารข้อมูล และการรู้เท่าทันสื่อ หมายถึง ความสามารถในการเข้าถึง ค้นหา วิเคราะห์ ประเมินและ ถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร ความสามารถในการใช้สื่อสารสนเทศต่าง ๆ

9. Computing and ICT Literacy: ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ และความเข้าใจใน เทคโนโลยี หมายถึง ความสามารถทางด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์

10. Career and Learning Skills: ทักษะด้านอาชีพและความสามารถในการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการปรับตัวต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ความยืดหยุ่น ความรับผิดชอบ ต่อบทบาทหน้าที่ของตนเองในการฝึก ปฏิบัติงาน การเป็นแบบอย่างที่ดี สามารถกำหนด เป้าหมาย และแนวทางในการบรรลุเป้าหมายได้ด้วยตนเอง และมีการเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต

11. Compassion: ความมีเมตตา กรุณา มีคุณธรรม และมีระเบียบวินัย หมายถึง ความสามารถในการสร้างความไว้วางใจและเพิ่มคุณค่าในสายตาคนอื่นด้วย การประพฤติตัวการทำงานอย่างสร้างสรรค์และ ประพฤติตนเหมาะสมตามระบบระเบียบของสังคม

จากเว็บไซต์ Geniusschoolthailand (2022, Online) ได้กล่าวถึง ความหมายของทักษะ ในศตวรรษที่ 21 (3Rx8C) ไว้ดังนี้

1. Reading: ความสามารถด้านการอ่านออก หมายถึง การอ่านออก แต่ไม่ใช่แค่ การอ่านท่องจำ แต่อ่านจับใจความได้ เน้นที่การอ่านหลากหลาย อ่านในด้านที่สนใจจริง ๆ เพื่อเกิดความสุขและรักในการอ่าน จนเกิดความเข้าใจในบริบท อ่านจับใจความสำคัญได้ วิเคราะห์ได้ ไม่ใช่อ่านแล้วเชื่อเลย หรืออ่านแล้วทำตามเลย เพราะข้อมูลในอินเทอร์เน็ตปัจจุบัน มีการบิดเบือน สื่อบางอย่างไม่มีความเป็นจริง ดังนั้น การอ่านที่ดีต้องเกิดการคิดเป็น จับใจความเป็น วิเคราะห์เป็น เพื่อมีสติในการเข้าถึงสื่อและข้อมูลต่าง ๆ

2. (W)riting: ความสามารถด้านการเขียนได้ หมายถึง สามารถเขียนเพื่อการสื่อสาร ให้คนอื่นเข้าใจ แสดงถึงความคิด ความรู้สึก อารมณ์ และถ่ายทอดตัวตนของผู้เขียนในเชิงบวกได้

3. (A)Rithmetic: ความสามารถด้านการคิดเลขเป็น หมายถึง มีทักษะการคำนวณ คิดเลขเป็น เพื่อเพียงพอในการใช้ชีวิต มุ่งเน้นไปที่การเรียนรู้แบบองค์รวม (Holistic Learning) โดยเป็นการเชื่อมโยงระหว่างความคิด กับข้อมูลที่สำคัญ และยังเชื่อมโยงกับจิตใจด้วย เช่น Fibonacci กับธรรมชาติ โดยการขยายขนาด หรือขยายการเจริญเติบโตของต้นไม้และสัตว์ ในธรรมชาติ รวมถึงการแพร่พันธุ์ต่าง ๆ ล้วนอธิบายได้ด้วยตัวเลข Fibonacci ตัวอย่างเช่น การจัดวางเมล็ดของดอกทานตะวัน หรือดอกเดซี่ ซึ่งมีการจัดวางเมล็ดเป็นแบบวนก้นหอย เป็นต้น เช่นนี้เองจะทำให้ผู้เรียนเกิดการคิดเชื่อมโยงถึงคณิตศาสตร์และการคำนวณ ในชีวิตประจำวันได้

4. Critical Thinking and Problem Solving: ทักษะการคิดวิเคราะห์ อย่างมีวิจารณญาณ และสามารถแก้ปัญหา หมายถึง การสร้างนักเรียนให้มีความคิดวิเคราะห์ แก้ไขปัญหาได้ มีความช่างสังเกต เห็นปัญหา ตั้งคำถามเป็น ประเมินและตัดสินใจจากสิ่งที่สังเกตเห็น หาข้อมูลและหลักฐานเพื่อพิสูจน์และแก้ปัญหา มีมุมมองที่หลากหลาย และมองภาพรวม เพื่อมุ่งสู่เป้าหมาย สามารถประยุกต์การแก้ปัญหาเดิมกับเรื่องใหม่ได้ สามารถถอดบทเรียนรู้ ข้อเสนอแนะและสิ่งที่ควรพัฒนาจากประสบการณ์

5. Creativity and Innovation: ทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม หมายถึง การสร้างนักเรียนให้มีความคิดนอกกรอบ คิดต่อยอดเป็นและสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นได้

มีความคิดเปิดกว้าง มองหาโอกาส สร้างความเป็นไปได้ ตลอดจนสื่อสารความคิดให้ผู้อื่นเข้าใจ และยอมรับความคิดผู้อื่น

6. Cross-Cultural Understanding: ความเข้าใจในความแตกต่างและกระบวนการคิดของแต่ละวัฒนธรรม หมายถึง การสร้างนักเรียนให้ยอมรับตัวตนของตัวเองและผู้อื่น สร้างความทัดเทียมในสังคม ชื่นชมและรับรู้ในคุณค่าของตัวเองและของผู้อื่นได้ โดยไม่มีอคติในเพื่อนมนุษย์ และลดความเป็นศูนย์กลางของตนเองลง

7. Collaboration Teamwork and Leadership: ความสามารถในการร่วมมือกันทำงานเป็นทีม และมีภาวะความเป็นผู้นำ หมายถึง การสร้างนักเรียนให้ยอมรับความแตกต่าง ทำงานร่วมกันเป็นทีมได้ ยืดหยุ่นและปรับตัวในการทำงานตามสถานการณ์ และมีทักษะบริหารเวลาในการทำงาน มีภาวะผู้นำและผู้ตามเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

8. Communication Information and Media Literacy: ทักษะในการสื่อสารข้อมูล และการรู้เท่าทันสื่อ หมายถึง การสร้างนักเรียนให้มีทักษะในการสื่อสาร ทั้งการพูด อ่าน เขียน และสื่อสารภาษากายได้ตามวัตถุประสงค์ รับข้อมูลและตีความข้อมูลได้ รวมถึงการนำเสนอได้ชัดเจน ปรับใช้สื่อและเทคโนโลยีได้เหมาะสม

9. Computing and ICT Literacy: ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ และความเข้าใจในเทคโนโลยี หมายถึง การสร้างนักเรียนให้เลือกใช้ไอทีและสื่อดิจิทัลได้อย่างสร้างสรรค์และเกิดประโยชน์ รู้เท่าทันสื่อ การใช้เครื่องมือไอทีและการรับสื่อดิจิทัล สามารถควบคุมเวลาหน้าจอของตนเองได้ การเข้าถึงข้อมูล การป้องกันข้อมูลส่วนตัว และการรักษาความปลอดภัยบนโลกดิจิทัลได้

10. Career and Learning Skills: ทักษะด้านอาชีพและความสามารถในการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถ การสร้างนักเรียนให้มีความยืดหยุ่นทางจิตใจ (Resilience) คิดและลงมือทำแบบผู้ประกอบการ ตื่นตัวต่อสถานการณ์แบบผู้ประกอบการ โดยฝึกการคิดมองภาพใหญ่เป็น มีบุคลิกแบบผู้ประกอบการในการทำงานและเข้าสังคม รวมถึงกล้าคิด กล้าสร้าง เครือข่ายของตนเอง

11. Compassion: ความมีเมตตา กรุณา มีคุณธรรม และมีระเบียบวินัย หมายถึง การสร้างนักเรียนให้เข้าใจตนเอง มีทักษะทางอารมณ์และสังคม โดยมีคุณลักษณะเบื้องต้น คือ การจดจ่อใส่ใจ มีสมาธิจดจ่อ มุ่งความสนใจอยู่กับสิ่งที่ทำอย่างต่อเนื่องในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง การควบคุมอารมณ์ สามารถควบคุมอารมณ์ตนเอง และแสดงออกได้อย่างเหมาะสม การประเมินตนเอง สะท้อนความคิด ความรู้สึก และการกระทำของตนเอง สามารถประเมินงานเพื่อหาข้อบกพร่องและแนวทางการพัฒนาให้ดีขึ้นได้

**ข้อมูลโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1**

ข้อมูลผู้บริหารและจำนวนครูของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 37 โรงเรียน (ข้อมูล
ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2566) ดังตาราง 3

**ตาราง 3 แสดงข้อมูลผู้บริหารและจำนวนครูของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2566**

ลำดับ	ชื่อโรงเรียน	ชื่อผู้บริหาร	จำนวนครู
อำเภอเมือง			
1	บ้านน้ำครกใหม่	นายสมควร น้ำเย็น	18
2	บ้านไชยสถาน	นายอลังการ กุลหนาน	18
3	บ้านถ้ำตอง	นายอภิสิทธิ์ สอนทะ	15
4	บ้านน้ำขาว	นายธีร์ ทินกุล	18
5	บ้านผาตูป	นางสาวเพ็ญจันทร์ จันดีะกุล	15
6	บ้านห้วยมอญ	นายแดนกมล กาโน	17
7	บ้านน้ำโค้ง	นางสาวณัฐธิดา บุตรใส	17
8	บ้านสองแคว	นายนิเวศน์ ศรีอ่อน	26
9	บ้านปางเป็ย	นายวิชาญ ปวนสุรินทร์	22
10	บ้านวังตา	นางศิริวรรณ เจนกิจเกษมวงศ์	6
11	บ้านห้วยละเปैया	นายนิยม เงินวงศ์โน	18
อำเภอแม่จริม			
12	บ้านน้ำปาย	นายพัฒน์ชัย มาธิ	12
13	บ้านน้ำปาง	นายเอกชัย สุภา	7
14	บ้านร่มเกล้า	-	15
15	บ้านน้ำตวง	นางสาวสายรุ้ง เสมอ	23
16	บ้านตอง	นายกันต์กฤษ ไชยโพธิ์	18

ตาราง 3 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อโรงเรียน	ชื่อผู้บริหาร	จำนวนครู
อำเภอบ้านหลวง			
17	บ้านฟ้า	นายภาคภูมิ มหายศนันท์	17
อำเภอนาน้อย			
18	บ้านเปา	นายพิเชษฐ์ ปัญญาอุด	17
19	ชุมชนบ้านอ้อย	นายศรัณย์ พงษ์รัตนานุกุล	21
20	บ้านนาไค้	-	16
21	บ้านนา	นายมานพ มาสุข	18
22	บ้านสันทะ	นายอดุลย์ โรงคำ	19
23	ประกิตเวชศักดิ์	ว่าที่ร.ต.เกียรติศักดิ์ วงศ์รักไทย	21
อำเภอเวียงสา			
24	จอมจันทรวิทยาคาร	นายตามพ์ กันแก้ว	18
25	บ้านแม่ชะนิง	นายवलันต์ สอนแก้ว	17
26	ภูเค็งพัฒนา	นางอัจฉราวรรณ แสงเพชร	18
27	ไตรธารวิทยา	นางสาวสุนทรีย์ พรมตา	15
28	บ้านท่ามงคล	นายไพรวิน มีเงิน	18
29	บ้านบ่อหอย	นายวรเชษฐ วงศ์กันตา	21
อำเภอสันติสุข			
30	ป่าแลวหลวงวิทยา	นายวุฒิชัย โลนันท์	16
31	บ้านห้วยแฮ้ว	นายรัชภูมิ มะโนฤทธิ์	17
32	บ้านศรีนาม่าน	นางกมลทิพย์ เพชรสุภา	15
33	ราษฎร์รัฐพัฒนา	นายสุกฤษฎ์ อุ้นเจริญ	17
อำเภอภูเพียง			
34	บ้านน้ำเกี๋ยน	ว่าที่ร้อยตรีสิทธิเดช ดีสีใส	15
35	บ้านทุ่งน้อย	นางกวิสรา ศรีมูล	19
36	บ้านห้วยไฮ	นางจิรพรรณ สีโน	10
37	บ้านหาดเค็ด	นางอำไพพรรณ แสนบุญณะพันธ์	13
รวมทั้งสิ้น			623

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สดใส ศรีสวัสดิ์ (2565) ได้ทำการวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารงานวิชาการ ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพปัจจุบัน การบริหารงานวิชาการในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ทั้ง 5 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) รูปแบบการบริหารงานวิชาการในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบหลัก คือ องค์ประกอบที่ 1 การบริหารงานวิชาการ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการนิเทศ การศึกษา ด้านสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษา และด้านการวัดผล ประเมินผลการเรียน โดยขับเคลื่อนด้วย องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหาร 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การจัดองค์การ และการควบคุม โดยภาพรวม พบว่า มีความถูกต้องและความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ทดลองใช้และประเมิน ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด

เกียรติศักดิ์ ชัยยาณะ และคณะ (2563) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การบริหารงานวิชาการ ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ตามการรับรู้ของครูโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 ผลการวิจัย พบว่า 1) การบริหารงานวิชาการของ ผู้บริหารตามการรับรู้ของครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) การเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ตามการรับรู้ของครู โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 พบว่า ในภาพรวม อยู่ในระดับ มาก 3) การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 โดยภาพรวมอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กฤษกร ไพค่านาม และสุรางคนา มัณยานนท์ (2565) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การบริหาร งานวิชาการเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของศูนย์เครือข่ายกุดบาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผลการวิจัย พบว่า 1) การบริหาร งานวิชาการในศตวรรษที่ 21 โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน ในศตวรรษที่ 21 โดยรวมอยู่ในระดับมาก 3) แนวทางการบริหาร งานวิชาการเพื่อส่งเสริม ทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ศูนย์เครือข่ายกุดบาก สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการบริหารงานวิชาการควรจัดอบรมให้ครู มีความรู้เรื่องการจัดการเรียนการสอนการวัดและประเมินผล จัดสื่อการเรียนการสอน ให้เพียงพอและทันสมัย มีการนิเทศติดตามอย่างต่อเนื่องและตรงกับความต้องการพัฒนา

ของสถานศึกษา ด้านทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 นั้นครูต้องจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้วางแผนรู้จักคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา สรุปองค์ความรู้ และการนำไปใช้ จัดอบรมให้ครูได้มีความรู้เกี่ยวกับสื่อ และเทคโนโลยี จัดอบรมคุณธรรมให้นักเรียนในรูปแบบของค่ายคุณธรรม และบูรณาการในกลุ่มสาระต่าง ๆ

ธีระภาพ เพชรมาลัยกุล (2562) ได้ทำการวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารงานวิชาการ และการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัย พบว่า 1) ผู้บริหารมีความรู้และทักษะศตวรรษที่ 21 ระดับปานกลาง 2) ขอบข่ายบริหารวิชาการมี 17 งาน และมีสัดส่วนสูงสุดเมื่อเทียบกับการบริหารด้านอื่น สภาพบริหารวิชาการอยู่ในระดับมาก 3 อันดับ คือ สนับสนุนผู้เรียนพัฒนาเต็มศักยภาพ จัดพัฒนาการเรียนการสอน และงานหลักสูตร ระดับการบริหารวิชาการเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะผู้เรียนศตวรรษที่ 21 มีระดับสูงสุด คือ การส่งเสริมการอ่าน และ 3) รูปแบบการบริหารสถานศึกษาศตวรรษที่ 21 อาศัยแนวทางกระจายอำนาจให้ผู้บริหารตัดสินใจ มีอิสระ ทนการเปลี่ยนแปลง บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานด้วยธรรมาภิบาล โปร่งใส และเน้นความมีส่วนร่วม การบริหารในรูปคณะกรรมการสถานศึกษาโดยใช้การบริหารเชิงกลยุทธ์ และการพัฒนาระบบสารสนเทศสื่อสารที่มีศักยภาพ

เนตรนลิน อยู่ประจักษ์, อัจฉรา นิยมภา และสนั่น ประจงจิตร (2564) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนลานสัก 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า 1. การบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากโดยด้านการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสูงสุด 2. การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 จำแนกตามวุฒิการศึกษา ในภาพรวม พบว่า ความคิดเห็นของผู้มีวุฒิปริญญาตรีกับผู้มีวุฒิสสูงกว่าปริญญาตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกันโดยภาพรวมมีการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสี่ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการประกันคุณภาพ ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีและสารสนเทศทางการศึกษา และด้านการนิเทศการศึกษา

นิรุทธ์ น่วมรัมย์ และดำรงค์ เบญจศิริ (2565) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 1 ผลการวิจัย พบว่า การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน

ในสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 เรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ การส่งเสริมความรู้วิชาการแก่ชุมชน (X_{10}) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (X_1) และการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา (X_9) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายหรืออำนาจพยากรณ์ร้อยละ 52.1

จิรวัดณ์ ภูอาบทอง, สมใจ ภูมิพันธุ์ และภัทรวรรณ คำแปล (2564) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัย พบว่า 1) การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) คุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีคุณภาพผู้เรียนอยู่ในระดับมาก 3) การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า การบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศการศึกษา (X_6) เป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุด รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อื่น (X_2) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา (X_4) และด้านการบริหารและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (X_1) ตามลำดับ

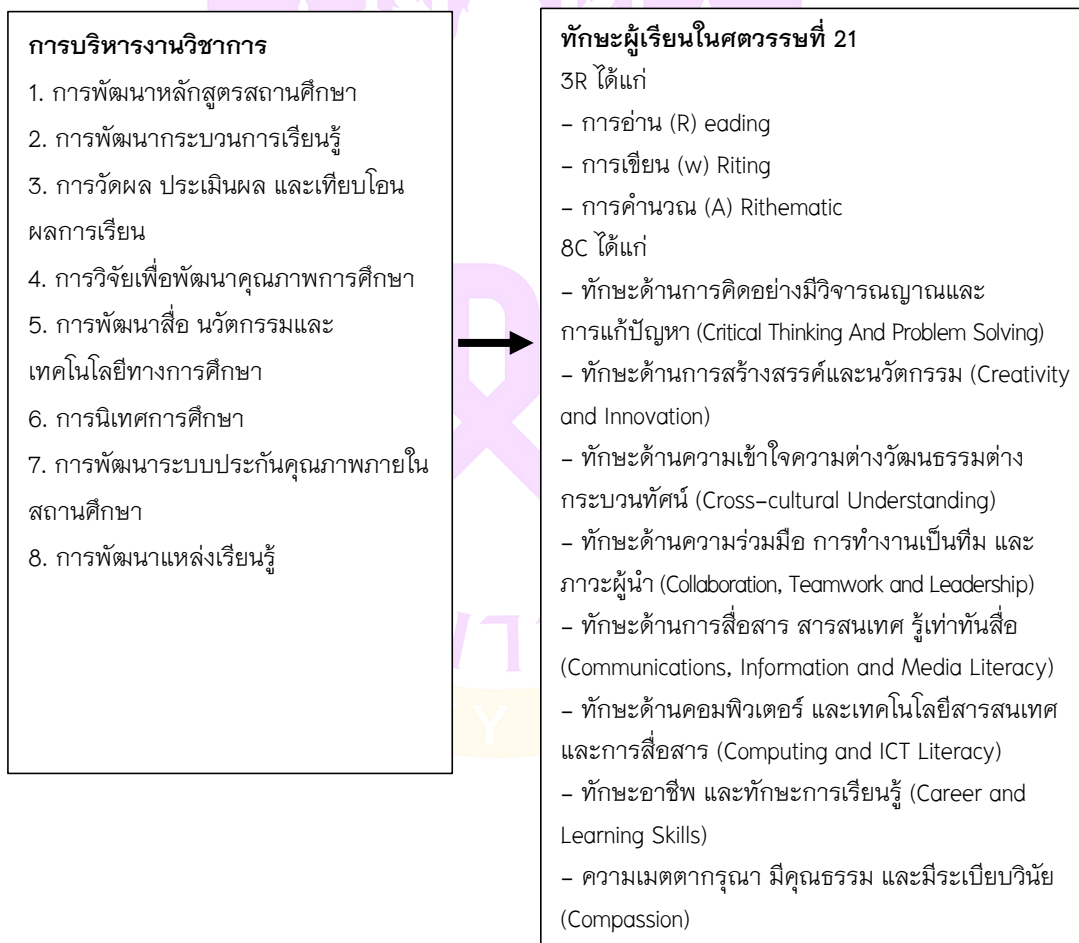
กิริติ นิยมพุ่ม และคณะ (2565) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับคุณภาพผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ระดับคุณภาพผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับคุณภาพผู้เรียนในสถานศึกษา โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

รุจิรา มรกตอัมพรกุล และธีรภัทร์ ถิ่นแสนดี (2565) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับคุณภาพผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร ผลการวิจัย พบว่า 1) การบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของบุคลากรในยุคนิวโนมอล เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนในสหวิทยาเขตทุ่งกุลาทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อื่น ด้านการพัฒนาสื่อและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา และ 2) ผลการเปรียบเทียบระดับ

การบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของบุคลากรในยุคนิวนอร์มอล เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนในสหวิทยาเขตทุ่งกุลาทองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์การทำงานโดยรวมไม่แตกต่างกัน ด้านประสบการณ์การทำงานมีด้านที่แตกต่าง ได้แก่ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ในสถานศึกษา และด้านพัฒนาสื่อและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1 ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ผู้วิจัยดำเนินการศึกษา ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2566 จาก 37 โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา และครู รวมทั้งสิ้นจำนวน 623 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 โดยกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวจะใช้สูตรการคำนวณของ Taro Yamane จะได้จำนวนผู้บริหารสถานศึกษา และครู รวมทั้งสิ้นจำนวน 244 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษา เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีจำนวน 47 ข้อ มีจำแนกเป็น 8 ด้าน ได้แก่

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	จำนวน 6 ข้อ
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้	จำนวน 6 ข้อ
3. การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน	จำนวน 6 ข้อ
4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	จำนวน 6 ข้อ
5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา	จำนวน 7 ข้อ
6. การนิเทศการศึกษา	จำนวน 6 ข้อ
7. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	จำนวน 4 ข้อ
8. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้	จำนวน 6 ข้อ

แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีคิดของ ลิเคิร์ท (Likert, 2017) โดยให้คะแนนแต่ละข้อ ดังนี้

- 5 หมายถึง การบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง การบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง การบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง การบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษา เกี่ยวกับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 50 ข้อ มีจำแนกเป็น 11 ด้าน ได้แก่

1. ความสามารถด้านการอ่าน	จำนวน 4 ข้อ
2. ความสามารถด้านการเขียน	จำนวน 4 ข้อ
3. ความสามารถด้านการคำนวณ	จำนวน 4 ข้อ
4. ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา	จำนวน 4 ข้อ
5. ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม	จำนวน 5 ข้อ

6. ทักษะด้านความเข้าใจความต่างและกระบวนการคิดของและวัฒนธรรม

จำนวน 5 ข้อ

7. ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ จำนวน 5 ข้อ

8. ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ รู้เท่าทันสื่อ จำนวน 5 ข้อ

9. ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ และความเข้าใจในเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 5 ข้อ

10. ทักษะอาชีพ และความสามารถในการเรียนรู้ จำนวน 5 ข้อ

11. ความเมตตากรุณา มีคุณธรรม และมีระเบียบวินัย จำนวน 4 ข้อ

แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีคิดของ ลิเคิร์ท (Likert, 2017) โดยให้คะแนนแต่ละข้อ ดังนี้

5 หมายถึง ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับน้อยที่สุด

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เพื่อเป็นแนวทางในการนำข้อมูลมากำหนดขอบเขตในการสร้างเครื่องมือ

2. นำข้อมูลที่ศึกษามากำหนดกรอบแนวคิดของการศึกษาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการศึกษา เรื่อง การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1

3. สร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดของการศึกษาแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบเนื้อหา เสนอแนะ และนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขและผ่านการพิจารณากลั่นกรองจากอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ข้อคำถามแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้อง หรือไม่ มีเกณฑ์ประเมิน ดังนี้

ให้คะแนนเท่ากับ +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามถูกต้องมีความสอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ -1 หมายถึง ข้อคำถามยังไม่ถูกต้อง ไม่มีความสอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์

แล้วนำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้อง
ระหว่างวัตถุประสงค์กับข้อคำถามรวมถึงการใช้ภาษา ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

4.1. ผศ.ดร.สันติ บุรณชาติ อาจารย์ประจำวิทยาลัยการศึกษามหาวิทยาลัยพะเยา

4.2. ดร.กฤติยา ชติยะ คีษานีเทคส์ สปป.น่าน เขต 1

4.3. นายภาคภูมิ มหายศนันท์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านฟ้า

ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของ
บริหารงานวิชาการ กำหนด IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ผลปรากฏว่าได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67–1.00
ซึ่งมีความตรงของเนื้อหา และการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาด้วยวิธีการหาค่าดัชนี
ความสอดคล้อง IOC ของทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 กำหนด IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป
ผลปรากฏว่าได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67–1.00 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ
ของผู้เชี่ยวชาญและเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย พิจารณาอีกครั้ง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้
สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

5. จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) กับ
ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่าน
เขต 2 จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์
แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, 1951) กำหนดให้ค่าความเชื่อถือได้
ของสัมประสิทธิ์แอลฟาของการบริหารงานวิชาการไว้ที่ 0.7 ขึ้นไป ได้ผลการวิเคราะห์ค่า
ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.965 และสัมประสิทธิ์แอลฟาของคุณภาพผู้เรียน
ในศตวรรษที่ 21 ไว้ที่ 0.7 ขึ้นไป ได้ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.983

6. ปรับปรุงแบบสอบถามให้เป็นฉบับสมบูรณ์ และนำไปดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอน
การวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูล โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยทำบันทึกเสนอวิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา ออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามถึงผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษา และครูในสถานศึกษา
2. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในสถานศึกษา ไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการแจกแบบสอบถาม จำนวน 244 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา 244 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาจากการเก็บข้อมูล มาตรวจนับและหาความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาใช้ค่าสถิติ มีขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 1 โดยการแจกแจงความถี่ และร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตาราง
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 ใน 8 ด้าน ได้แก่
 1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
 2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
 3. การวัดผล ประเมินผล
 4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
 5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา
 6. การนิเทศการศึกษา
 7. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
 8. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้

โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยตามรายละเอียด โดยใช้เกณฑ์ของ (Best, 1997, p.190) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายความว่า การบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายความว่า การบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายความว่า การบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายความว่า การบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายความว่า การบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 ใน 11 ด้าน ได้แก่

3.1 ความสามารถด้านการอ่าน

3.2 ความสามารถด้านการเขียน

3.3 ความสามารถด้านการคำนวณ

3.4 ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา

3.5 ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม

3.6 ทักษะด้านความเข้าใจความต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์

3.7 ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ

3.8 ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ รู้เท่าทันสื่อ

3.9 ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

3.10 ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้

3.11 ความเมตตา กรุณา มีคุณธรรม และมีระเบียบวินัย

โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยตามรายละเอียด โดยใช้เกณฑ์ของ (Best, 1997, p.190) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายความว่า ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายความว่า ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายความว่า ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายความว่า ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายความว่า ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับน้อยที่สุด

4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สถิติทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เป็นปัจจัยกับประสิทธิภาพของการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของ

โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 ด้วยค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient)

การอ่านความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2545, หน้า 14) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) ระดับความสัมพันธ์

- 0.81–1.00 มีความสัมพันธ์ สูง
- 0.61–0.80 มีความสัมพันธ์ ค่อนข้างสูง
- 0.41–0.60 มีความสัมพันธ์ ปานกลาง
- 0.21–0.40 มีความสัมพันธ์ ค่อนข้างต่ำ
- 0.00–0.20 มีความสัมพันธ์ ต่ำ

5. วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) เพื่อใช้ในการสร้างสมการพยากรณ์การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ โดยวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ มีรายละเอียด ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1.1 ค่าความตรงเชิงเนื้อหา ดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามและวัตถุประสงค์ (IOC: Index of Item Objective Congruence)

1.2 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค

2. สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

- 2.1 ค่าความถี่ (Frequency)
- 2.2 ร้อยละ (Percentage)
- 2.3 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
- 2.4 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

4. วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัย ครั้งนี้โดยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการบริหารงานวิชาการกับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณของการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S. D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
**	แทน	ค่าความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
SS	แทน	ค่าผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสองความแปรปรวน
MS	แทน	ค่าความแปรปรวนเฉลี่ย
Df	แทน	ชั้นของความอิสระ
t	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบที
F	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบเอฟ
P	แทน	ค่าความน่าจะเป็น
r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

R	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R ²	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย
R ² adj	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายปรับปรุง
B	แทน	สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ พยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ พยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
SE.B	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
S.E.est.	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์
VIF	แทน	ปัจจัยการขยายตัวของแปรปรวน (Variance inflation factor)
Tolerance	แทน	ค่าความคงทนของการยอมรับ
X	แทน	ระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1
X1	แทน	ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
X2	แทน	ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
X3	แทน	ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน
X4	แทน	ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
X5	แทน	ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา
X6	แทน	ด้านการนิเทศการศึกษา
X7	แทน	ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
X8	แทน	ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้
Y	แทน	ระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1
Y1	แทน	ระดับความสามารถด้านการอ่านออก
Y2	แทน	ระดับความสามารถด้านการเขียนได้
Y3	แทน	ระดับความสามารถด้านการคิดเลขเป็น
Y4	แทน	ระดับทักษะการคิดวิเคราะห์ อย่างมีวิจารณญาณและสามารถ แก้ปัญหา
Y5	แทน	ระดับทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม
Y6	แทน	ระดับความเข้าใจในความแตกต่างและกระบวนการคิดของ แต่ละวัฒนธรรม

Y7	แทน	ระดับความสามารถในการร่วมมือกันทำงานเป็นทีม และมีภาวะความเป็นผู้นำ
Y8	แทน	ระดับทักษะในการสื่อสารข้อมูล และการรู้เท่าทันสื่อ
Y9	แทน	ระดับทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ และความเข้าใจในเทคโนโลยี
Y10	แทน	ระดับทักษะด้านอาชีพและความสามารถในการเรียนรู้
Y11	แทน	ระดับความมีเมตตา กรุณา มีคุณธรรม และมีระเบียบวินัย
$y^{\wedge}$	แทน	สมการพยากรณ์การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่าน เขต 1 ในรูปคะแนนดิบ
$z^{\wedge}$	แทน	สมการพยากรณ์การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่าน เขต 1 ในรูปคะแนนมาตรฐาน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	72	29.51
1.2 หญิง	172	70.49
รวม	244	100.00
2. อายุ		
2.1 21-30 ปี	52	21.31
2.2 31-40 ปี	131	53.69
2.3 41-50 ปี	61	25.00
2.4 51 ปีขึ้นไป	0	0.00
รวม	244	100.00
3. ตำแหน่ง		
3.1 ผู้อำนวยการโรงเรียน	35	14.34
3.2 รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน	2	0.82
3.3 ครู	207	84.84
รวม	244	100.00

ตาราง 4 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ
4. ประสบการณ์ในการทำงาน		
4.1. น้อยกว่า 1 ปี	0	0
4.2. 1-4 ปี	79	32.38
4.3. 5-10 ปี	123	50.41
4.4. 11 ปี ขึ้นไป	42	17.21
รวม	244	100.00

จากตาราง 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหญิง จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 70.49 และ ชาย จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 29.51 ด้านอายุ พบว่า อายุ 31-40 ปี มากที่สุด จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 53.69 รองลงมา อายุ 41-50 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และน้อยที่สุด อายุ 21-30 ปี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 21.31 ด้านตำแหน่ง พบว่า ตำแหน่งครู มากที่สุด จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 84.84 รองลงมา ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 14.34 และน้อยสุด ตำแหน่งรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.82 และด้านประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ประสบการณ์การทำงานมากที่สุด 5-10 ปี จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 50.41 รองลงมาประสบการณ์การทำงาน 1-4 ปี จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 32.38 และน้อยที่สุด ประสบการณ์การทำงานมากกว่า 11 ปีขึ้นไป จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 17.21

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 โดยภาพรวม

การบริหารงานวิชาการ	ระดับการ บริหารงานวิชาการ (n = 244)		การแปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.92	0.56	มาก
2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	3.91	0.53	มาก
3. ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน	3.91	0.54	มาก
4. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	3.91	0.57	มาก
5. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา	3.99	0.58	มาก
6. ด้านการนิเทศการศึกษา	3.95	0.62	มาก
7. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	3.87	0.61	มาก
8. ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้	3.97	0.57	มาก
ภาพรวม	3.93	0.49	มาก

จากตาราง 5 พบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.58) รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.57), ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.61)

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของ
ระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร
สถานศึกษา

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	ระดับการพัฒนา		การแปลผล
	หลักสูตร		
	สถานศึกษา		
	(n = 244)		
	$\bar{X}$	S.D.	
1 มีการวิเคราะห์บริบทสภาพแวดล้อมร่วมกันระหว่างสถานศึกษา ชุมชน และภาคีเครือข่าย	4.00	0.59	มาก
2 มีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ก่อนการนำหลักสูตรไปใช้	3.89	0.75	มาก
3 มีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง	3.86	0.75	มาก
4 มีการอบรมครูผู้ใช้หลักสูตรให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการพัฒนาหลักสูตร	3.93	0.71	มาก
5 มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน	3.88	0.64	มาก
6 มีกระบวนการสร้าง ประเมิน และปรับปรุงหลักสูตรของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง	3.97	0.63	มาก
ภาพรวม	3.92	0.56	มาก

จากตาราง 6 พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.56) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการวิเคราะห์บริบทสภาพแวดล้อมร่วมกันระหว่างสถานศึกษา ชุมชน และภาคีเครือข่าย ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.59) รองลงมา คือ มีกระบวนการสร้าง ประเมิน และปรับปรุงหลักสูตรของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.63) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.75)

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้

ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้	ระดับการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ (n = 244)		การแปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
1 มีการส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.93	0.62	มาก
2 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้	3.79	0.61	มาก
3 มีความยืดหยุ่นตามความเหมาะสมทั้งด้านเวลาและสาระการเรียนรู้	3.92	0.70	มาก
4 มีการเน้นให้ผู้เรียน เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริงจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ	3.89	0.69	มาก
5 มีการนิเทศการเรียนการสอน และส่งเสริมให้มีการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่อง	3.92	0.65	มาก
6 มีกระบวนการสร้าง ประเมินและปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	4.01	0.74	มาก
ภาพรวม	3.91	0.53	มาก

จากตาราง 7 พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คือ ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.53) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีกระบวนการสร้าง ประเมินและปรับปรุง กระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.74) รองลงมา คือ มีการส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.62) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.61)

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของ
ระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ด้านการวัดผล ประเมินผล
และเทียบโอนผลการเรียน

ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอน ผลการเรียน	ระดับการวัดผล		การแปลผล
	ประเมินผล และเทียบ		
	โอนผลการเรียน		
	(n = 244)		
	$\bar{X}$	S.D.	
1 มีการกำหนดระเบียบการวัดและประเมินผลของ สถานศึกษา	3.84	0.66	มาก
2 มีกระบวนการตรวจสอบคุณภาพของการจัด การศึกษา ผู้เรียน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง	3.83	0.68	มาก
3 มีวิธีการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ตามที่สถานศึกษาได้วางไว้	4.00	0.69	มาก
4 มีการพัฒนาเครื่องมือที่นำมาใช้วัด และประเมินผลอย่างเหมาะสม	3.95	0.68	มาก
5 มีการส่งเสริม สนับสนุน ระบบสารสนเทศ ด้านการวัดและประเมินผลที่เป็นระบบ	3.95	0.66	มาก
6 มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัด การศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา และสามารถพัฒนาผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพ	3.89	0.73	มาก
ภาพรวม	3.91	0.54	มาก

จากตาราง 8 พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการบริหารงาน
วิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน โดยรวมอยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.54) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีวิธีการจัดการศึกษา
ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามที่สถานศึกษาได้วางไว้ ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.69) รองลงมา คือ
มีการพัฒนาเครื่องมือที่นำมาใช้วัดและประเมินผลอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.68)
และมีการส่งเสริม สนับสนุน ระบบสารสนเทศด้านการวัดและประเมินผลที่เป็นระบบ ($\bar{X} = 3.95$,

S.D. = 0.66) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีกระบวนการตรวจสอบคุณภาพของการจัดการศึกษา ผู้เรียน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.68)

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	ระดับการวิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพ		การแปลผล
	การศึกษา		
	(n = 244)		
	$\bar{X}$	S.D.	
1 มีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	3.81	0.74	มาก
2 มีการนำปัญหาที่ได้มาสะท้อนศักยภาพในการจัดการศึกษา	3.89	0.70	มาก
3 มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทาง รวมถึงวิธีการในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษาระหว่างบุคลากรทางการศึกษา	4.05	0.78	มาก
4 มีแนวทางการดำเนินการวิจัยที่เหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น	3.89	0.63	มาก
5 มีการนำแนวทางที่ได้ไปปรับใช้ให้เกิดกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ	3.86	0.69	มาก
6 มีการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบ	3.96	0.67	มาก
ภาพรวม	3.91	0.57	มาก

จากตาราง 9 พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.57) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทาง รวมถึงวิธีการในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษาระหว่างบุคลากรทางการศึกษา ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.78) รองลงมา คือ

มีการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.67)
 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.74)

**ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ย ของ
 ระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัด
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านการพัฒนาสื่อ
 นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา**

ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา	ระดับการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา		การแปลผล
	(n = 244)		
	$\bar{X}$	S.D.	
1 มีกระบวนการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรครูได้นำวิธีการ หรือวิทยาการมาประยุกต์ใช้เป็นแหล่งข้อมูลในกระบวนการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์	3.88	0.67	มาก
2 มีแนวทาง วิธีการ และเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อนำมาจัดการเรียนการสอน	3.99	0.76	มาก
3 มีกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นสนใจใฝ่รู้ในเนื้อหาการเรียนมากยิ่งขึ้น	4.10	0.79	มาก
4 มีการจัดการศึกษาที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.00	0.68	มาก
5 มีการเลือกใช้ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน	4.08	0.76	มาก
6 มีการติดตามการผลิต ติดตามการนำไปใช้ และการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างเป็นระบบ	4.00	0.76	มาก
7 มีการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน และสามารถพัฒนาศักยภาพในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	3.91	0.73	มาก
ภาพรวม	3.99	0.58	มาก

จากตาราง 10 พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.58) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้หรือเรียนรู้ในเนื้อหาการเรียนมากยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.79) รองลงมา คือ มีการเลือกใช้ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.76) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีกระบวนการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรครูได้นำวิธีการ หรือวิทยาการมาประยุกต์ใช้เป็นแหล่งข้อมูลในกระบวนการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.67)

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 ด้านการนิเทศการศึกษา

ด้านการนิเทศการศึกษา	ระดับการนิเทศการศึกษา (n = 244)		การแปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
1 มีการแนะนำ และให้ความร่วมมือระหว่างผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องตามเป้าหมายที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้	3.92	0.72	มาก
2 มีการนำเอาเทคนิค วิธีการหรือแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้	4.03	0.66	มาก
3 มีการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพสูงสุด	3.97	0.74	มาก
4 มีการนำเอาเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการนิเทศการศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษานั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	3.87	0.82	มาก
5 ได้รับการยอมรับจากทุกฝ่าย เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้	3.89	0.69	มาก
6 มีกระบวนการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษา	4.00	0.71	มาก
ภาพรวม	3.95	0.62	มาก

จากตาราง 11 พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชนาน เขต 1 ด้านการนิเทศการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.62) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการนำเอาเทคนิค วิธีการหรือแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.66) รองลงมา คือ มีกระบวนการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษา ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.71) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการนำเอาเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการนิเทศการศึกษาเพื่อให้การจัดการศึกษานั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.69)

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ย ของระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชนาน เขต 1 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษา	ระดับการพัฒนาระบบ ประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษา (n = 244)		การแปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
1 มีการจัดระบบโครงสร้างองค์กร กำหนดเกณฑ์ การประเมิน และวางแผนการพัฒนาคุณภาพ การศึกษา	3.96	0.66	มาก
2 มีการดำเนินการพัฒนาตามแผนและติดตาม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพ	3.94	0.76	มาก
3 มีการประสานความร่วมมือกับสถานศึกษา และหน่วยงานอื่นในการปรับปรุงและพัฒนาระบบ ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	3.81	0.88	มาก
4 มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบประกัน คุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง	3.76	0.82	มาก
ภาพรวม	3.87	0.61	มาก

จากตาราง 12 พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาน่าน เขต 1 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.61) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการจัดระบบโครงสร้างองค์กร กำหนดเกณฑ์การประเมิน และวางแผนการพัฒนาคูณภาพการศึกษา ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.66) รองลงมา คือ มีการดำเนินการพัฒนาตามแผนและติดตาม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพ ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.76) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการพัฒนาคูณภาพการศึกษาตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.82)

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1 ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้

ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้	ระดับการพัฒนาแหล่งเรียนรู้		การแปลผล
	(n = 244)		
	$\bar{X}$	S.D.	
1 มีแหล่งที่เสริมสร้างความรู้ประกอบด้วยบุคคล สถานที่ ทั้งที่ถูกสร้างจากธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้น	3.91	0.68	มาก
2 มีการพัฒนาสถานที่หรือ บุคคลที่มีความรู้ ข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศ สิ่งแวดล้อม ห้องสมุด อุทยานการศึกษาและ ประสบการณ์อื่น ๆ	4.03	0.70	มาก
3 มีการส่งเสริมและเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนไม่ว่าจะเป็นในห้องเรียน หรือนอกห้องเรียน	3.96	0.69	มาก
4 มีการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน	3.99	0.71	มาก

ตาราง 13 (ต่อ)

ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้	ระดับการพัฒนา		การแปลผล
	แหล่งเรียนรู้		
	(n = 244)		
	$\bar{X}$	S.D.	
5 ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง			
ปลูกฝังนิสัยแห่งการใฝ่รู้ ใฝ่เรียน และสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต	4.04	0.68	มาก
6 มีการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้และเป็นผู้คนแห่งการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองจากประสบการณ์ตรงแล้ว	3.91	0.73	มาก
สามารถนำไปใช้ ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้			
ภาพรวม	3.97	0.57	มาก

จากตาราง 13 พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชนาน เขต 1 ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.57) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ปลูกฝังนิสัยแห่งการใฝ่รู้ ใฝ่เรียน และสามารถ เรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.68) รองลงมา คือ มีการพัฒนาสถานที่หรือ บุคคลที่มีความรู้ข้อมูลข่าวสารสารสนเทศ สิ่งแวดล้อม ห้องสมุด อุทยานการศึกษาและ ประสบการณ์อื่น ๆ ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.70) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูเต็มใจและมีแหล่งที่เสริมสร้างความรู้ ประกอบด้วย บุคคล สถานที่ ทั้งที่ถูกสร้างจากธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้น ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.68) และมีการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้และเป็นผู้คนแห่งการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองจากประสบการณ์ตรงแล้วสามารถนำไปใช้ ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.73)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองน่าน เขต 1

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ย ของระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองน่าน เขต 1 โดยภาพรวม

ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21	ระดับทักษะผู้เรียน ในศตวรรษที่ 21 (n = 244)		การแปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
1 ความสามารถในการอ่านออก	3.85	0.60	มาก
2 ความสามารถในการเขียนได้	3.82	0.61	มาก
3 ความสามารถในการคิดเลขเป็น	3.82	0.62	มาก
4 ทักษะการคิดวิเคราะห์ อย่างมีวิจารณญาณ และสามารถแก้ปัญหา	3.93	0.58	มาก
5 ทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม	3.90	0.59	มาก
6 ความเข้าใจในความแตกต่างและกระบวนการคิดของแต่ละวัฒนธรรม	3.94	0.57	มาก
7 ความสามารถในการร่วมมือกันทำงานเป็นทีม และมีภาวะความเป็นผู้นำ	3.75	0.57	มาก
8 ทักษะในการสื่อสารข้อมูล และความรู้เท่าทันสื่อ	3.80	0.62	มาก
9 ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ และความเข้าใจใน เทคโนโลยี	3.82	0.60	มาก
10 ทักษะด้านอาชีพและความสามารถในการเรียนรู้	3.85	0.64	มาก
11 ความมีเมตตา กรุณา มีคุณธรรม และมีระเบียบวินัย	3.87	0.58	มาก
ภาพรวม	3.85	0.53	มาก

จากตาราง 14 พบว่า ระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองน่าน เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความเข้าใจในความแตกต่างและกระบวนการคิดของแต่ละวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.57) รองลงมา คือ ทักษะการคิดวิเคราะห์ อย่างมีวิจารณญาณและสามารถแก้ปัญหา ($\bar{X} = 3.93$,

S.D. = 0.58) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ความสามารถในการร่วมมือกันทำงานเป็นทีม และมีภาวะความเป็นผู้นำ ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.57)

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ด้านความสามารถด้านการอ่านออก

ด้านความสามารถด้านการอ่านออก	ระดับความสามารถด้านการอ่านออก (n = 244)		การแปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
1 ผู้เรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญได้	3.79	0.78	มาก
2 ผู้เรียนเลือกอ่านในสิ่งที่ตนเองสนใจ เพื่อเกิด ความสนุกและรักในการอ่าน จนเกิดความเข้าใจ ในบริบท	3.90	0.72	มาก
3 ผู้เรียนอ่าน แล้วนำมาวิเคราะห์ก่อนที่จะตัดสินใจ เชื่อในสิ่งที่อ่าน	3.92	0.72	มาก
4 ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่าน มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	3.77	0.69	มาก
ภาพรวม	3.85	0.60	มาก

จากตาราง 15 พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ด้านความสามารถด้านการอ่านออก โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.60) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนอ่าน แล้วนำมาวิเคราะห์ก่อนที่จะตัดสินใจเชื่อในสิ่งที่อ่าน ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.72) รองลงมา คือ ผู้เรียนเลือกอ่านในสิ่งที่ตนเองสนใจ เพื่อเกิดความสนุกและรักในการอ่าน จนเกิดความเข้าใจในบริบท ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.72) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.69)

ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ด้านความสามารถด้านการเขียนได้

ด้านความสามารถด้านการเขียนได้	ระดับความสามารถด้านการเขียนได้ (n = 244)		การแปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
1 ผู้เรียนเขียนแสดงความต้องการ เป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้ที่ย่าน ได้เข้าใจ และรู้ถึงความต้องการ	3.95	0.74	มาก
2 ผู้เรียนเขียนเพื่อการสื่อสารให้คนอื่นเข้าใจ แสดงถึงความคิด ความรู้สึก และอารมณ์ได้	3.75	0.65	มาก
3 ผู้เรียนเขียนถ่ายทอดตัวตนของตนเองในเชิงบวก ให้ผู้อื่นรับรู้ได้	3.76	0.74	มาก
4 ผู้เรียนสามารถเขียนถ่ายทอดความรู้ให้กับบุคคลอื่นให้ได้ความรู้เช่นเดียวกับที่ได้รับมา	3.80	0.79	มาก
ภาพรวม	3.82	0.61	มาก

จากตาราง 16 พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ด้านความสามารถด้านการเขียนได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.61) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนเขียนแสดงความต้องการ เป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้ที่ย่าน ได้เข้าใจ และรู้ถึงความต้องการ ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.74) รองลงมา คือ ผู้เรียนสามารถเขียนถ่ายทอดความรู้ให้กับบุคคลอื่นให้ได้ความรู้เช่นเดียวกับที่ได้รับมา ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.79) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้เรียนเขียนเพื่อการสื่อสารให้คนอื่นเข้าใจ แสดงถึงความคิด ความรู้สึก และอารมณ์ได้ ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.65)

ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ด้านความสามารถด้านการคิดเลขเป็น

ด้านความสามารถด้านการคิดเลขเป็น	ระดับความสามารถด้านการคิดเลขเป็น (n = 244)		การแปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
1 ผู้เรียนมีทักษะการคำนวณ คิดเลขเป็น ในการใช้ชีวิตประจำวัน	3.92	0.77	มาก
2 ผู้เรียนมีการเชื่อมโยงระหว่างความคิด กับข้อมูลที่สำคัญ และยังเชื่อมโยงกับจิตใจอีกด้วย	3.88	0.69	มาก
3 ผู้เรียนสามารถตีความและ เข้าใจความคิดต่างๆ ที่สื่อสารออกมาในรูปของคณิตศาสตร์	3.63	0.78	มาก
4 ผู้เรียนเกิดการคิดที่เชื่อมโยงกับคณิตศาสตร์และการคำนวณในชีวิตประจำวัน	3.86	0.74	มาก
ภาพรวม	3.82	0.62	มาก

จากตาราง 17 พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ด้านความสามารถด้านการคิดเลขเป็น โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.62) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนมีทักษะการคำนวณ คิดเลขเป็นในการใช้ชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.77) รองลงมา คือ ผู้เรียนมีการเชื่อมโยงระหว่างความคิด กับข้อมูลที่สำคัญ และยังเชื่อมโยงกับจิตใจอีกด้วย ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.69) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้เรียนสามารถตีความและ เข้าใจความคิดต่าง ๆ ที่สื่อสารออกมาในรูปของคณิตศาสตร์ ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.78)

ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ด้านทักษะการคิดวิเคราะห์ อย่างมีวิจารณญาณและสามารถแก้ปัญหา

ด้านทักษะการคิดวิเคราะห์ อย่างมีวิจารณญาณ และสามารถแก้ปัญหา	ระดับทักษะการคิด วิเคราะห์ อย่างมี วิจารณญาณและ สามารถแก้ปัญหา (n = 244)		การแปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
1 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์ คิดอย่างเป็นระบบและใช้เหตุผลในการ ตัดสินใจ เพื่อแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม	3.95	0.68	มาก
2 ผู้เรียนมีความช่างสังเกต เห็นปัญหา ตั้งคำถาม เป็นประเด็นและตัดสินใจจากสิ่งที่สังเกตเห็น	3.99	0.76	มาก
3 ผู้เรียนสามารถหาข้อมูลและหลักฐานเพื่อพิสูจน์ และแก้ปัญหา มีมุมมองที่หลากหลาย และมองภาพรวมเพื่อมุ่งสู่เป้าหมาย	3.80	0.65	มาก
4 ผู้เรียนสามารถประยุกต์การแก้ไขปัญหาเดิมกับเรื่องใหม่ได้ สามารถถอดบทเรียนรู้ ข้อเสนอนะ และสิ่งที่ควรพัฒนาจากประสบการณ์	3.96	0.70	มาก
ภาพรวม	3.93	0.58	มาก

จากตาราง 18 พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ด้านทักษะการคิดวิเคราะห์ อย่างมีวิจารณญาณและสามารถแก้ปัญหา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.89) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนมีความช่างสังเกตเห็นปัญหา ตั้งคำถามเป็น ประเด็นและตัดสินใจจากสิ่งที่สังเกตเห็น ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.76) รองลงมา คือ ผู้เรียนสามารถประยุกต์การแก้ไขปัญหาเดิมกับเรื่องใหม่ได้ สามารถถอดบทเรียนรู้ ข้อเสนอนะและสิ่งที่ควรพัฒนาจากประสบการณ์ ($\bar{X} = 3.96$,

S.D. = 0.70) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้เรียนสามารถหาข้อมูลและหลักฐานเพื่อพิสูจน์ และแก้ปัญหา มีมุมมองที่หลากหลาย และมองภาพรวมเพื่อมุ่งสู่เป้าหมาย ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.65)

ตาราง 19 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของ ระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ด้านทักษะการคิด เชิงสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม

ด้านทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์ และการคิดเชิงนวัตกรรม	ระดับทักษะการคิด เชิงสร้างสรรค์และ การคิดเชิงนวัตกรรม การแปลผล (n = 244)		
	$\bar{X}$	S.D.	
1 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ คิดเชิงบวก	3.89	0.68	มาก
2 ผู้เรียนมีการสร้างและใช้องค์ความรู้หรือนวัตกรรม ในการพัฒนางาน	3.83	0.70	มาก
3 ผู้เรียนมีความคิดนอกกรอบ คิดต่อยอดเป็น และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.92	0.74	มาก
4 ผู้เรียนมีความคิดเปิดกว้าง มองหาโอกาส สร้างความเป็นไปได้	3.88	0.71	มาก
5 ผู้เรียนสามารถสื่อสารความคิดให้ผู้อื่นเข้าใจ และยอมรับความคิดผู้อื่น	3.96	0.71	มาก
ภาพรวม	3.90	0.59	มาก

จากตาราง 19 พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับทักษะผู้เรียน ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานาน เขต 1 ด้านทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.59) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนสามารถสื่อสาร ความคิดให้ผู้อื่นเข้าใจ และยอมรับความคิดผู้อื่น ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.71) รองลงมา คือ

ผู้เรียนมีความคิดนอกกรอบ คิดต่อยอดเป็นและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.74) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้เรียนมีการสร้างและใช้องค์ความรู้หรือนวัตกรรมในการพัฒนางาน ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.70)

ตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ย ของระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ด้านความเข้าใจในความแตกต่างและกระบวนการคิดของแต่ละวัฒนธรรม

ด้านความเข้าใจในความแตกต่างและ กระบวนการคิดของแต่ละวัฒนธรรม	ระดับความเข้าใจใน ความแตกต่างและ กระบวนการคิดของแต่ละวัฒนธรรม (n = 244)		การแปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
1 ผู้เรียนมีความเข้าใจในความแตกต่างของแต่ละบุคคลในสังคม	4.01	0.76	มาก
2 ผู้เรียนสามารถยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมได้	4.02	0.66	มาก
3 มีการสร้างนักเรียนให้ยอมรับตัวตนของตัวเองและผู้อื่น	3.87	0.72	มาก
4 มีการสร้างความทักทายในสังคม	3.86	0.69	มาก
5 ผู้เรียนรับรู้ในคุณค่าของตัวเองและของผู้อื่นได้โดยไม่มีอคติในเพื่อนมนุษย์ และลดความเป็นศูนย์กลางของตนเองลง	3.92	0.78	มาก
ภาพรวม	3.94	0.57	มาก

จากตาราง 20 พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ด้านความเข้าใจในความแตกต่างและกระบวนการคิดของแต่ละวัฒนธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.57) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ

ผู้เรียนสามารถยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมได้ ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.66) รองลงมา คือ ผู้เรียนมีความเข้าใจในความแตกต่างของแต่ละบุคคลในสังคม ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.76) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการสร้างความทัดเทียมในสังคม ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.69)

ตาราง 21 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ด้านความสามารถในการร่วมมือกันทำงานเป็นทีม และมีภาวะความเป็นผู้นำ

ด้านความสามารถในการร่วมมือกันทำงานเป็นทีม และมีภาวะความเป็นผู้นำ		ระดับความสามารถ ในการร่วมมือกัน ทำงานเป็นทีม และ มีภาวะความเป็นผู้นำ (n = 244)		การแปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	
1	ผู้เรียนมีความสามารถในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ในการทำงานเป็นทีม	3.77	0.67	มาก
2	ผู้เรียนมีการแสดงภาวะผู้นำและผู้ตาม เมื่อทำงานร่วมกับผู้อื่น	3.64	0.72	มาก
3	ผู้เรียนให้การยอมรับความแตกต่าง ทำงานร่วมกันเป็นทีมได้	3.81	0.70	มาก
4	ผู้เรียนสามารถยืดหยุ่นและปรับตัวในการทำงาน ตามสถานการณ์ได้	3.77	0.66	มาก
5	ผู้เรียนมีทักษะบริหารเวลาในการทำงานร่วมกัน	3.77	0.77	มาก
ภาพรวม		3.75	0.57	มาก

จากตาราง 21 พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ด้านความสามารถในการร่วมมือกันทำงานเป็นทีม และมีภาวะความเป็นผู้นำ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.57) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ

ผู้เรียนให้การยอมรับความแตกต่าง ทำงานร่วมกันเป็นทีมได้ ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.70) รองลงมา คือ ผู้เรียนมีความสามารถในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในการทำงานเป็นทีม ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.67), ผู้เรียนสามารถยืดหยุ่นและปรับตัวในการทำงานตามสถานการณ์ได้ ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.66), ผู้เรียนมีทักษะบริหารเวลาในการทำงานร่วมกัน ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.77) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้เรียนมีการแสดงภาวะผู้นำและผู้ตาม เมื่อทำงานร่วมกับผู้อื่น ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.72)

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 ด้านทักษะในการสื่อสารข้อมูล และการรู้เท่าทันสื่อ

ด้านทักษะในการสื่อสารข้อมูล และการรู้เท่าทันสื่อ	ระดับทักษะในการ สื่อสารข้อมูล และการรู้เท่าทันสื่อ (n = 244)		การแปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
1 ผู้เรียนสามารถเข้าถึง ค้นหา วิเคราะห์ ประเมิน และถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้	3.74	0.72	มาก
2 ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้สื่อสารสนเทศต่าง ๆ	3.78	0.76	มาก
3 ผู้เรียนมีทักษะในการสื่อสาร ทั้งการพูด อ่าน เขียน และสื่อสารภาษากายได้ตามวัตถุประสงค์	3.75	0.70	มาก
4 ผู้เรียนสามารถรับข้อมูลและตีความข้อมูลได้	3.88	0.81	มาก
5 ผู้เรียนสามารถนำเสนอและปรับใช้สื่อและเทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม	3.84	0.76	มาก
ภาพรวม	3.80	0.62	มาก

จากตาราง 22 พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 ด้านทักษะในการสื่อสารข้อมูล และการรู้เท่าทันสื่อ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.62) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนสามารถรับข้อมูล

และตีความข้อมูลได้ ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.81) รองลงมา คือ ผู้เรียนสามารถนำเสนอและปรับใช้สื่อและเทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.76) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้เรียนสามารถเข้าถึง ค้นหา วิเคราะห์ ประเมินและถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้ ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.72)

ตาราง 23 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ และความเข้าใจในเทคโนโลยี

ด้านทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ และความเข้าใจ ในเทคโนโลยี	ระดับทักษะการใช้ คอมพิวเตอร์ และ ความเข้าใจใน เทคโนโลยี (n = 244)		การแปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
1 ผู้เรียนมีความสามารถทางด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์	3.99	0.78	มาก
2 ผู้เรียนสามารถเลือกใช้อินเทอร์เน็ตและสื่อดิจิทัลได้อย่างสร้างสรรค์และเกิดประโยชน์อย่างสูงสุด	3.82	0.72	มาก
3 ผู้เรียนมีความรู้เท่าทันสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ	3.77	0.66	มาก
4 ผู้เรียนมีการใช้เครื่องมือไอทีและการรับสื่อดิจิทัล ที่สามารถควบคุมเวลาหน้าจอของตนเองได้	3.77	0.77	มาก
5 ผู้เรียนมีการเข้าถึงข้อมูล การป้องกันข้อมูลส่วนตัว และการรักษาความปลอดภัยบนโลกดิจิทัลได้	3.74	0.72	มาก
ภาพรวม	3.82	0.60	มาก

จากตาราง 23 พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับทักษะผู้เรียน ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาน่าน เขต 1 ด้านทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ และความเข้าใจในเทคโนโลยี โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.60) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนมีความสามารถ ทางด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.78) รองลงมา คือ ผู้เรียนสามารถเลือกใช้อินเทอร์เน็ตและสื่อดิจิทัลได้อย่างสร้างสรรค์และเกิดประโยชน์ อย่างสูงสุด ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.72) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้เรียนมีการเข้าถึงข้อมูล การป้องกันข้อมูลส่วนตัว และการรักษาความปลอดภัยบนโลกดิจิทัลได้ ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.72)

ตาราง 24 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของ ระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1 ด้านทักษะ ด้านอาชีพและความสามารถในการเรียนรู้

ด้านทักษะด้านอาชีพและความสามารถในการเรียนรู้	ระดับทักษะด้านอาชีพ และความสามารถในการเรียนรู้			การแปลผล
	ในการเรียนรู้		(n = 244)	
	$\bar{X}$	S.D.		
1 ผู้เรียนมีความยืดหยุ่นทางจิตใจ (Resilience)	3.78	0.76	มาก	
2 ผู้เรียนมีการคิดและลงมือทำ ตื่นตัวต่อ สถานการณ์ แบบผู้ประกอบการ	3.75	0.70	มาก	
3 ผู้เรียนมีการคิดมองภาพรวมและ ภาพใหญ่ก่อน	3.88	0.81	มาก	
4 ผู้เรียนมีบุคลิกแบบผู้ประกอบการในการ ทำงานและการเข้าสังคม	3.84	0.76	มาก	
5 ผู้เรียนมีความกล้าคิด กล้าสร้างเครือข่าย ของตนเอง	3.99	0.78	มาก	
ภาพรวม	3.85	0.64	มาก	

จากตาราง 24 พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับทักษะผู้เรียน ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาน่าน เขต 1 ด้านทักษะด้านอาชีพและความสามารถในการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.64) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนมีความกล้าคิด กล้าสร้างเครือข่ายของตนเอง ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.78) รองลงมา คือ ผู้เรียนมีการคิดมองภาพรวม และภาพใหญ่ก่อน ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.81) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้เรียนมีการคิด และลงมือทำ ตื่นตัวต่อสถานการณ์ แบบผู้ประกอบการ ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.70)

ตาราง 25 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของ ระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1 ด้านความมี เมตตา กรุณา มีคุณธรรม และมีระเบียบวินัย

ด้านความมีเมตตา กรุณา มีคุณธรรม และ มีระเบียบวินัย	ระดับความมีเมตตา กรุณา มีคุณธรรม และมีระเบียบวินัย (n = 244)		การแปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
1 ผู้เรียนมีความสามารถในการ สร้างความ ไว้วางใจและเพิ่มคุณค่าในสายตาคนอื่น	3.82	0.72	มาก
2 ผู้เรียนมีการประพฤติตัว การทำงาน อย่างสร้างสรรค์และ ประพฤติตนเหมาะสม ตามระบบระเบียบของสังคม	3.92	0.72	มาก
3 ผู้เรียนสามารถเข้าใจตนเอง มีทักษะทางอารมณ์ และสังคม มีการควบคุมอารมณ์ และแสดงออก ได้อย่างเหมาะสม	3.77	0.69	มาก
4 ผู้เรียนมีการประเมินตนเอง สะท้อนความคิด ความรู้สึก และการกระทำของตนเอง สามารถ ประเมินงาน เพื่อหาข้อบกพร่องและแนวทาง การพัฒนาให้ดีขึ้นได้	3.95	0.74	มาก
ภาพรวม	3.87	0.58	มาก

จากตาราง 25 พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับทักษะผู้เรียน ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาน่าน เขต 1 ด้านความมีเมตตา กรุณา มีคุณธรรม และมีระเบียบวินัย โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.58) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนมีการประเมินตนเอง สะท้อนความคิด ความรู้สึก และการกระทำของตนเอง สามารถประเมินงาน เพื่อหาข้อบกพร่อง และแนวทางการพัฒนาให้ดีขึ้นได้ ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.74) รองลงมา คือ ผู้เรียนมีการประพุดตัว การทำงานอย่างสร้างสรรค์และ ประพุดิตนเหมาะสมตามระบบระเบียบของสังคม ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.72) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้เรียนสามารถเข้าใจตนเอง มีทักษะทางอารมณ์ และสังคม มีการควบคุมอารมณ์ และแสดงออกได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.69)

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการบริหารงานวิชาการกับทักษะผู้เรียนใน ศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1

ตาราง 26 แสดงสรุปค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับทักษะ ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1

การบริหารงานวิชาการ (x)	ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1 (y)
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (X_1)	.632**
2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ (X_2)	.621**
3. ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผล การเรียนรู้ (X_3)	.652**
4. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา (X_4)	.642**
5. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ทางการศึกษา (X_5)	.727**
6. ด้านการนิเทศการศึกษา (X_6)	.692**

ตาราง 26 (ต่อ)

การบริหารงานวิชาการ (x)	ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาน่าน เขต 1 (y)
7. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษา (X ₇)	.435**
8. ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ (X ₈)	.693**
9. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการ กับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1 (X)	.756**

หมายเหตุ: **P < .01

จากตาราง 26 พบว่า ความสัมพันธ์การบริหารงานวิชาการกับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1 ทั้งภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (X₁), ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อ (X₂), ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน (X₃), ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา (X₄), ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา (X₅), ด้านการนิเทศการศึกษา (X₆), ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา (X₇), ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ (X₈) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01

ตาราง 27 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1

	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X	Y
X ₁	1									
X ₂	.671**	1								
X ₃	.623**	.850**	1							
X ₄	.605**	.804**	.861**	1						
X ₅	.678**	.725**	.783**	.821**	1					
X ₆	.595**	.627**	.748**	.728**	.878**	1				
X ₇	.487**	.462**	.520**	.494**	.549**	.605**	1			
X ₈	.603**	.613**	.686**	.632**	.814**	.862**	.687**	1		
X	.775**	.847**	.895**	.880**	.931**	.897**	.685**	.869**	1	
Y	.632**	.621**	.652**	.642**	.727**	.692**	.435**	.693**	.756**	1

หมายเหตุ: ***P < .01

จากตาราง 27 แสดงให้เห็นว่าการบริหารงานวิชาการมีความสัมพันธ์กับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ภาพรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับ สูง และเมื่อพิจารณารายด้านมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับ ปานกลาง ถึง สูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่าง 0.435–0.756

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ในรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา (X_5) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มากที่สุด ($r_{x5y}=0.727$) รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ (X_8) ($r_{x8y}=0.693$), ด้านการนิเทศการศึกษา (X_6) ($r_{x6y}=0.692$), ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน (X_3) ($r_{x3y}=0.692$), ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา (X_4) ($r_{x4y}=0.642$), ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (X_1) ($r_{x1y}=0.632$), ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (X_2) ($r_{x2y}=0.621$), และด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา (X_7) ($r_{x7y}=0.435$) ตามลำดับ

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis)

ตาราง 28 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ที่แยกเป็นรายด้าน เพื่อตรวจสอบสถานะร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity)

ตัวแปรพยากรณ์	Tolerance	VIF
การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา (x_5)	0.283	3.536
การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (x_1)	0.532	1.879
ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ (X_8)	0.333	3.000

จากตาราง 28 พบว่า ตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีค่า Tolerance มากกว่า .10 ส่วนค่า VIF ของตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรพยากรณ์ ไม่มีลักษณะเป็นภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity) ซึ่งมีผลทำให้การพยากรณ์ที่สร้างขึ้นมามีความ

ตลาดเคลื่อนสูง ดังนั้น จึงเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอย คือ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา (x_5), การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (x_1), ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ (x_8) ดังนั้นข้อมูลจึงมีความเหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณต่อไปได้

ตาราง 29 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาน่าน เขต 1 จากปัจจัยด้านต่าง ๆ

	SS	df	MS	F	P
สมการถดถอย	40.261	3	13.420	114.010**	.000
ความคลาดเคลื่อน	28.251	240	0.118		
รวม	68.512	243			

หมายเหตุ: **P < .01

จากตาราง 29 พบว่า การบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา (x_5), ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (x_1), ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ (x_8) สามารถพยากรณ์ ประสิทธิภาพทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 30 แสดงอำนาจพยากรณ์ของตัวแปรพยากรณ์ และคัดเลือกตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดจากการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาน่าน เขต 1

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	ร้อยละพยากรณ์
x_5	.727**	.528	36.19
x_5, x_1	.751**	.564	38.66
x_5, x_1, x_8	.767**	.588	40.26

หมายเหตุ: **P < .01

จากตาราง 30 พบว่า การบริหารงานวิชาการที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิภาพทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 เรียงลำดับตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา (x_5), ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (x_1), ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ (x_8) โดยตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปรรวมกัน สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 ได้ร้อยละ 40.26

เพื่อการสร้างสมการพยากรณ์การบริหารงานวิชาการที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิภาพทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 จากตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุด จึงได้นำเสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรพยากรณ์ (B , β) ดังตาราง 31

ตาราง 31 แสดงค่าสถิติของตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1

ตัวแปรพยากรณ์	B	β	SE.B	t	P
การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา (x_5)	.326	.353	.072	4.530**	.000
การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (x_1)	.221	.233	.054	4.103**	.000
ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ (x_8)	.248	.265	.067	3.691**	.000
R = .767 R ² = .588 R ² _{adj} = .582 S.E.est. = .343					

หมายเหตุ: **P < .01

จากตาราง 31 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 3 ตัวแปร กับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 มีค่าเท่ากับ .767 ค่าคลาดเคลื่อนจากการพยากรณ์เท่ากับ 0.343 และพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ของประสิทธิภาพทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 ประกอบด้วย 3 ปัจจัย คือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา (x_5),

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (x_1), ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ (X_8) ตามลำดับ ซึ่งสามารถเขียนในรูปแบบของ สมการพยากรณ์ในสมการรูปคะแนนดิบ และสมการรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{y} = 0.696 + 0.326(x_5) + 0.221(x_1) + 0.248(X_8)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{z}_y = 0.353(x_5) + 0.233(x_1) + 0.265(X_8)$$

เมื่อเรียงลำดับของการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นาน เขต 1 มากที่สุดที่ได้แก่ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา (x_5) ($\beta = .353$) รองลงมา ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (x_1) ($\beta = .233$), และน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ (X_8) ($\beta = .265$)

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 2) เพื่อศึกษาระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 และ 3) เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำนวน 244 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Coefficient) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ ผู้วิจัยได้นำเสนอโดยเรียงลำดับหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 พบว่า

ระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้, ด้านการ

นิเทศการศึกษา, ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา, ด้านการพัฒนาระบบงาน, ด้านการวัดผลประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน, ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการวิเคราะห์บริบทสภาพแวดล้อมร่วมกันระหว่างสถานศึกษา ชุมชน และภาคีเครือข่าย รองลงมา คือ มีกระบวนการสร้าง ประเมิน และปรับปรุงหลักสูตรของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง, มีการอบรมครูผู้ใช้หลักสูตรให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการพัฒนาหลักสูตร, มีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ก่อนการนำหลักสูตรไปใช้, มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน, ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

1.2 ด้านการพัฒนาระบบงานการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีกระบวนการสร้าง ประเมินและปรับปรุง กระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง รองลงมา คือ มีการส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ, มีความยืดหยุ่นตามความเหมาะสมทั้งด้านเวลา และสาระการเรียนรู้ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากันกับ มีการนิเทศการเรียนการสอน และส่งเสริมให้มีการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่อง, มีการเน้นให้ผู้เรียน เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริงจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้

1.3 ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีวิธีการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามที่สถานศึกษาได้วางไว้ รองลงมา คือ มีการพัฒนาเครื่องมือที่นำมาใช้วัดและประเมินผลอย่างเหมาะสม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากันกับ มีการส่งเสริม สนับสนุน ระบบสารสนเทศด้านการวัดและประเมินผลที่เป็นระบบ มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา และสามารถพัฒนาผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพ, มีการกำหนดระเบียบการวัดและประเมินผลของสถานศึกษา ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ กระบวนการตรวจสอบคุณภาพของการจัดการศึกษา ผู้เรียน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง

1.4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทาง รวมถึงวิธีการในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษาระหว่างบุคลากรทางการศึกษา รองลงมา คือ มีการปรับปรุงและ

พัฒนาการจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบ, มีแนวทางการดำเนินการวิจัยที่เหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดีขึ้น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับมีการนำปัญหาที่ได้มาสะท้อนศักยภาพในการจัดการศึกษา, มีการนำแนวทางที่ได้ไปปรับใช้ให้เกิดกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

1.5 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นสนใจใฝ่รู้ในเนื้อหาการเรียนมากยิ่งขึ้น รองลงมา คือ มีการเลือกใช้ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน, มีการจัดการศึกษาที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ มีการติดตามการผลิต ติดตามการนำไปใช้ และการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างเป็นระบบ, มีแนวทาง วิธีการ และเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อนำมาจัดการเรียนการสอน, มีการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน และสามารถพัฒนาศักยภาพในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีกระบวนการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรครูได้นำวิธีการ หรือวิทยาการมาประยุกต์ใช้เป็นแหล่งข้อมูลในกระบวนการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์

1.6 ด้านการนิเทศการศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับ มาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการนำเอาเทคนิค วิธีการหรือแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ รองลงมา คือ มีกระบวนการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษา, มีการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพสูงสุด, มีการแนะนำและให้ความร่วมมือระหว่างผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องตามเป้าหมายที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้, ได้รับการยอมรับจากทุกฝ่าย เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้ ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการนำเอาเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการนิเทศการศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษานั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.7 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับ มาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการจัดระบบโครงสร้างองค์กร กำหนดเกณฑ์การประเมิน และวางแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา รองลงมา คือ มีการดำเนินการพัฒนาตามแผนและติดตาม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพ, มีการประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาและหน่วยงานอื่นในการปรับปรุงและพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน

สถานศึกษา ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

1.8 ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับ มาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ปฏิบัติงานฝึกลงมือทำ การใฝ่เรียน และสามารถ เรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต รองลงมา คือ มีการพัฒนาสถานที่หรือ บุคคลที่มีความรู้ข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศ สิ่งแวดล้อม ห้องสมุด อุทยานการศึกษาและ ประสพการณ์อื่น ๆ, มีการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน, มีการส่งเสริมและเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนไม่ว่าจะเป็นในห้องเรียน หรือนอกห้องเรียน ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีแหล่งที่เสริมสร้างความรู้ประกอบด้วย บุคคล สถานที่ ทั้งที่ถูกสร้างจากธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ มีการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองจากประสบการณ์ตรงแล้วสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

2. ผลการศึกษาระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 พบว่า

ระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ความเข้าใจในความแตกต่างและกระบวนการคิดของแต่ละวัฒนธรรม รองลงมา คือ ทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณและสามารถแก้ปัญหา, ทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม, ความมีเมตตา กรุณา มีคุณธรรม และมีระเบียบวินัย, ความสามารถด้านการอ่านออก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ทักษะด้านอาชีพและความสามารถในการเรียนรู้ ความสามารถด้านการเขียนได้ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ความสามารถด้านการคิดเลขเป็น และทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และความเข้าใจในเทคโนโลยี ทักษะในการสื่อสารข้อมูล และการรู้เท่าทันสื่อ ตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ความสามารถในการร่วมมือกันทำงานเป็นทีม และมีภาวะความเป็นผู้นำ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

2.1 ความสามารถด้านการอ่านออก ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนอ่าน แล้วนำมาวิเคราะห์ห้ก่อนที่จะตัดสินใจเชื่อในสิ่งที่อ่านรองลงมา คือ ผู้เรียนเลือกอ่านในสิ่งที่ตนเองสนใจ เพื่อเกิดความสุขและรักในการอ่านจนเกิดความสุข

เข้าใจในบริบท, ผู้เรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญได้ ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

2.2 ความสามารถในการเขียนได้ ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนเขียนแสดงความต้องการ เป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้อื่นอ่านได้เข้าใจ และรู้ถึงความต้องการ รองลงมา คือ ผู้เรียนสามารถเขียนถ่ายทอดความรู้ให้กับบุคคลอื่นให้ได้ ความรู้เช่นเดียวกับที่ได้รับมา, ผู้เรียนเขียนถ่ายทอดตัวตนของตนเองในเชิงบวกให้ผู้อื่นรับรู้ได้ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้เรียนเขียนเพื่อการสื่อสารให้คนอื่นเข้าใจ แสดงถึงความคิด ความรู้สึก และอารมณ์ได้

2.3 ความสามารถในการคิดเลขเป็น ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนมีทักษะการคำนวณ คิดเลขเป็น ในการใช้ชีวิตประจำวันรองลงมา คือ ผู้เรียนมีการเชื่อมโยงระหว่างความคิด กับข้อมูลที่สำคัญ และยังเชื่อมโยงกับจิตใจอีกด้วย, ผู้เรียนเกิดการคิดที่เชื่อมโยงกับคณิตศาสตร์และการคำนวณในชีวิตประจำวันตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้เรียนสามารถตีความและ เข้าใจความคิดต่าง ๆ ที่สื่อสารออกมาในรูปของคณิตศาสตร์

2.4 ทักษะการคิดวิเคราะห์ อย่างมีวิจารณญาณและสามารถแก้ปัญหา ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับ มาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนมีความช่างสังเกตเห็นปัญหา ตั้งคำถามเป็น ประเมินและตัดสินใจจากสิ่งที่สังเกตเห็น รองลงมา คือ ผู้เรียนสามารถประยุกต์ การแก้ไขปัญหาเดิมกับเรื่องใหม่ได้ สามารถถอดบทเรียนรู้ ข้อเสนอแนะ และสิ่งที่ควรพัฒนา จากประสบการณ์, ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์คิดอย่างเป็นระบบและ ใช้เหตุผลในการ ตัดสินใจเพื่อแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้เรียนสามารถหาข้อมูลและหลักฐานเพื่อพิสูจน์ และแก้ปัญหา มีมุมมองที่หลากหลาย และมองภาพรวมเพื่อมุ่งสู่เป้าหมาย

2.5 ทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนสามารถสื่อสารความคิดให้ผู้อื่นเข้าใจ และ ยอมรับความคิดผู้อื่น รองลงมา คือ ผู้เรียนมีความคิดนอกกรอบ คิดต่อยอดเป็นและมีความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์, ผู้เรียนมีความสามารถ ในการคิดสร้างสรรค์ คิดเชิงบวก, ผู้เรียนมีความคิด เปิดกว้าง มองหาโอกาส สร้างความเป็นไปได้ ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้เรียน มีการสร้างและใช้องค์ความรู้หรือนวัตกรรมในการพัฒนางาน

2.6 ความเข้าใจในความแตกต่างและกระบวนการคิดของแต่ละวัฒนธรรม ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนสามารถยอมรับ

ความหลากหลายทางวัฒนธรรมได้ รองลงมา คือ ผู้เรียนมีความเข้าใจในความแตกต่างของแต่ละบุคคลในสังคม, ผู้เรียนรับรู้ในคุณค่าของตัวเองและของผู้อื่นได้ โดยไม่มีอคติในเพื่อนมนุษย์ และลดความเป็นศูนย์กลางของตนเองลง, มีการสร้างนักเรียนให้ยอมรับตัวตนเองตัวเอง และผู้อื่น ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการสร้างความทัดเทียมในสังคม

2.7 ความสามารถในการร่วมมือกันทำงานเป็นทีม และมีภาวะความเป็นผู้นำ ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนให้การยอมรับความแตกต่าง ทำงานร่วมกันเป็นทีมได้ รองลงมา คือ ผู้เรียนมีความสามารถในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในการทำงานเป็นทีม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ผู้เรียนสามารถยืดหยุ่นและปรับตัวในการทำงานตามสถานการณ์ได้ และ ผู้เรียนมีทักษะบริหารเวลาในการทำงานร่วมกัน ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้เรียนมีการแสดงภาวะผู้นำและผู้ตาม เมื่อทำงานร่วมกับผู้อื่น

2.8 ทักษะในการสื่อสารข้อมูล และความรู้เท่าทันสื่อ ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนสามารถรับข้อมูลและตีความข้อมูลได้ รองลงมา คือ ผู้เรียนสามารถนำเสนอและปรับใช้สื่อและเทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม, ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้สื่อสารสนเทศต่าง ๆ, ผู้เรียนมีทักษะในการสื่อสาร ทั้งการพูด อ่าน เขียน และสื่อสารภาษากายได้ตามวัตถุประสงค์ ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้เรียนสามารถเข้าถึง ค้นหา วิเคราะห์ ประเมินและถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้

2.9 ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ และความเข้าใจในเทคโนโลยี ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับ มาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนมีความสามารถทางด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ รองลงมา คือ ผู้เรียนสามารถเลือกใช้อุปกรณ์และสื่อดิจิทัลได้อย่างสร้างสรรค์และเกิดประโยชน์อย่างสูงสุด, ผู้เรียนมีความรู้เท่าทันสื่อ เทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ผู้เรียนมีการใช้เครื่องมือไอทีและการรับสื่อดิจิทัลที่สามารถควบคุมเวลาหน้าจอของตนเองได้ ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้เรียนมีการเข้าถึงข้อมูล การป้องกันข้อมูลส่วนตัว และการรักษาความปลอดภัยบนโลกดิจิทัลได้

2.10 ทักษะด้านอาชีพและความสามารถในการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนมีความกล้าคิด กล้าสร้างเครือข่ายของตนเอง รองลงมา คือ ผู้เรียนมีการคิดมองภาพรวมและภาพใหญ่ก่อน, ผู้เรียนมีบุคลิกแบบผู้ประกอบการในการทำงานและการเข้าสังคม, ผู้เรียนมีความยืดหยุ่นทางจิตใจ (Resilience) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้เรียนมีการคิดและลงมือทำ ตื่นตัวต่อสถานการณ์แบบผู้ประกอบการ

2.11 ความมีเมตตา กรุณา มีคุณธรรม และมีระเบียบวินัย ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนมีการประเมินตนเอง สะท้อนความคิด ความรู้สึก และการกระทำของตนเอง สามารถประเมินงาน เพื่อหาข้อบกพร่องและแนวทางการพัฒนาให้ดีขึ้นได้ รองลงมา คือ ผู้เรียนมีการประพัตติตัว การทำงานอย่างสร้างสรรค์และประพัตติตนเหมาะสมตามระบบระเบียบของสังคม, ผู้เรียนมีความสามารถในการสร้างความไว้วางใจและเพิ่มคุณค่าในสายตาคนอื่น ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้เรียนสามารถเข้าใจตนเอง มีทักษะ ทางอารมณ์และสังคม มีการควบคุมอารมณ์ และแสดงออกได้อย่างเหมาะสม

3. ผลการศึกษาความสัมพันธ์การบริหารงานวิชาการกับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 พบว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ทั้งภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา, ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้, ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน, ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา, ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา, ด้านการนิเทศการศึกษา, ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา, ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่าง 0.435 – 0.756

4. ผลการศึกษาการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณของการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 พบว่า

ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ของประสิทธิภาพทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ประกอบด้วย 3 ปัจจัย คือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา, ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา, ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ตามลำดับ ซึ่งสามารถเขียนในรูปแบบของ สมการพยากรณ์ในสมการรูปคะแนนดิบ และสมการรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{y} = 0.696 + 0.326(x_5) + 0.221(x_1) + 0.248(x_8)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{z}_y = 0.353(x_5) + 0.233(x_1) + 0.265(x_8)$$

อภิปรายผล

จากการวิจัย เรื่อง การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อิง 3) ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน 4) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา 6) ด้านการนิเทศการศึกษา 7) ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และ 8) ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่เป็นตัวแปรที่ทำให้ระดับการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกียรติศักดิ์ ชัยยาณะ และคณะ (2563) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ตามการรับรู้ของครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารตามการรับรู้ของครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน สามารถอภิปรายรายด้านได้ ดังนี้

1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ สถานศึกษามีการวิเคราะห์บริบทสภาพแวดล้อมร่วมกันระหว่างสถานศึกษา, ชุมชน, และภาคีเครือข่าย ซึ่งมีความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตลอดจนกระบวนการสร้าง ประเมิน และปรับปรุงหลักสูตรของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง การอบรมครู ผู้ใช้หลักสูตรเพื่อให้เข้าใจและสามารถนำหลักสูตรมาใช้ได้ตามวัตถุประสงค์ มีการจัดทำ โครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ก่อนการนำหลักสูตรไปใช้ เพื่อให้หลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน และมีการกำหนดวัตถุประสงค์

เป้าหมายการเรียนรู้ และการพัฒนาทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 นำไปสู่การจัดทำแผน การจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน และมีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกียรติศักดิ์ ชัยยาณะ และ คณะ (2563) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ในศตวรรษที่ 21 ตามการรับรู้ของครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารตามการรับรู้ของครูโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 ในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับกับ เนตรนลิน อยู่ประจักษ์, อัจฉรา นิยมภา และสนั่น ประจวบจิตร (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนลานสัก 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนา คุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน

1.2 ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ครูมีกระบวนการสร้าง ประเมินและปรับปรุง กระบวนการจัดการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นแนวทางที่สำคัญในการพัฒนาทักษะของผู้เรียน ส่งเสริมให้ครูจัดทำ แผนการจัดการเรียนรู้และกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถยืดหยุ่น กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม เน้นให้ผู้เรียน เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนมีทิศทางการเรียน การสอน และส่งเสริมให้มีการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการและพัฒนาทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ได้อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จีรวัดณ์ ภูอาบทอง, สมใจ ภูมิพันธุ์ และภัทรวรรณ คำแปล (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ในศตวรรษที่ 21 ในด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ครูมีการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามที่ สถานศึกษาได้วางไว้ และมีการพัฒนาเครื่องมือที่นำมาใช้วัดและประเมินผลอย่างเหมาะสม เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ทันสมัย สนับสนุนการพัฒนาของนักเรียนส่งเสริม สนับสนุน ระบบสารสนเทศด้านการวัดและประเมินผลที่เป็นระบบ สถานศึกษามีการกำหนด

เป้าหมายเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา และสามารถพัฒนาผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพ มีการกำหนดระเบียบการวัดและประเมินผล ของสถานศึกษา และสถานศึกษามีกระบวนการตรวจสอบคุณภาพของการจัดการศึกษา ผู้เรียน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งทำให้สถานศึกษามีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพและผู้เรียน สามารถเรียนรู้และตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับ งานวิจัยของ กฤษกร ไพคำนาม และสุรางคณา มัณยานนท์ (2565) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การบริหาร งานวิชาการเพื่อส่งเสริมทักษะ การเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของศูนย์เครือข่ายกุดบาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงาน วิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอน ผลการเรียนรู้ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ครูมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทาง รวมถึงวิธีการในการปรับปรุง พัฒนาการจัดการศึกษาระหว่างบุคลากรทางการศึกษา มีการปรับปรุงและพัฒนาการจัด การศึกษาอย่างเป็นระบบ และมีแนวทางการดำเนินการวิจัยที่เหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ของ ผู้เรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ครูยังมีการนำปัญหาที่ได้มา สะท้อนศักยภาพในการจัดการศึกษา นำไปสู่การทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้, กระบวนการสอน, และบริหาร จัดการทางการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ความรู้ ความสามารถ ตลอดจนทักษะ กระบวนการของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในทุก ๆ ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สดใส ศรีสวัสดิ์ (2565) ได้ทำการวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารงานวิชาการในศตวรรษที่ 21 ของ โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพ ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ครูมีกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น สนใจใฝ่รู้ในเนื้อหาการเรียนมากยิ่งขึ้น มีการเลือกใช้ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการ ศึกษาที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน ครูจัดการศึกษาที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ นอกจากนี้ครูยังมีการติดตามการผลิต ติดตามการนำไปใช้ และการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างเป็นระบบ และมีแนวทาง วิธีการ และเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อนำมาจัดการเรียนการสอน มีการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน และสามารถพัฒนาศักยภาพ ในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และครูยังมีกระบวนการ

ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรครูได้นำวิธีการ หรือวิทยาการมาประยุกต์ใช้เป็นแหล่งข้อมูล ในกระบวนการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ ทั้งนี้เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของ การจัดการเรียนการสอน ทำให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนน่าสนใจมากขึ้น, และการพัฒนา ทักษะทางดิจิทัลของผู้เรียน และยังสามารถสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างและมีส่วนร่วม ในกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษกร ไพคำนาม และสุรางคณา มัณยานนท์ (2565) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริม ทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของศูนย์เครือข่ายกุดบาก สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนา คุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.6 ด้านการนิเทศการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ครูมีการนำเอาเทคนิค วิธีการหรือแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ มีกระบวนการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษา พัฒนาคุณภาพ การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพสูงสุด ตลอดจนมีการแนะนำ และให้ความร่วมมือระหว่างผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ สอดคล้องตามเป้าหมายที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้ และได้รับการยอมรับจากทุกฝ่าย เพื่อให้ เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้ และครูยังมีการนำเอาเทคโนโลยี มาประยุกต์ใช้ในกระบวนการนิเทศการศึกษาเพื่อให้การจัดการศึกษานั้นเป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ ทั้งนี้จะเป็นการเพิ่มคุณภาพของกระบวนการจัดการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้ของผู้เรียน ตลอดจนพัฒนาทักษะ กระบวนการ และความรู้ความสามารถของ ผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธัญญา คุณสุข (2565) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การบริหาร งานวิชาการที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัด จันทบุรี ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในด้านการนิเทศการศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.7 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ สถานศึกษามีการจัดระบบโครงสร้างองค์กร กำหนดเกณฑ์ การประเมิน และวางแผนการพัฒนาคูณภาพการศึกษา ดำเนินการพัฒนาตามแผนและติดตาม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพ มีการประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาและหน่วยงานอื่น ในการปรับปรุงและพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา นอกจากนี้สถานศึกษา ยังมีการพัฒนาคูณภาพการศึกษาตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบและ

ต่อเนื่อง ทั้งนี้จะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับคุณภาพของการศึกษา อีกทั้งการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา จะช่วยให้คุณภาพการจัดการศึกษามีคุณภาพและสร้างความเชื่อมั่นให้กับสถานศึกษาอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จีรวัฒน์ ภูอาบทอง, สมใจ ภูมิพันธุ์ และภัทรวรรณ คำแปล (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษ ที่ 21 ในด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกันกับ เกียรติศักดิ์ ชัยยาณะ และคณะ (2563) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ตามการรับรู้ของครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารตามการรับรู้ของครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 ในด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.8 ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะจากการศึกษาแหล่งเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ปลูกฝังนิสัยแห่งการเรียนรู้ ใฝ่เรียน และสามารถ เรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สถานศึกษามีการพัฒนาสถานที่หรือ บุคคลที่มีความรู้ข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศ สิ่งแวดล้อม ห้องสมุด อุทยาน การศึกษาและ ประสบการณ์อื่น ๆ ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน มีการส่งเสริมและเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนไม่ว่าจะเป็นในห้องเรียน หรือนอกห้องเรียน ตลอดจนมีแหล่งที่เสริมสร้างความรู้ประกอบด้วย บุคคล สถานที่ ทั้งที่ถูกสร้างจากธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้น และมีการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียน เกิดกระบวนการเรียนรู้และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง จากประสบการณ์ตรงแล้วสามารถนำไปใช้ ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ ทั้งนี้ จะเป็นการเพิ่มทักษะและความสามารถของนักเรียนในการเรียนรู้และใช้ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน นอกจากนี้ยังส่งเสริมความกระตือรือร้นในการเรียนรู้, ความสนใจในการค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ที่มีความหลากหลายอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกียรติศักดิ์ ชัยยาณะ และคณะ (2563) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ตามการรับรู้ของครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงาน

วิชาการของผู้บริหารตามการรับรู้ของครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 ในด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งประกอบด้วย 1) ความสามารถในการอ่านออก 2) ความสามารถในการเขียนได้ 3) ความสามารถในการคิดเลขเป็น 4) ทักษะการคิดวิเคราะห์ อย่างมีวิจารณญาณและสามารถแก้ปัญหา 5) ทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม 6) ความเข้าใจในความแตกต่างและกระบวนการคิดของแต่ละวัฒนธรรม 7) ความสามารถในการร่วมมือกันทำงานเป็นทีม และมีภาวะความเป็นผู้นำ 8) ทักษะในการสื่อสารข้อมูล และการรู้เท่าทันสื่อ 9) ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ และความเข้าใจในเทคโนโลยี 10) ทักษะด้านอาชีพและความสามารถในการเรียนรู้ และ 11) ความมีเมตตา กรุณา มีคุณธรรม และมีระเบียบวินัย ที่เป็นตัวแปรที่ทำให้ระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีระภาพ เพชรมาลัยกุล (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารงานวิชาการและการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า ระดับคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณารายด้านสามารถอภิปรายรายด้านได้ ดังนี้

2.1 ความสามารถในการอ่านออก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้เรียนสามารถอ่าน แล้วนำมาวิเคราะห์ก่อนที่จะตัดสินใจเชื่อในสิ่งที่อ่านได้ โดยการเลือกอ่านในสิ่งที่ตนเองสนใจ เพื่อเกิดความสุขและรักในการอ่าน จนเกิดความเข้าใจในบริบทและ ผู้เรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญได้ และสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีระภาพ เพชรมาลัยกุล (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารงานวิชาการและการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะ และทักษะในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า ในด้านความสามารถด้านการอ่านออก ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.2 ความสามารถในการเขียนได้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้เรียนสามารถเขียนแสดงความต้องการ เป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้ที่อ่าน ได้เข้าใจ และรู้ถึงความต้องการ สามารถเขียนถ่ายทอดความรู้ให้กับบุคคลอื่นให้ได้รับความรู้เช่นเดียวกับที่ได้รับมา เขียนถ่ายทอดตัวตนของตนเองในเชิงบวกให้ผู้อื่นรับรู้ได้ และผู้เรียนเขียนเพื่อการสื่อสารให้คนอื่นเข้าใจ แสดงถึงความคิด ความรู้สึก และอารมณ์ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ

พิชากรณ เฟ่งพิศ, ทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา และนพพร จันทรนำชู (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ผลการวิจัยพบว่า ในด้านความสามารถด้านการเขียนได้ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.3 ความสามารถในการคิดเลขเป็น โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ผู้เรียนมีทักษะการคำนวณ คิดเลขเป็น ในการใช้ชีวิตประจำวัน เชื่อมโยง ระหว่างความคิด กับข้อมูลที่สำคัญ ผู้เรียนเกิดการคิดที่เชื่อมโยงกับคณิตศาสตร์และการคำนวณ ในชีวิตประจำวัน และผู้เรียนสามารถตีความและ เข้าใจความคิดต่างๆ ที่สื่อสารออกมาในรูปแบบ ของคณิตศาสตร์ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชากรณ เฟ่งพิศ, ทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา และนพพร จันทรนำชู (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ผลการวิจัยพบว่า ในด้านความสามารถด้านการคิดเลขเป็น ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.4 ทักษะการคิดวิเคราะห์ อย่างมีวิจารณญาณและสามารถแก้ปัญหา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ผู้เรียนมีความช่างสังเกต เห็นปัญหา ตั้งคำถามเป็น ประเมินและตัดสินใจจากสิ่งที่สังเกตเห็น สามารถประยุกต์การแก้ไขปัญหาเดิมกับเรื่องใหม่ได้ สามารถตอบทเรียนรู้ ข้อเสนอแนะและสิ่งที่ควรพัฒนาจากประสบการณ์ ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์คิดอย่างเป็นระบบและใช้เหตุผลในการ ตัดสินใจเพื่อแก้ไขปัญหา ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนผู้เรียนสามารถหาข้อมูลและหลักฐาน เพื่อพิสูจน์และแก้ปัญหา มีมุมมองที่หลากหลาย และมองภาพรวมเพื่อมุ่งสู่เป้าหมาย ซึ่งเป็น กระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาความรู้และทักษะทางปัญญาทั้งในด้านวิชาการและทักษะชีวิต ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างลึกซึ้งและมีความสามารถในการ แก้ไขปัญหาที่เจอในชีวิตประจำวัน และยังช่วยให้ผู้เรียนมีการคิดเชิงวิเคราะห์ที่มีคุณค่าและมีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เจอในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษกร ไพคำนาม และสุรางคณา มัณยานนท์ (2565) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของศูนย์เครือข่ายกุดบาก สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ในด้านทักษะการคิดวิเคราะห์ อย่างมีวิจารณญาณและสามารถแก้ปัญหา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.5 ทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้เรียนสามารถสื่อสารความคิดให้ผู้อื่นเข้าใจ และยอมรับ ความคิดเห็นของผู้อื่น มีความคิดนอกกรอบ คิดต่อยอดเป็นและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

คิดเชิงบวก ตลอดจนผู้เรียนมีความคิดเปิดกว้าง มองหาโอกาส สร้างความเป็นไปได้ มีการสร้างและใช้องค์ความรู้หรือนวัตกรรมในการพัฒนางาน ซึ่งจะเป็นการเตรียมความพร้อมในโลกที่ต้องการความสามารถในการพัฒนาแนวคิดใหม่ ๆ และแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อน การพัฒนาทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรมมีผลที่สำคัญในการเตรียมความพร้อมให้กับอนาคตที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการนำเสนอและสร้างสรรค์ไอเดียใหม่ๆ ที่มีผลที่สร้างสรรค์และสามารถทำให้ตนเองและสังคมดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชากรณ์ เฟ่งพิศ, ทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา และนพพร จันทรนำชู (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ผลการวิจัยพบว่า ในด้านทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกันกับธีระภาพ เพชรมาลัยกุล (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารงานวิชาการและการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า ในด้านทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม ภาพรวมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

2.6 ความเข้าใจในความแตกต่างและกระบวนการคิดของแต่ละวัฒนธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้เรียนสามารถยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม เข้าใจในความแตกต่างของแต่ละบุคคลในสังคม รับรู้ในคุณค่าของตัวเองและของผู้อื่นได้ โดยไม่มีอคติในเพื่อนมนุษย์ และมีการสร้างความขัดแย้งในสังคม จะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถของผู้เรียนในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และผู้เรียนจะสามารถปรับตัวให้เข้ากับการอยู่ร่วมกันในสังคมได้ ซึ่งสอดคล้องกับ พิชากรณ์ เฟ่งพิศ, ทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา และนพพร จันทรนำชู (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ผลการวิจัยพบว่า ในด้านความเข้าใจในความแตกต่างและกระบวนการคิดของแต่ละวัฒนธรรม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.7 ความสามารถในการร่วมมือกันทำงานเป็นทีม และมีภาวะความเป็นผู้นำ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ผู้เรียนให้การยอมรับความแตกต่าง สามารถทำงานร่วมกันเป็นทีม และสามารถยืดหยุ่นและปรับตัวในการทำงานตามสถานการณ์ได้ มีทักษะบริหารเวลาในการทำงานร่วมกัน ตลอดจนผู้เรียนมีการแสดงภาวะผู้นำและผู้ตามเมื่อทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ซึ่งการร่วมมือกันทำงานเป็นทีมและมีภาวะความเป็นผู้นำ จะส่งผลให้ทีมมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาผลงานที่ยอดเยี่ยมและสร้างสรรค์ มีสมรรถนะและ

ความสามารถในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีระภาพ เพชรมาลัยกุล (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารงานวิชาการและการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า ในด้านความสามารถในการร่วมมือกันทำงานเป็นทีม และมีภาวะความเป็นผู้นำ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.8 ทักษะในการสื่อสารข้อมูล และการรู้เท่าทันสื่อ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ผู้เรียนสามารถรับข้อมูลและตีความข้อมูลได้ นำเสนอและปรับใช้สื่อและเทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม มีความสามารถในการใช้สื่อสารสนเทศต่าง ๆ ตลอดจนมีทักษะในการสื่อสาร ทั้งการพูด อ่าน เขียน และสื่อสารภาษากายได้ตามวัตถุประสงค์ และสามารถเข้าถึง ค้นหา วิเคราะห์ ประเมินและถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้ ทั้งนี้ การพัฒนาทักษะในการสื่อสารข้อมูลและการรู้เท่าทันสื่อ จะส่งผลทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างชัดเจน สามารถเข้าใจและตีความหมายได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชิดารัตน์ บุญศรีฤกษ์ และสุรางคนา มัณยานนท์ (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารโรงเรียนเพื่อพัฒนาทักษะนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายศรีเชียงใหม่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ในด้านทักษะในการสื่อสารข้อมูล และการรู้เท่าทันสื่อ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับกับ เกียรติศักดิ์ ชัยยาณะ และคณะ (2563) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ตามการรับรู้ของครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 ผลการวิจัยพบว่า ในด้านทักษะในการสื่อสารข้อมูล และการรู้เท่าทันสื่อ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน

2.9 ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ และความเข้าใจในเทคโนโลยี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ผู้เรียนมีความสามารถทางด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ มีการเลือกใช้อินเทอร์เน็ตและสื่อดิจิทัลได้อย่างสร้างสรรค์และเกิดประโยชน์อย่างสูงสุด มีความรู้เท่าทันสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ และมีการใช้เครื่องมืออินเทอร์เน็ตและการรับสื่อดิจิทัลที่สามารถควบคุมเวลาหน้าจอของตนเองได้ ตลอดจนผู้เรียนมีการเข้าถึงข้อมูล การป้องกันข้อมูลส่วนตัว และการรักษาความปลอดภัยบนโลกดิจิทัลได้ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจ มั่นใจในเทคโนโลยี และรู้จักใช้เทคโนโลยีอย่างปลอดภัย ผู้เรียนสามารถปรับตัวในสังคมดิจิทัลและมีการพัฒนาตนเองสู่อนาคตที่มีเทคโนโลยีมากขึ้น การพัฒนาทักษะเหล่านี้จึงเป็นสิ่งสำคัญในพัฒนาตนเองในยุคที่เทคโนโลยีเป็นส่วนสำคัญของชีวิตประจำวัน

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีระภาพ เพชรมาลัยกุล (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารงานวิชาการและการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า ในด้านทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ และความเข้าใจในเทคโนโลยี ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกันกับ พิชากรณีย์ เฟ่งพิศ, ทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา และนพพร จันทรนำชู (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ผลการวิจัยพบว่า ในด้านทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ และความเข้าใจในเทคโนโลยี ภาพรวม อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน

2.10 ทักษะด้านอาชีพและความสามารถในการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ผู้เรียนมีความกล้าคิด กล้าสร้างเครือข่ายของตนเอง มีการคิดมองภาพรวม และภาพใหญ่ก่อน มีบุคลิกแบบผู้ประกอบการในการทำงานและการเข้าสังคม และผู้เรียน มีการคิดและลงมือทำ ตื่นตัวต่อสถานการณ์ แบบผู้ประกอบการ ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถปรับตัว ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ สามารถวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลให้ ผู้เรียนสามารถประสบความสำเร็จในอาชีพของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน มีการ พัฒนาตนเองให้สามารถทำภารกิจต่าง ๆ ในชีวิตที่ท้าทายและประสบความสำเร็จในอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรรรัตน์ สว่างเกตุ และคณะ (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี ราชนบุรี ผลการวิจัยพบว่า ในด้านทักษะด้านอาชีพและความสามารถในการเรียนรู้ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.11 ความมีเมตตา กรุณา มีคุณธรรม และมีระเบียบวินัย โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ผู้เรียนมีการประเมินตนเอง สะท้อนความคิด ความรู้สึก และการกระทำของตนเอง สามารถประเมินงาน เพื่อหาข้อบกพร่องและแนวทางการพัฒนา ให้ดีขึ้นได้ มีการประพฤติตัว การทำงานอย่างสร้างสรรค์และ ประพฤติตนเหมาะสมตามระบบ ระเบียบของสังคม สามารถสร้างความไว้วางใจและเพิ่มคุณค่าในสายตาคนอื่น ตลอดจนผู้เรียน สามารถเข้าใจตนเอง มีทักษะทางอารมณ์และสังคม มีการควบคุมอารมณ์ และแสดงออก ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะความมี เมตตา กรุณาเป็นพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ไขปัญหา บนพื้นฐานของความถูกต้อง และมีความเมตตาต่อบุคคลอื่น ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ อิตารัตน์ บุญศรีฤกษ์ และสุรางคนา มั่นยานนท์ (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารโรงเรียนเพื่อพัฒนาทักษะนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนกลุ่มเครือข่าย

ศรีเชียงใหม่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ในด้านความมีเมตตากรุณา มีคุณธรรม และมีระเบียบวินัย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการบริหารงานวิชาการกับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1 พบว่า การบริหารงานวิชาการทั้ง 8 ด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.435–0.756 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ การบริหารงานวิชาการเป็นภารกิจของสถานศึกษา โดยผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทุกฝ่ายต้องร่วมมือกัน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของการศึกษา อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน พัฒนาผู้เรียนให้สามารถแสวงหาความรู้ ก้าวทันโลก และสามารถปรับตัวในสังคม ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างก้าวกระโดดในศตวรรษที่ 21 ซึ่งจะสอดคล้องกับ ฌอนมรตัน ลิทธิสเน (2550, หน้า 10) ได้กล่าวไว้ว่า การที่จะบริหารการงานกิจกรรมทุกอย่างภายในโรงเรียน การเรียนการสอนของผู้เรียนที่เกี่ยวกับหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล สื่อการเรียนการสอน การประกันคุณภาพ การวิจัย เพื่อส่งเสริมปรับปรุงการเรียนการสอนให้เกิดผลดีและมีประสิทธิภาพ และกระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 6) กล่าวไว้ว่า งานวิชาการเป็นหัวใจหลักสำคัญของสถานศึกษา ซึ่งจะประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การเรียน การสอน การวัดผลและประเมินผล การวิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การแนะแนวการศึกษา การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ๆ รวมทั้งการส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคลครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาที่ก่อให้เกิดประโยชน์ และส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพแก่ผู้เรียนทุกด้าน ซึ่งจากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่าง การบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1 อยู่ในระดับ มาก ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1 อยู่ในระดับมากเช่นกัน เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง การบริหารงานวิชาการกับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1 ในด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา

จะมีความสัมพันธ์กับทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับที่สูงที่สุด ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 จะขึ้นอยู่กับ ครูมีการเลือกใช้และพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน จะเป็นการเสริมแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้และความเข้าใจผ่านการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองโดยใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี การใช้สื่อเป็นเครื่องมือในการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีนัยสำคัญส่งผลให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ที่มีความหมายและยั่งยืน เข้าถึงข้อมูลอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพส่งผลให้พัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์, การแก้ปัญหา, และการตัดสินใจ นวัตกรรมทางการศึกษาช่วยในการสร้างสถานการณ์การเรียนรู้ที่กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะของตนเอง ในด้านอื่น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย ซึ่งจะสอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 36) ได้กล่าวถึงความสำคัญของสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจและเกิดการเรียนรู้ในบทเรียนได้รวดเร็วยิ่งขึ้น และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากเนื่องจากปัจจุบันสถานศึกษามีการนำปัญหาที่ได้มาสะท้อนศักยภาพ ในการจัดการศึกษา ซึ่งได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทาง รวมถึงวิธีการในการปรับปรุง พัฒนาการจัดการศึกษาระหว่างบุคลากรทางการศึกษามากยิ่งขึ้น รวมถึงมีแนวทางการดำเนินการวิจัยที่เหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนและสามารถนำแนวทางที่ได้ไปปรับใช้ให้เกิดกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ

4. ผลการวิเคราะห์การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 จากการวิจัย พบว่า ตัวแปรการพยากรณ์ที่ศึกษาทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา และการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ สามารถพยากรณ์ การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 ในแต่ละด้านได้ดังต่อไปนี้

4.1 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์ ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ เป็นเพราะ ครู มีการเลือกใช้ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการ

ศึกษาที่เหมาะสม กับความต้องการของผู้เรียน มีแนวทาง วิธีการ และเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อนำมาจัดการเรียนการสอน มีการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน และสามารถพัฒนาศักยภาพในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จะเป็นการเสริมแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้และความเข้าใจผ่านการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองโดยใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี การใช้สื่อเป็นเครื่องมือในการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีนัยสำคัญส่งผลให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ที่มีความหมายและยั่งยืน เข้าถึงข้อมูลอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพส่งผลให้พัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์, การแก้ปัญหา, และการตัดสินใจ นวัตกรรมทางการศึกษาช่วยในการสร้างสถานการณ์การเรียนรู้ที่กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะของตนเองในด้านอื่น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย ทั้งนี้ เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอน ทำให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนน่าสนใจมากขึ้น, และการพัฒนาทักษะทางดิจิทัลของผู้เรียน และยังสามารถสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างและมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเต็มที่ ซึ่งจะสอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 36) ได้กล่าวถึงความสำคัญของสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจและเกิดการเรียนรู้ในบทเรียนได้รวดเร็วยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ ดังนั้น สถานศึกษาควรมีการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ให้มีคุณภาพและมีความเหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อพัฒนาทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เพิ่มมากขึ้น

4.2 ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ เป็นเพราะ สถานศึกษามีการวิเคราะห์บริบทสภาพแวดล้อมร่วมกันระหว่างสถานศึกษา, ชุมชน, และภาคีเครือข่าย ซึ่งมีความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตลอดจนกระบวนการสร้าง ประเมิน และปรับปรุงหลักสูตรของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง การอบรมครูผู้ใช้หลักสูตรเพื่อให้เข้าใจและสามารถนำหลักสูตรมาใช้ได้ตามวัตถุประสงค์ มีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ก่อนการนำหลักสูตรไปใช้ เพื่อให้หลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน และมีการกำหนดวัตถุประสงค์เป้าหมายการเรียนรู้ และการพัฒนาทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งจะสอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 36) ที่กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่างสถานศึกษา ชุมชน ภาคีเครือข่าย โดยยึดหลักสูตรการศึกษา

นอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นฐานเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการเรียนรู้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาของจังหวัด อำเภอ ชุมชน ให้เป็นไปตามปรัชญาพื้นฐานของการศึกษานอกโรงเรียน “คิดเป็น” และวิสัยทัศน์ของสถานศึกษา ด้วยการวิเคราะห์สภาพความต้องการพัฒนาระดับจังหวัด อำเภอและชุมชน เพื่อกำหนดทิศทาง และบ่งชี้ให้เห็นอัตลักษณ์ของการพัฒนากำลังคนของจังหวัด อำเภอ ชุมชน นำไปสู่การจัดทำแผนการเรียนรู้ที่เหมาะสม ทั้งนี้การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องออกแบบโครงสร้างการเรียนรู้ให้ครอบคลุมมาตรฐานการศึกษาที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้ รวมถึงมีการปรับปรุง พัฒนา นิเทศ และกับติดตามการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง และเป็นระบบ เช่นเดียวกันกับ จิตติมา วรรณศรี (2557, หน้า 29) ได้กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดทำหรือปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาทั้งด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลเพื่อให้หลักสูตรมีความเหมาะสม มีคุณภาพและทันต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคม ซึ่งการพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพและมีความเหมาะสมกับผู้เรียนจะเป็นการส่งเสริมเพื่อพัฒนาทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เพิ่มมากขึ้นอีกด้วย

4.3 ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์ ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาน่าน เขต 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ เป็นเพราะ จากการศึกษาแหล่งเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ปลุกฝังนิสัยแห่งการเรียนรู้ ใฝ่เรียน และสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และมีการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองจากประสบการณ์ตรงแล้วสามารถนำไปใช้ ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ยังส่งเสริมความกระตือรือร้นในการเรียนรู้, ความสนใจในการค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย การพัฒนาทักษะของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ให้ความสำคัญของแหล่งการเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง จึงได้กำหนดให้ รัฐต้องส่งเสริม การดำเนินงานและการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ ไว้ในมาตรา 25 ดังนี้ มาตรา 25 รัฐต้องส่งเสริม การดำเนินงานและการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยาน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์การกีฬาและนันทนาการ แหล่งข้อมูลและแหล่งการเรียนรู้อื่น

อย่างเพียงพอ และมีประสิทธิภาพ" ดังนั้นการพัฒนาแหล่ง เรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และพัฒนาตนเองจะเป็นการส่งเสริมเพื่อพัฒนาทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียน ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาน่าน เขต 1 มีดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1 มีค่าเฉลี่ยโดยรวม อยู่ในระดับ มาก โดยด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาด้าน มีระดับที่สูงที่สุด ซึ่งครูจะต้องมีกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น สนใจใฝ่รู้ในเนื้อหาการเรียนมากยิ่งขึ้น มีการเลือกใช้ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน ครูจัดการศึกษาที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ นอกจากนี้ครูยังมีการติดตามการผลิต ติดตามการนำไปใช้ และการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างเป็นระบบ มีแนวทาง วิธีการ และเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อนำมาจัดการเรียนการสอน มีการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน และสามารถพัฒนาศักยภาพในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และครูยังมีกระบวนการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรครูได้นำวิธีการหรือวิทยาการมาประยุกต์ใช้เป็นแหล่งข้อมูลในกระบวนการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์

1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดย สถานศึกษา มีการวิเคราะห์บริบทสภาพแวดล้อมร่วมกันระหว่างสถานศึกษา, ชุมชน, และภาคีเครือข่าย มีระดับมากที่สุด ซึ่งสถานศึกษาควรให้ความสำคัญอย่างยิ่งในการวิเคราะห์บริบทของสถานศึกษา เพื่อให้หลักสูตรมีความสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและความต้องการของผู้เรียน ส่วนการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง มีระดับต่ำที่สุด ซึ่งเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา สถานศึกษาควรให้ความสำคัญและมีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้หลักสูตรของสถานศึกษามีการปรับปรุงและพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทและความต้องการของผู้เรียน

1.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยครู มีกระบวนการสร้าง ประเมินและปรับปรุง กระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

มีระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาทักษะของผู้เรียนให้มีคุณภาพ ครูควรมีการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามศักยภาพของผู้เรียนอย่างเต็มความสามารถ ส่วนผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้ มีระดับต่ำที่สุด ซึ่งครูควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการและพัฒนาทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

1.3 ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยครูมีการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามที่สถานศึกษาได้วางไว้ มีระดับสูงที่สุด ซึ่งการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสถานศึกษาจะเป็นการตอบสนองต่อวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของสถานศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองให้เกิดทักษะในการเรียนรู้ อยู่สม่ำเสมอ และพัฒนาศักยภาพในการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา ส่วนกระบวนการตรวจสอบคุณภาพของการจัดการศึกษา มีระดับต่ำที่สุด ซึ่งเป็นกระบวนการที่สำคัญที่จะทำให้สถานศึกษามีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพและผู้เรียนสามารถเรียนรู้และตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม สถานศึกษาควรมีการตรวจสอบคุณภาพของการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำผลที่ได้จากการตรวจสอบคุณภาพการจัดการศึกษามาปรับปรุงและพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

1.4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยครูมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทาง รวมถึงวิธีการในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษาระหว่างบุคลากรทางการศึกษา มีระดับสูงที่สุด ซึ่งการแลกเปลี่ยนแนวทางการจัดการเรียนรู้นี้จะทำให้ครูมีแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย นำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้น ส่วนการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีระดับต่ำที่สุด สถานศึกษาควรให้ความสำคัญของกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยมาปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ความรู้ ความสามารถ ตลอดจนทักษะกระบวนการของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในทุก ๆ ด้าน

1.5 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยครูมีกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น สนใจใฝ่รู้ในเนื้อหาการเรียนมากยิ่งขึ้น มีระดับสูงที่สุด ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในการจัดการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะของตนเองได้อย่างเต็ม ส่วนกระบวนการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรได้นำวิธีการ หรือวิทยาการมาประยุกต์ใช้เป็นแหล่งข้อมูล

ในกระบวนการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ มีระดับต่ำที่สุด เพราะการส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรในด้านนี้จะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และได้รับการพัฒนาทักษะของผู้เรียนโดยวิธีการใหม่ๆ อยู่เสมอ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ และยังสามารถสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ อย่างและมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเต็มที่ ดังนั้นสถานศึกษาควรเห็นความสำคัญส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรได้นำวิธีการ หรือวิทยาการมาประยุกต์ใช้เป็นแหล่งข้อมูลในกระบวนการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์

1.6 ด้านการนิเทศการศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งครูมีการนำเอาเทคนิควิธีการหรือแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ มีระดับสูงที่สุด ซึ่งจะเป็นการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน ตามความเหมาะสมของผู้เรียน ส่วนการนำเอาเทคโนโลยี มาประยุกต์ใช้ในกระบวนการนิเทศการศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษานั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีระดับต่ำที่สุด สถานศึกษาควรส่งเสริม สนับสนุนครูในการนำเอาเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจะเป็นการเพิ่มคุณภาพของกระบวนการจัดการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนพัฒนาทักษะกระบวนการ และความรู้ความสามารถของผู้เรียนอีกด้วย

1.7 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดย สถานศึกษามีการจัดระบบโครงสร้างองค์กร กำหนดเกณฑ์การประเมิน และวางแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีระดับสูงที่สุด ซึ่งสถานศึกษาควรมีการจัดโครงสร้างให้เป็นระบบ เพื่อให้การดำเนินการในการประกันคุณภาพการศึกษามีมาตรฐานและบรรลุวัตถุประสงค์ ส่วนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง มีระดับต่ำที่สุด ซึ่งสถานศึกษาควรให้ความสำคัญในการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษามาปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับคุณภาพของการศึกษา จะช่วยให้คุณภาพการจัดการศึกษามีคุณภาพและสร้างความเชื่อมั่นให้กับสถานศึกษาอีกด้วย

1.8 ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ปลูกฝังนิสัยแห่งการเรียนรู้ ใฝ่เรียน และสามารถ เรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มีระดับสูงที่สุด ซึ่งการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ จะเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และสามารถพัฒนาทักษะตามความถนัดของตนเองได้ ส่วนการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

จากประสบการณ์ตรงแล้วสามารถนำไปใช้ ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ มีระดับต่ำที่สุด โดยสถานศึกษาควรเล็งเห็นความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง จะเป็นการเพิ่มทักษะและความสามารถของนักเรียนในการเรียนรู้และใช้ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน นอกจากนี้ยังส่งเสริมความกระตือรือร้นในการเรียนรู้, ความสนใจในการค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ที่มีความหลากหลายอีกด้วย

2. ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านความเข้าใจในความแตกต่างและกระบวนการคิดของแต่ละวัฒนธรรมระดับที่สูงที่สุด ซึ่งผู้เรียนสามารถยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม เข้าใจในความแตกต่างของแต่ละบุคคลในสังคม รับรู้ในคุณค่าของตัวเองและของผู้อื่นได้ โดยไม่มีอคติในเพื่อนมนุษย์ และมีการสร้างความทัดเทียมในสังคม จะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถของผู้เรียนในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และผู้เรียนจะสามารถปรับตัวให้เข้ากับการอยู่ร่วมกันในสังคมได้

2.1 ความสามารถในการอ่านออก ภาพรวมอยู่ในระดับ มาก โดยผู้เรียนสามารถอ่าน แล้วนำมาวิเคราะห์ก่อนที่จะตัดสินใจเชื่อในสิ่งที่อ่านได้ มีระดับสูงที่สุด โดยการเลือกอ่านในสิ่งที่ตนเองสนใจ เพื่อเกิดความสุขและรักในการอ่าน จนเกิดความเข้าใจในบริบท และผู้เรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญได้ ส่วนผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีระดับต่ำที่สุด ซึ่งสถานศึกษาควรให้ความสำคัญและมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

2.2 ความสามารถในการเขียนได้ ภาพรวมอยู่ในระดับ มาก โดยผู้เรียนสามารถเขียนแสดงความต้องการ เป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้อื่นอ่าน ได้เข้าใจ และรู้ถึงความต้องการ มีระดับสูงที่สุด ซึ่งผู้เรียนจะสามารถเขียนถ่ายทอดความรู้ให้กับบุคคลอื่นให้ได้ความรู้เช่นเดียวกับที่ได้รับมา เขียนถ่ายทอดตัวตนของตนเองในเชิงบวกให้ผู้อื่นรับรู้ได้ ส่วนผู้เรียนเขียนเพื่อการสื่อสารให้คนอื่นเข้าใจ แสดงถึงความคิด ความรู้สึก และอารมณ์ได้ มีระดับต่ำที่สุด สถานศึกษาควรมีการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะทางการเขียนเพื่อการสื่อสารให้คนอื่นเข้าใจ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะนี้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

2.3 ความสามารถในการคิดเลขเป็น ภาพรวมอยู่ในระดับ มาก โดยผู้เรียนมีทักษะการคำนวณ คิดเลขเป็น ในการใช้ชีวิตประจำวัน มีระดับสูงที่สุด ซึ่งสถานศึกษาจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนจะต้องมีทักษะในการคิดคำนวณสำหรับในชีวิตประจำวัน ส่วนผู้เรียนสามารถตีความ และเข้าใจความคิดต่าง ๆ ที่สื่อสารออกมาในรูปของคณิตศาสตร์ได้ มีระดับต่ำที่สุด ซึ่งสถานศึกษาควรให้ความสำคัญและส่งเสริมสนับสนุน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถตีความและ เข้าใจความคิดต่าง ๆ ที่สื่อสารออกมาในรูปของคณิตศาสตร์ได้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิดเลขเป็นของผู้เรียนให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

2.4 ทักษะการคิดวิเคราะห์ อย่างมีวิจารณญาณและสามารถแก้ปัญหา ภาพรวมอยู่ในระดับ มาก โดยผู้เรียนมีความช่างสังเกต เห็นปัญหา ตั้งคำถามเป็น ประเมินและตัดสินใจจากสิ่งที่สังเกตเห็น มีระดับสูงที่สุด ซึ่งเป็นกระบวนการที่สถานศึกษาจะต้องฝึกให้ผู้เรียนสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้ ส่วนผู้เรียนสามารถหาข้อมูล และหลักฐาน เพื่อพิสูจน์และแก้ปัญหา มีมุมมองที่หลากหลาย และมองภาพรวมเพื่อมุ่งสู่เป้าหมาย มีระดับต่ำที่สุด ซึ่งสถานศึกษาควรเห็นความสำคัญในการพัฒนาความรู้และทักษะทางปัญญาทั้งในด้านวิชาการและทักษะชีวิต ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างลึกซึ้ง และมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาที่เจอในชีวิตประจำวัน และยังช่วยให้ผู้เรียนมีการคิดเชิงวิเคราะห์ที่มีคุณค่าและมีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เจอในชีวิตประจำวัน

2.5 ทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยผู้เรียนสามารถสื่อสารความคิดให้ผู้อื่นเข้าใจ และยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น มีระดับสูงที่สุด ซึ่งสถานศึกษาควรส่งเสริมทักษะที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการอยู่ร่วมกันในสังคม ส่วนผู้เรียนมีการสร้างและใช้องค์ความรู้หรือนวัตกรรม ในการพัฒนางาน มีระดับต่ำที่สุด ซึ่งสถานศึกษาควรให้ความสำคัญและมีการส่งเสริมสนับสนุน ในการสร้างองค์ความรู้และการใช้องค์ความรู้ใหม่ ๆ ในการพัฒนาตนเองของผู้เรียน ซึ่งจะเป็นการเตรียมความพร้อมในโลกที่ต้องการความสามารถในการพัฒนาแนวคิดใหม่ ๆ และแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อน การพัฒนาทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม มีผลที่สำคัญในการเตรียมความพร้อมให้กับอนาคตที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการนำเสนอและสร้างสรรค์ไอเดียใหม่ๆ ที่มีผลที่สร้างสรรค์และสามารถทำให้ตนเองและสังคมดีขึ้น

2.6 ความเข้าใจในความแตกต่างและกระบวนการคิดของแต่ละวัฒนธรรม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยผู้เรียนสามารถยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีระดับสูงที่สุด ซึ่งสถานศึกษาควรมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการยอมรับความหลากหลายในวัฒนธรรม อันเป็นพื้นฐานสำคัญในการอยู่ร่วมกันในสังคมให้เกิดความสงบสุข ส่วนการสร้างความทัดเทียมในสังคม มีระดับต่ำที่สุด ซึ่งการสร้างความทัดเทียมในสังคมนี้สถานศึกษาควรตระหนักในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในความแตกต่างของแต่ละบุคคลในสังคม รับรู้ในคุณค่าของตัวเองและของผู้อื่นได้ โดยไม่มีอคติในเพื่อนมนุษย์ เพื่อสร้าง

ความขัดแย้งในสังคม จะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถของผู้เรียนในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และผู้เรียนจะสามารถปรับตัวให้เข้ากับการอยู่ร่วมกันในสังคมได้

2.7 ความสามารถในการร่วมมือกันทำงานเป็นทีม และมีภาวะความเป็นผู้นำ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผู้เรียนให้การยอมรับความแตกต่าง สามารถทำงานร่วมกันเป็นทีม มีระดับสูงที่สุด สถานศึกษาควรให้ความสำคัญในกระบวนการนี้เป็นอย่างมาก ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการอยู่ร่วมกันในสังคมและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ส่วนผู้เรียนมีการแสดงภาวะผู้นำและผู้ตาม เมื่อทำงานร่วมกับผู้อื่น มีระดับต่ำที่สุด สถานศึกษาควรส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีภาวะผู้นำและผู้ตาม ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งการร่วมมือทำงานเป็นทีมและมีภาวะความเป็นผู้นำ จะส่งผลให้ทีม มีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาผลงานที่ยอดเยี่ยมและสร้างสรรค์ มีสมรรถนะ และความสามารถ ในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ

2.8 ทักษะในการสื่อสารข้อมูล และความรู้เท่าทันสื่อ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยผู้เรียนสามารถรับข้อมูลและตีความข้อมูลได้ มีระดับสูงที่สุด สถานศึกษาควรส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถตีความได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการดำรงชีวิตของผู้เรียน ส่วนผู้เรียนสามารถเข้าถึง ค้นหา วิเคราะห์ ประเมินและถ่ายทอด ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้ มีระดับต่ำที่สุด ซึ่งสถานศึกษาควรให้ความสำคัญในการส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าถึง วิเคราะห์ และมีการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารต่างๆ บนพื้นฐานความถูกต้อง ซึ่งจะส่งผลทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างชัดเจน สามารถเข้าใจและตีความหมายได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม

2.9 ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ และความเข้าใจในเทคโนโลยี ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยผู้เรียนมีความสามารถทางด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ มีระดับสูง สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้เท่าทันสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้เทคโนโลยีได้อย่างปลอดภัย ส่วนการเข้าถึงข้อมูล การป้องกันข้อมูลส่วนตัว และการรักษาความปลอดภัยบนโลกดิจิทัลได้ มีระดับต่ำที่สุด ซึ่งสถานศึกษาควรให้ความสำคัญเป็นอย่างมากในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถป้องกันข้อมูลส่วนตัว และการรักษาความปลอดภัยบนโลกดิจิทัล ส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจ มั่นใจในเทคโนโลยี และรู้จักใช้เทคโนโลยีอย่างปลอดภัย ผู้เรียนสามารถปรับตัวในสังคมดิจิทัลและมีการพัฒนาตนเองสู่อนาคตที่มีเทคโนโลยีมากขึ้น การพัฒนาทักษะเหล่านี้จึงเป็นสิ่งสำคัญในพัฒนาตนเองในยุคที่เทคโนโลยีเป็นส่วนสำคัญของชีวิตประจำวัน

2.10 ทักษะด้านอาชีพและความสามารถในการเรียนรู้ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยผู้เรียนมีความกล้าคิด กล้าสร้างเครือข่ายของตนเอง มีระดับสูงที่สุด สถานศึกษา

ควรให้ความสำคัญในการต่อยอดความคิดของผู้เรียน ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ สามารถวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนผู้เรียน มีการคิดและลงมือทำ ตื่นตัวต่อสถานการณ์แบบผู้ประกอบการ มีระดับต่ำที่สุด สถานศึกษาควรให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการคิดและลงมือทำ ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถประสบความสำเร็จในอาชีพของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน มีการพัฒนาตนเองให้สามารถทำภารกิจต่าง ๆ ในชีวิตที่ท้าทาย และประสบความสำเร็จในอาชีพ

2.11 ความมีเมตตากรุณา มีคุณธรรม และมีระเบียบวินัย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยผู้เรียนมีการประเมินตนเอง สะท้อนความคิด ความรู้สึก และการกระทำของตนเอง สามารถประเมินงาน เพื่อหาข้อบกพร่องและแนวทางการพัฒนาให้ดีขึ้นได้ มีระดับสูงที่สุด มีการประพฤติดี ทำงานอย่างสร้างสรรค์และ ประพฤติตนเหมาะสมตามระเบียบของสังคม ซึ่งสามารถสร้างความไว้วางใจและเพิ่มคุณค่าในสายตาคนอื่น ส่วนทักษะทางอารมณ์และสังคม มีการควบคุมอารมณ์ และแสดงออกได้อย่างเหมาะสม มีระดับต่ำที่สุด สถานศึกษาควรให้ความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีการแสดงอารมณ์ ควบคุมอารมณ์ และการแสดงออกอย่างเหมาะสม ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ไขปัญหาบนพื้นฐานของความถูกต้องได้

3. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา และการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ เป็นตัวพยากรณ์ การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ซึ่งการบริหารงานวิชาการในด้านอื่น ๆ ก็มีส่วนสัมพันธ์กันกับการบริหารงานวิชาการทั้ง 3 ด้านที่เป็นตัวพยากรณ์ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการในทุก ๆ ด้าน ในการพัฒนาทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ทั้งนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 มีความสัมพันธ์กัน แสดงว่าสถานศึกษาควรให้การส่งเสริม สนับสนุนในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 อย่างต่อเนื่อง

4. จากสมการพยากรณ์ พบว่า ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 มากที่สุด ดังนั้นสถานศึกษาควรให้ความสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุน ให้ครูมีการเลือกใช้ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาที่เหมาะสม กับความต้องการของผู้เรียน มีแนวทาง วิธีการ และเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อนำมาจัดการเรียน การสอน มีการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน และสามารถพัฒนาศักยภาพในการจัดการศึกษา ของสถานศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1
2. ควรมีการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อทักษะการปฏิบัติงานของครูในศตวรรษที่ 21

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กฤษกร ไพคำนาม และสุรางคณา มัณยานนท์. (2565). **การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของศูนย์เครือข่ายกุดบาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยราชธานี, อุดรธานี.
- กิตติศักดิ์ อังคะนาวิณ และอภิสิทธิ์ ภาชนะวรรณ. (2561). **การนิเทศการศึกษาให้เจริญก้าวหน้าสู่ยุคไทยแลนด์ 4.0**. สมุทรปราการ: สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ.
- กীরติ นิยมพุ่ม และคณะ. (2565). **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับคุณภาพผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร**. วิทยานิพนธ์ ศ.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, นครสวรรค์.
- เกียรติศักดิ์ ชัยยาณะ, สมใจ เดชบำรุง และสมบัติ เดชบำรุง. (2563). **การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ตามการรับรู้ของครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี, กรุงเทพฯ.
- คงเที่ยง], ส. (2556). **มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ครูเชิงราย. (2555). **สื่อการเรียนการสอน นวัตกรรมการศึกษาและเทคโนโลยีทางการศึกษา**. สืบค้นเมื่อ 9 กรกฎาคม 2566, จาก <https://www.kruchiangrai.net/>.
- จิตติมา วรรณศรี. (2557). **การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา**. พิษณุโลก: รัตนสุวรรณการพิมพ์.
- จิรวัดณ์ ภูอาบทอง, สมใจ ภูมิพันธุ์ และภัทรวรรณ คำแปล. (2563). **การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด**. วิทยานิพนธ์ ศ.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด, ร้อยเอ็ด.

- ชนม์ผศุตม์ พัฒพันธ์. (2557). **ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอตาพระยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2**. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ชาญชัย อาจิณสมมาตร. (2555). **การบริหารการศึกษา**. กรุงเทพฯ: พมพด.
- ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. (2551). **การบริหารงานวิชาการและการนิเทศภายในสถานศึกษา** (พิมพ์ครั้งที่ 5). ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานนท์. (2557). **การจัดการห้องเรียนและแหล่งเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: มีน เซอร์วิส ซัพพลาย.
- ณอมพร เลหาจรัสแสง. (2556). **ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เพื่อการพัฒนาอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่**. เชียงใหม่: สำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ณอมรัตน์ สิทธิสนี. (2550). **การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลกระทุ่มแบน กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, กรุงเทพฯ.
- ทัศนีย์ วงศ์เย็น. (2553). **การบริหารงานวิชาการ**. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.
- ธัญญา คุณสุข. (2565). **การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดจันทบุรี**. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏราไพพรรณี, จันทบุรี.
- ธิดารัตน์ บุญศรีฤกษ์ และสุรางคณา มัณยานนท์. (2565). **การบริหารโรงเรียนเพื่อพัฒนาทักษะนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายศรีเชียงใหม่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1**. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชธานี, อุดรธานี.
- ธีระภาพ เพชรมาลัยกุล. (2560). **การบริหารและจัดการการศึกษา**. กรุงเทพฯ: ภาควิชา การบริหารการศึกษาและการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2557). **หลักการและทฤษฎีการบริหารการศึกษา**. นนทบุรี: ตีรณสาร.
- นริสนันท์ เดชสุระ. (2552). **รูปแบบการบริหารโรงเรียนสาธิตปฐมวัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏ**. วิทยานิพนธ์ ป.ด., มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

น้ำทิพย์ องอาจวานิช. (2559). แนวทางการประเมินทักษะแห่งศตวรรษที่ 21. **วารสาร**

ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ, 16(2).

นิคม ทาแดง, กอบกุล ปราบประชา และอำนาจ เดชชัยศรี. (2545). **เทคโนโลยีการศึกษา**

เพื่อการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

นิรุทธ์ น่วมรัมย์ และดำรง เบญจศิริ. (2565). **การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพ**

ผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1.

ม.ป.ท.: ม.ป.พ.

เนตรนลิน อยู่ประจักษ์, อัจฉรา นิยมภา และสนั่น ประจักษ์จิตร. (2564). **การบริหารงาน**

วิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา

กลุ่มโรงเรียนลานสัก 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

อุทัยธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

บุญชม ศรีสะอาด. (2543). **การวิจัยเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

เบญจวรรณ จิตรู. (2559). **ปัญหาและแนวทางการพัฒนางานวิชาการของโรงเรียนขยาย**

โอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด. วิทยานิพนธ์

ศษ.ม., มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). **การบริหารงานวิชาการ**. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

ปิ่นวดี ธนธานี. (2550). **การวัดและประเมินผลการศึกษา**. นครปฐม: คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

พงศกร อุดลพิทยาภรณ์ และนันทรัตน์ เจริญกุล. (2561). **การบริหารวิชาการโรงเรียน**

มัธยมศึกษาขนาดเล็ก ตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพ

ผู้เรียน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พงศกร อุดลพิทยาภรณ์ และนันทรัตน์ เจริญกุล. (2562). **แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ**

โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนา

คุณภาพผู้เรียน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พรทิพย์ ศิริภัทราชัย. (2556). **STEM Education กับการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21.**

วารสารนักบริหาร, 33(2), 49–56.

พระอนันต์ ตโมทโน. (2560). **การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนพระปริยัติธรรม**

แผนกสามัญศึกษา สุ่มมาตรฐานสากล. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย.

- พวงรัตน์ เกสรแพทย์. (2559). **การบริหารและจัดการการศึกษา**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2545). **วิธีวิจัยทางพฤกษศาสตร์และสังคมศาสตร์** (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัทธ์ธีรา รัตนชัย. (2550). **การบริหารงานวิชาการตามแนวปฏิรูปการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (ช่วงชั้นที่ 3-4) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เชียงราย เขต 1**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง, เชียงราย.
- พิชากรณ พึ่งพิศ, ทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา และนพพร จันทรนาชู. (2561). **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- พิชิต ฤทธิ์จรรยา. (2548). **หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: เฮ้าส์ ออฟ เคอร์มิสท์.
- พิชิต ฤทธิ์จรรยา. (2552). **หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา** (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: เฮ้าส์ ออฟ เคอร์มิสท์.
- พิชิต ฤทธิ์จรรยา. (2560). **การประเมินโครงการฝึกอบรม: แนวคิด รูปแบบ และกระบวนการประเมิน**. วารสารศึกษาศาสตร์, 10(1).
- พิมพกา ธรรมสิทธิ์. (2557). **หลักการบริหารการศึกษา**. อุดรดิตถ์: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- พิศาล สุตแก้ว. (2557). **ปัญหาการดำเนินงานวิชาการและแนวทางพัฒนาระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ยงยุทธ เจริญวงศ์, พระมหาสุพจน์ สุเมโธ, พระครูพิจิตรศุภการ และบุญเลิศ วีระพรกานต์. (2563). **รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช**. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช, นครศรีธรรมราช.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2557). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554**. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2550). **การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน**. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2551). **การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน** (พิมพ์ครั้งที่ 2). สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2553). **การพัฒนาการนิเทศเพื่อการบริหารคุณภาพทั้งองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้**. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2556). **การบริหารจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน** (พิมพ์ครั้งที่ 5). สงขลา: นาคิลป์โฆษณา.
- รุจิรา มรกตอัมพรกุล และธีรภัทร์ ถิ่นแสนดี. (2565). **การบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของบุคลากรในยุคนิวนอร์มอล เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนในสหวิทยาเขตทุ่งกุลาทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยานิพนธ์ วิทยาเขตร้อยเอ็ด, ร้อยเอ็ด.
- วาสนา ประवालพฤษ. (2554). **การศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อการติดอกหมานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2**. วารสารสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 14(3), 43-53.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). **วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรีสฤษดิ์วงศ์.
- วิจารณ์ พานิช. (2556). **การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสยามกัมมาจล.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2550). **หลักสูตรสถานศึกษา สารานุกรมวิชาชีพครู: เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี**. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2562). **ทฤษฎีการประเมิน** (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สดใส ศรีสวัสดิ์. (2565). **รูปแบบการบริหารงานวิชาการในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ ปรัช.ด., มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, กรุงเทพฯ.
- สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ และคณะ. (2556). **ปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ: สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

- สมคิด พรหมจ้อย. (2554). **การเขียนรายงานการประเมินโครงการ** (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: จตุพร ดีไซน์.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2546). **การวัดผลการศึกษา** (พิมพ์ครั้งที่ 4). กทม.: ประสานการพิมพ์.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2558). **การวัดผลการศึกษา** (พิมพ์ครั้งที่ 10). กทม.: ประสานการพิมพ์.
- สมบัติ ท้ายเรือคา. (2555). **ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์** (พิมพ์ครั้งที่ 5). มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สันติ บุญภิรมย์. (2552). **หลักการบริหารการศึกษา**. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์.
- สันติ บุญภิรมย์. (2557). **การบริหารจัดการในห้องเรียน (Classroom Management)**. กรุงเทพฯ: ทริปเฟล เอ็ดดูเคชั่น.
- สันติ บุญภิรมย์. (2553). **การบริหารงานวิชาการ**. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์.
- สาวิตรี สิทธิชัยกานต์ และลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์. (2562). **รูปแบบการบริหารวิชาการตามแนวคิดสะเต็มศึกษาของโรงเรียนในเครือข่ายศูนย์ละเต็มศึกษาภาค**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.,มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์, นนทบุรี.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 2. (2555). **แนวทางการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา**. ระยอง: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 2.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). **แนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นสมรรถนะสาขาวิชาชีพ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2544). **กระบวนการเรียนรู้ จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและ ธรรมชาติ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2563). **สภาวะการศึกษาไทย 2561/2562 การปฏิรูปการศึกษาในยุคดิจิทัล**. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สำนักบริหารงานกรมมัธยมศึกษาตอนปลาย. (2560). **แนวทางจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 21st Century Skills**. สืบค้นเมื่อ 9 กรกฎาคม 2566, จาก <https://secondary.obec.go.th/newweb>.
- สุชาติพิทย์ งามนิล. (2557). **การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การจัดทำหน่วยการเรียนรู้บูรณาการบนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา**. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

- สุรศักดิ์ ปาเฮ. (2560). **สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา** (พิมพ์ครั้งที่ 3). แพร์: แพร์ไทย
อุตสาหกรรมพิมพ์.
- สุวิธิดา จรุงเกียรติกุล. (2561). **ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21**. สืบค้นเมื่อ 9 กรกฎาคม 2566,
จาก <https://www.truelookpanya.com/education/content/66054/>.
- อนูวัติ คุณแก้ว. (2558). **การวัดผลและประเมินผลการศึกษาแนวใหม่**. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมรรัตน์ สว่างเกตู, รัศมี ศรีนนท์, วิริยาภรณ์ สุวัฒนสวัสดิ์ และปณัฏฐา เชื้อวงษ์. (2563).
**ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาล
บรมราชชนนี ราชบุรี**. ราชบุรี: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนีราชบุรี.
- อรรถ วรรณสอน และศักดิ์พันธ์ ดันวิมลรัตน์. (2563). **อนาคตภาพการบริหารงานวิชาการ
ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาล เพื่อรองรับการพัฒนาทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21**.
วิทยานิพนธ์ ปร.ด., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- อัญชลี ธรรมะวิธิกุล. (2552). **กระบวนการนิเทศภายใน**. กรุงเทพฯ: อักษรบริการ.
- อำนวย มีสมทรัพย์. (2555). **การศึกษาสัมพันธ์ระหว่างการทำงานเป็นทีมกับการบริหาร
งานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนคร
ศรีอยุธยา เขต 1**. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา,
พระนครศรีอยุธยา.
- Best W. J. (1997). **Research in Education**. Boston MA.: Allyn and Bacon.
- Cronbach, L. J. (1951). Coefficient Alpha and The Internal Structure of Tests.
Psychometrika, 16(1951), 297–334.
- Faber, C. F. and Shearon, G. F. (1970). **Elementary School Administration**. New York:
Holt Rhinehart and Winston.
- Geniusschoolthailand. (2020). **3R x 8C ทักษะที่นักเรียนต้องมีในศตวรรษที่ 21**. Retrieved
May 3, 2019, from <https://shorturl.at/IDJW6>.
- Kimbrough, B. and Nunnery, Y. (1998). **Educational Administration: An Introduction**.
New York: Macmillan.
- Likert, R. (2017). **The Method of Constructing and Attitude Scale**. New York: Wiley & Son.
- Miller, V. (1995). **The Public Administration School of American School Systems**.
New York: Macmillan.

Sergiovanni, T. J., Kelleher, P., McCarthy, M. M. and and Fowler, F. C. (2009).

Educational governance and administration (6th ed.). USA: Pearson.

Trilling, B. and Fadel, C. (2009). **Learning and innovation skills 21st century skills learning for life in our times**. San Francisco: Jossey-Bass.

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผศ.ดร.สันติ บุรณชาติ	ประธานหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
และหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
2. ดร.กฤติยา ชัดิยะ	ศึกษานิเทศก์ สพป.น่าน เขต 1
3. นายภาคภูมิ มหาศนันท์	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านฟ้า

ภาคผนวก ข แบบสอบถามการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อทักษะผู้เรียน
ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ จัดทำเพื่อสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลกระทบต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าอิสระระดับปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา

2. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีจำนวน 47 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษาเกี่ยวกับทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 50 ข้อ

3. ข้อมูลที่รวบรวมได้ผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์และสรุปในภาพรวมเท่านั้น ซึ่งการตอบแบบสอบถามฉบับนี้จะเป็นความลับและไม่ส่งผลกระทบใด ๆ กับผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น จึงขอความร่วมมือผู้ตอบแบบสอบถาม โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง เพื่อประโยชน์สูงสุดทางด้านวิชาการ

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ในการตอบแบบสอบถาม

จิตาภา ศรีมูล (ผู้วิจัย)

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อมูลหรือทำเครื่องหมาย (✓) ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ ☐ 1. ชาย ☐ 2. หญิง
2. อายุ ☐ 1. 21-30 ปี ☐ 2. 31-40 ปี
☐ 3. 41-50 ปี ☐ 4. 50 ปี ขึ้นไป
3. ตำแหน่ง ☐ 1. ผู้อำนวยการโรงเรียน
☐ 2. รองผู้อำนวยการโรงเรียน
☐ 3. รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน
☐ 4. ครู
4. ประสบการณ์ในการทำงาน ☐ 1. น้อยกว่า 1 ปี ☐ 2. 1-4 ปี
☐ 3. 5-10 ปี ☐ 4. 11 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อมูลหรือทำเครื่องหมาย (✓) ในช่องที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน โดยใช้เกณฑ์ดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง การบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง การบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง การบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง การบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง การบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	การบริหารงานวิชาการ	ระดับการบริหารงานวิชาการ				
		5	4	3	2	1
การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา						
1	มีการวิเคราะห์บริบทสภาพแวดล้อมร่วมกันระหว่างสถานศึกษา ชุมชน และภาคีเครือข่าย					
2	มีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ก่อนการนำหลักสูตรไปใช้					
3	มีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง					
4	มีการอบรมครูผู้ใช้หลักสูตรให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการพัฒนาหลักสูตร					
5	มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน					
6	มีกระบวนการสร้าง ประเมิน และปรับปรุงหลักสูตรของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง					
การพัฒนากระบวนการเรียนรู้						
1	มีการส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
2	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้					
3	มีความยืดหยุ่นตามความเหมาะสมทั้งด้านเวลาและสาระการเรียนรู้					
4	มีการเน้นให้ผู้เรียน เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริงจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ					
5	มีการนิเทศการเรียนการสอน และส่งเสริมให้มีการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่อง					
6	มีกระบวนการสร้าง ประเมินและปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง					
การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน						
1	มีการกำหนดระเบียบการวัดและประเมินผลของสถานศึกษา					
2	มีกระบวนการตรวจสอบคุณภาพของการจัดการศึกษา ผู้เรียน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง					

ข้อ	การบริหารงานวิชาการ	ระดับการบริหารงานวิชาการ				
		5	4	3	2	1
3	มีวิธีการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามที่สถานศึกษาได้วางไว้					
4	มีการพัฒนาเครื่องมือที่นำมาใช้วัดและประเมินผลอย่างเหมาะสม					
5	มีการส่งเสริม สนับสนุน ระบบสารสนเทศด้านการวัดและประเมินผลที่เป็นระบบ					
6	มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา และสามารถพัฒนาผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพ					
การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา						
1	มีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา					
2	มีการนำปัญหาที่ได้มาสะท้อนศักยภาพในการจัดการศึกษา					
3	มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทาง รวมถึงวิธีการในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษาระหว่างบุคลากรทางการศึกษา					
4	มีแนวทางการดำเนินการวิจัยที่เหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น					
5	มีการนำแนวทางที่ได้ไปปรับใช้ให้เกิดกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ					
6	มีการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบ					
การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา						
1	มีกระบวนการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรครูได้นำวิธีการ หรือวิทยาการมาประยุกต์ใช้เป็นแหล่งข้อมูลในกระบวนการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์					
2	มีแนวทาง วิธีการ และเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อนำมาจัดการเรียนการสอน					

ข้อ	การบริหารงานวิชาการ	ระดับการบริหารงานวิชาการ				
		5	4	3	2	1
3	มีกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นสนใจใฝ่รู้ในเนื้อหาการเรียนมากยิ่งขึ้น					
4	มีการจัดการศึกษาที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ					
5	มีการเลือกใช้ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน					
6	มีการติดตามการผลิต ติดตามการนำไปใช้ และการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างเป็นระบบ					
7	มีการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน และสามารถพัฒนาศักยภาพในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ					
การนิเทศการศึกษา						
1	มีการแนะนำ และให้ความร่วมมือระหว่างผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องตามเป้าหมายที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้					
2	มีการนำเอาเทคนิค วิธีการหรือแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้					
3	มีการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพสูงสุด					
4	มีการนำเอาเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการนิเทศการศึกษาเพื่อให้การจัดการศึกษานั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ					
5	ได้รับการยอมรับจากทุกฝ่าย เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้					
6	มีกระบวนการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษา					
การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา						
1	มีการจัดระบบโครงสร้างองค์กร กำหนดเกณฑ์การประเมิน และวางแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา					

ข้อ	การบริหารงานวิชาการ	ระดับการบริหารงานวิชาการ				
		5	4	3	2	1
2	มีการดำเนินการพัฒนาตามแผนและติดตามตรวจสอบและประเมินคุณภาพ					
3	มีการประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาและหน่วยงานอื่นในการปรับปรุงและพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา					
4	มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง					
การพัฒนาแหล่งเรียนรู้						
1	มีแหล่งที่เสริมสร้างความรู้ประกอบด้วย บุคคล สถานที่ ทั้งที่ถูกสร้างจากธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้น					
2	มีการพัฒนาสถานที่หรือ บุคคลที่มีความรู้ข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศ สิ่งแวดล้อม ห้องสมุด อุทยาน การศึกษาและ ประสบการณ์อื่น ๆ					
3	มีการส่งเสริมและเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนไม่ว่าจะเป็นในห้องเรียน หรือนอกห้องเรียน					
4	มีการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผ่านการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ทั้งภายใน และภายนอกโรงเรียน					
5	ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ปฏิบัติงาน นิสัยแห่งการเรียนรู้ ใฝ่เรียน และสามารถ เรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต					
6	มีการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้และเป็นผู้คนแห่งการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง จากประสบการณ์ตรงแล้วสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้					

**ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษา
เกี่ยวกับทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21**

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อมูลหรือทำเครื่องหมาย (✓) ในช่องที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน
โดยใช้เกณฑ์ ดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง ทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง ทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับมาก
3 หมายถึง ทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับปานกลาง
2 หมายถึง ทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับน้อย
1 หมายถึง ทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	ทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21	ระดับทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21				
		5	4	3	2	1
		Reading: ความสามารถในการอ่านออก				
1	ผู้เรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญได้					
2	ผู้เรียนเลือกอ่านในสิ่งที่ตนเองสนใจ เพื่อเกิดความสุขและรักในการอ่าน จนเกิดความเข้าใจในบริบท					
3	ผู้เรียนอ่าน แล้วนำมาวิเคราะห์ก่อนที่จะตัดสินใจเชื่อในสิ่งที่อ่าน					
4	ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
(W)riting: ความสามารถในการเขียนได้						
1	ผู้เรียนเขียนแสดงความต้องการ เป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้ที่อ่าน ได้เข้าใจ และรู้ถึงความต้องการ					
2	ผู้เรียนเขียนเพื่อการสื่อสารให้คนอื่นเข้าใจ แสดงถึงความคิด ความรู้สึก และอารมณ์ได้					
3	ผู้เรียนเขียนถ่ายทอดตัวตนของตนเองในเชิงบวกให้ผู้อื่นรับรู้ได้					
4	ผู้เรียนสามารถเขียนถ่ายทอดความรู้ให้กับบุคคลอื่นให้ได้ความรู้เช่นเดียวกับที่ได้รับมา					

ข้อ	ทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21	ระดับทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21				
		5	4	3	2	1
(A)Rithmetic: ความสามารถในการคิดเลขเป็น						
1	ผู้เรียนมีทักษะการคำนวณ คิดเลขเป็น ในการใช้ชีวิตประจำวัน					
2	ผู้เรียนมีการเชื่อมโยงระหว่างความคิด กับข้อมูลที่สำคัญ และยังเชื่อมโยงกับจิตใจอีกด้วย					
3	ผู้เรียนสามารถตีความและ เข้าใจความคิดต่าง ๆ ที่สื่อสารออกมาในรูปของคณิตศาสตร์					
4	ผู้เรียนเกิดการคิดที่เชื่อมโยงกับคณิตศาสตร์ และการคำนวณในชีวิตประจำวัน					
Critical Thinking and Problem Solving: ทักษะการคิดวิเคราะห์ อย่างมีวิจารณญาณ และสามารถแก้ปัญหา						
1	ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์คิดอย่างเป็นระบบและใช้เหตุผลในการ ตัดสินใจเพื่อแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม					
2	ผู้เรียนมีความช่างสังเกต เห็นปัญหา ตั้งคำถามเป็น ประเมินและตัดสินใจจากสิ่งที่สังเกตเห็น					
3	ผู้เรียนสามารถหาข้อมูลและหลักฐานเพื่อพิสูจน์ และแก้ปัญหา มีมุมมองที่หลากหลาย และมองภาพรวมเพื่อมุ่งสู่เป้าหมาย					
4	ผู้เรียนสามารถประยุกต์การแก้ไขปัญหาเดิมกับเรื่องใหม่ได้ สามารถถอดบทเรียนรู้ ข้อเสนอแนะ และสิ่งที่ควรพัฒนาจากประสบการณ์					
Creativity and Innovation: ทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม						
1	ผู้เรียนมีความสามารถ ในการคิดสร้างสรรค์ คิดเชิงบวก					
2	ผู้เรียนมีการสร้างและใช้องค์ความรู้หรือนวัตกรรม ในการพัฒนางาน					
3	ผู้เรียนมีความคิดนอกกรอบ คิดต่อยอดเป็น และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					

ข้อ	ทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21	ระดับทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21				
		5	4	3	2	1
4	ผู้เรียนมีความคิดเปิดกว้าง มองหาโอกาส สร้างความเป็นไปได้					
5	ผู้เรียนสามารถสื่อสารความคิดให้ผู้อื่นเข้าใจ และยอมรับความคิดผู้อื่น					
Cross-Cultural Understanding: ความเข้าใจในความแตกต่างและกระบวนการคิดของแต่ละวัฒนธรรม						
1	ผู้เรียนมีความเข้าใจในความแตกต่างของแต่ละบุคคลในสังคม					
2	ผู้เรียนสามารถยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมได้					
3	มีการสร้างนักเรียนให้ยอมรับตัวตนของตัวเองและผู้อื่น					
4	มีการสร้างความขัดแย้งในสังคม					
5	ผู้เรียนรับรู้ในคุณค่าของตัวเองและของผู้อื่นได้ โดยไม่ถือคติในเพื่อนมนุษย์ และลดความเป็นศูนย์กลางของตนเองลง					
Collaboration Teamwork and Leadership: ความสามารถในการร่วมมือกันทำงานเป็นทีม และมีภาวะความเป็นผู้นำ						
1	ผู้เรียนมีความสามารถในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในการทำงานเป็นทีม					
2	ผู้เรียนมีการแสดงภาวะผู้นำและผู้ตาม เมื่อทำงานร่วมกับผู้อื่น					
3	ผู้เรียนให้การยอมรับความแตกต่าง ทำงานร่วมกันเป็นทีมได้					
4	ผู้เรียนสามารถยืดหยุ่นและปรับตัวในการทำงานตามสถานการณ์ได้					
5	ผู้เรียนมีทักษะบริหารเวลาในการทำงานร่วมกัน					

ข้อ	ทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21	ระดับทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21				
		5	4	3	2	1
Communication Information and Media Literacy: ทักษะในการสื่อสารข้อมูลและการรู้เท่าทันสื่อ						
1	ผู้เรียนสามารถเข้าถึง ค้นหา วิเคราะห์ ประเมิน และถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารต่างๆได้					
2	ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้สื่อสารสนเทศต่าง ๆ					
3	ผู้เรียนมีทักษะในการสื่อสาร ทั้งการพูด อ่าน เขียน และสื่อสารภาษากายได้ตามวัตถุประสงค์					
4	ผู้เรียนสามารถรับข้อมูลและตีความข้อมูลได้					
5	ผู้เรียนสามารถนำเสนอและปรับใช้สื่อและเทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม					
Computing and ICT Literacy: ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ และความเข้าใจในเทคโนโลยี						
1	ผู้เรียนมีความสามารถทางด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์					
2	ผู้เรียนสามารถเลือกใช้อินเทอร์เน็ตและสื่อดิจิทัลได้อย่างสร้างสรรค์และเกิดประโยชน์อย่างสูงสุด					
3	ผู้เรียนมีความรู้เท่าทันสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ					
4	ผู้เรียนมีการใช้เครื่องมืออินเทอร์เน็ตและการรับสื่อดิจิทัลที่สามารถควบคุมเวลาหน้าจอของตนเองได้					
5	ผู้เรียนมีการเข้าถึงข้อมูล การป้องกันข้อมูลส่วนตัว และการรักษาความปลอดภัยบนโลกดิจิทัลได้					
Career and Learning Skills: ทักษะด้านอาชีพและความสามารถในการเรียนรู้						
1	ผู้เรียนมีความยืดหยุ่นทางจิตใจ (Resilience)					
2	ผู้เรียนมีการคิดและลงมือทำ ตื่นตัวต่อสถานการณ์แบบผู้ประกอบการ					
3	ผู้เรียนมีการคิดมองภาพรวมและภาพใหญ่ก่อน					
4	ผู้เรียนมีบุคลิกแบบผู้ประกอบการในการทำงานและการเข้าสังคม					
5	ผู้เรียนมีความกล้าคิด กล้าสร้างเครือข่ายของตนเอง					

ข้อ	ทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21	ระดับทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21				
		5	4	3	2	1
Compassion: ความมีเมตตา กรุณา มีคุณธรรม และมีระเบียบวินัย						
1	ผู้เรียนมีความสามารถในการ สร้างความไว้วางใจ และเพิ่มคุณค่าในสายตาคณะอื่น					
2	ผู้เรียนมีการประพฤติดี การทำงานอย่างสร้างสรรค์ และ ประพฤติตนเหมาะสมตามระเบียบของสังคม					
3	ผู้เรียนสามารถเข้าใจตนเอง มีทักษะทางอารมณ์ และสังคม มีการควบคุมอารมณ์ และแสดงออกได้ อย่างเหมาะสม					
4	ผู้เรียนมีการประเมินตนเอง สะท้อนความคิด ความรู้สึก และการกระทำของตนเอง สามารถประเมินงาน เพื่อหาข้อบกพร่องและแนวทางการพัฒนาให้ดีขึ้นได้					

ภาคผนวก ค ค่าดัชนีความสอดคล้อง

ผลการตรวจค่าความสอดคล้องข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม
เพื่อการวิจัย (Item Congruence Index: IOC)

สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยาม

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

โดยใช้เกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถาม คือ

1. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5–1.00 คัดเลือกไว้ใช้ได้
2. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ควรพิจารณาปรับปรุงหรือตัดทิ้ง

แบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษาเกี่ยวกับ

การบริหารงานวิชาการ

ข้อ	การบริหารงานวิชาการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	สรุปความสอดคล้อง
		1	2	3		
การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา						
1	มีการวิเคราะห์บริบทสภาพแวดล้อมร่วมกันระหว่างสถานศึกษา ชุมชน และภาคีเครือข่าย	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2	มีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ก่อนการนำหลักสูตรไปใช้	1	0	1	0.67	สอดคล้อง
3	มีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง	1	0	1	0.67	สอดคล้อง
4	มีการอบรมครูผู้ใช้หลักสูตรให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการพัฒนาหลักสูตร	0	1	1	0.67	สอดคล้อง
5	มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน	1	1	0	0.67	สอดคล้อง
6	มีกระบวนการสร้าง ประเมิน และปรับปรุงหลักสูตรของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง	1	0	1	0.67	สอดคล้อง
การพัฒนากระบวนการเรียนรู้						
1	มีการส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	1	0	1	0.67	สอดคล้อง
2	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้	1	1	0	0.67	สอดคล้อง
3	มีความยืดหยุ่นตามความเหมาะสมทั้งด้านเวลาและสาระการเรียนรู้	1	1	0	0.67	สอดคล้อง
4	มีการเน้นให้ผู้เรียน เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริงจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ	1	1	0	0.67	สอดคล้อง
5	มีการนิเทศการเรียนการสอน และส่งเสริมให้มีการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่อง	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
6	มีกระบวนการสร้าง ประเมินและปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	1	1	0	0.67	สอดคล้อง
การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน						
1	มีการกำหนดระเบียบการวัดและประเมินผลของสถานศึกษา	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	การบริหารงานวิชาการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	สรุปความ สอดคล้อง
		1	2	3		
2	มีกระบวนการตรวจสอบคุณภาพของการจัดการศึกษา ผู้เรียน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
3	มีวิธีการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามที่สถานศึกษาได้วางไว้	1	1	0	0.67	สอดคล้อง
4	มีการพัฒนาเครื่องมือที่นำมาใช้วัดและประเมินผลอย่างเหมาะสม	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
5	มีการส่งเสริม สนับสนุน ระบบสารสนเทศด้านการวัดและประเมินผลที่เป็นระบบ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
6	มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา และสามารถพัฒนาผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพ	1	0	1	0.67	สอดคล้อง
การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา						
1	มีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2	มีการนำปัญหาที่ได้มาสะท้อนศักยภาพในการจัดการศึกษา	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
3	มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทาง รวมถึงวิธีการในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษาระหว่างบุคลากรทางการศึกษา	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
4	มีแนวทางการดำเนินการวิจัยที่เหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น	1	0	1	0.67	สอดคล้อง
5	มีการนำแนวทางที่ได้ไปปรับใช้ให้เกิดกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
6	มีการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา						
1	มีกระบวนการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรครูได้นำวิธีการ หรือวิทยาการมาประยุกต์ใช้เป็นแหล่งข้อมูลในกระบวนการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2	มีแนวทาง วิธีการ และเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อนำมาจัดการเรียนการสอน	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	การบริหารงานวิชาการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	สรุปความ สอดคล้อง
		1	2	3		
3	มีกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นสนใจใฝ่รู้ในเนื้อหาการเรียนมากยิ่งขึ้น	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
4	มีการจัดการศึกษาที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
5	มีการเลือกใช้ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
6	มีการติดตามการผลิต ติดตามการนำไปใช้ และการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างเป็นระบบ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
7	มีการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน และสามารถพัฒนาศักยภาพในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	1	0	1	0.67	สอดคล้อง
การนิเทศการศึกษา						
1	มีการแนะนำ และให้ความร่วมมือระหว่างผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องตามเป้าหมายที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2	มีการนำเอาเทคนิค วิธีการหรือแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
3	มีการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพสูงสุด	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
4	มีการนำเอาเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการนิเทศการศึกษาเพื่อให้การจัดการศึกษานั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
5	ได้รับการยอมรับจากทุกฝ่าย เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้	1	0	1	0.67	สอดคล้อง
6	มีกระบวนการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษา	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา						
1	มีการจัดระบบโครงสร้างองค์กร กำหนดเกณฑ์การประเมิน และวางแผนการพัฒนาคูณภาพการศึกษา	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	การบริหารงานวิชาการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	สรุปความ สอดคล้อง
		1	2	3		
2	มีการดำเนินการพัฒนาตามแผนและติดตาม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
3	มีการประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาและ หน่วยงานอื่นในการปรับปรุงและพัฒนาระบบประกัน คุณภาพภายในสถานศึกษา	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
4	มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบประกัน คุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
การพัฒนาแหล่งเรียนรู้						
1	มีแหล่งที่เสริมสร้างความรู้ประกอบด้วย บุคคล สถานที่ ทั้งที่ถูกสร้างจากธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้น	1	0	1	0.67	สอดคล้อง
2	มีการพัฒนาสถานที่หรือ บุคคลที่มีความรู้ข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศ สิ่งแวดล้อม ห้องสมุด อุทยาน การศึกษาและ ประสิทธิภาพอื่น ๆ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
3	มีการส่งเสริมและเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นในห้องเรียน หรือนอกห้องเรียน	1	0	1	0.67	สอดคล้อง
4	มีการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผ่านการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งภายใน และภายนอกโรงเรียน	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
5	ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ปฏิบัติ นิสัยแห่งการเรียนรู้ ใฝ่เรียน และสามารถ เรียนรู้ได้อย่าง ต่อเนื่องตลอดชีวิต	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
6	มีการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการ เรียนรู้และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง จากประสบการณ์ตรงแล้วสามารถนำไปใช้ประโยชน์ ในชีวิตประจำวันได้	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

**แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษาเกี่ยวกับ
ทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21**

ข้อ	ทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ค่า IOC	สรุปความ สอดคล้อง
		1	2	3		
Reading: ความสามารถในการอ่านออก						
1	ผู้เรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญได้	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2	ผู้เรียนเลือกอ่านในสิ่งที่ตนเองสนใจ เพื่อเกิด ความสนุกและรักในการอ่าน จนเกิดความเข้าใจ ในบริบท	1	0	1	0.67	สอดคล้อง
3	ผู้เรียนอ่าน แล้วนำมาวิเคราะห์ก่อนที่จะตัดสินใจ เชื่อในสิ่งที่อ่าน	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
4	ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมา ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
(W)Riting : ความสามารถในการเขียนได้						
1	ผู้เรียนเขียนแสดงความต้องการ เป็นลายลักษณ์ อักษรให้ผู้ที่ย่าน ได้เข้าใจ และรู้ถึงความต้องการ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2	ผู้เรียนเขียนเพื่อการสื่อสารให้คนอื่นเข้าใจ แสดงถึงความคิด ความรู้สึก และอารมณ์ได้	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
3	ผู้เรียนเขียนถ่ายทอดตัวตนของตนเองในเชิงบวก ให้ผู้อื่นรับรู้ได้	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
4	ผู้เรียนสามารถเขียนถ่ายทอดความรู้ให้กับบุคคล อื่นให้ได้ความรู้เช่นเดียวกับที่ได้รับมา	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
(A)Rithmatic : ความสามารถในการคิดเลขเป็น						
1	ผู้เรียนมีทักษะการคำนวณ คิดเลขเป็น ในการใช้ ชีวิตประจำวัน	1	0	1	0.67	สอดคล้อง
2	ผู้เรียนมีการเชื่อมโยงระหว่างความคิด กับข้อมูล ที่สำคัญ และยังเชื่อมโยงกับจิตใจอีกด้วย	1	0	1	0.67	สอดคล้อง
3	ผู้เรียนสามารถตีความและ เข้าใจความคิดต่าง ๆ ที่สื่อสารออกมาในรูปของคณิตศาสตร์	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	ทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ค่า IOC	สรุปความ สอดคล้อง
		1	2	3		
4	ผู้เรียนเกิดการคิดที่เชื่อมโยงกับคณิตศาสตร์และการคำนวณในชีวิตประจำวัน	1	0	1	0.67	สอดคล้อง
Critical Thinking and Problem Solving: ทักษะการคิดวิเคราะห์ อย่างมีวิจารณญาณ และสามารถแก้ปัญหา						
1	ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์คิดอย่างเป็นระบบและใช้เหตุผลในการ ตัดสินใจเพื่อแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม	1	0	1	0.67	สอดคล้อง
2	ผู้เรียนมีความช่างสังเกต เห็นปัญหา ตั้งคำถาม เป็น ประเมินและตัดสินใจจากสิ่งที่สังเกตเห็น	1	0	1	0.67	สอดคล้อง
3	ผู้เรียนสามารถหาข้อมูลและหลักฐานเพื่อพิสูจน์ และแก้ปัญหา มีมุมมองที่หลากหลาย และมองภาพรวมเพื่อมุ่งสู่เป้าหมาย	1	0	1	0.67	สอดคล้อง
4	ผู้เรียนสามารถประยุกต์การแก้ไขปัญหาเดิมกับเรื่องใหม่ได้ สามารถถอดบทเรียนรู้ ข้อเสนอนะ และสิ่งที่ควรพัฒนาจากประสบการณ์	1	0	1	0.67	สอดคล้อง
Creativity and Innovation: ทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม						
1	ผู้เรียนมีความสามารถ ในการคิดสร้างสรรค์ คิดเชิงบวก	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2	ผู้เรียนมีการสร้างและใช้องค์ความรู้หรือนวัตกรรมในการพัฒนางาน	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
3	ผู้เรียนมีความคิดนอกกรอบ คิดต่อยอดเป็น และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
4	ผู้เรียนมีความคิดเปิดกว้าง มองหาโอกาส สร้างความเป็นไปได้	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
5	ผู้เรียนสามารถสื่อสารความคิดให้ผู้อื่นเข้าใจ และยอมรับความคิดผู้อื่น	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	ทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ค่า IOC	สรุปความ สอดคล้อง
		1	2	3		
Cross-Cultural Understanding: ความเข้าใจในความแตกต่างและกระบวนการคิดของแต่ละวัฒนธรรม						
1	ผู้เรียนมีความเข้าใจในความแตกต่างของแต่ละบุคคลในสังคม	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2	ผู้เรียนสามารถยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมได้	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
3	มีการสร้างนักเรียนให้ยอมรับตัวตนของตัวเองและผู้อื่น	1	0	1	0.67	สอดคล้อง
4	มีการสร้างความทัดเทียมในสังคม	0	1	1	0.67	สอดคล้อง
5	ผู้เรียนรับรู้ในคุณค่าของตัวเองและของผู้อื่นได้โดยไม่ถือคติในเพื่อนมนุษย์ และลดความเป็นศูนย์กลางของตนเองลง	1	0	1	0.67	สอดคล้อง
Collaboration Teamwork and Leadership: ความสามารถในการร่วมมือกันทำงานเป็นทีม และมีภาวะความเป็นผู้นำ						
1	ผู้เรียนมีความสามารถในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในการทำงานเป็นทีม	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2	ผู้เรียนมีการแสดงภาวะผู้นำและผู้ตามเมื่อทำงานร่วมกับผู้อื่น	0	1	1	0.67	สอดคล้อง
3	ผู้เรียนให้การยอมรับความแตกต่าง ทำงานร่วมกันเป็นทีมได้	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
4	ผู้เรียนสามารถยืดหยุ่นและปรับตัวในการทำงานตามสถานการณ์ได้	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
5	ผู้เรียนมีทักษะบริหารเวลาในการทำงานร่วมกัน	1	0	1	0.67	สอดคล้อง
Communication Information and Media Literacy: ทักษะในการสื่อสารข้อมูลและการรู้เท่าทันสื่อ						
1	ผู้เรียนสามารถเข้าถึง ค้นหา วิเคราะห์ ประเมิน และถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารต่างๆได้	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	ทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ค่า IOC	สรุปความ สอดคล้อง
		1	2	3		
2	ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้สื่อสารสนเทศต่าง ๆ	1	0	1	0.67	สอดคล้อง
3	ผู้เรียนมีทักษะในการสื่อสาร ทั้งการพูด อ่าน เขียน และสื่อสารภาษากายได้ตามวัตถุประสงค์	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
4	ผู้เรียนสามารถรับข้อมูลและตีความข้อมูลได้	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
5	ผู้เรียนสามารถนำเสนอและปรับใช้สื่อและเทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
Computing and ICT Literacy: ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ และความเข้าใจในเทคโนโลยี						
1	ผู้เรียนมีความสามารถทางด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2	ผู้เรียนสามารถเลือกใช้อินเทอร์เน็ตและสื่อดิจิทัลได้อย่างสร้างสรรค์และเกิดประโยชน์อย่างสูงสุด	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
3	ผู้เรียนมีความรู้เท่าทันสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
4	ผู้เรียนมีการใช้เครื่องมืออินเทอร์เน็ตและการรับสื่อดิจิทัล ที่สามารถควบคุมเวลาหน้าจอของตนเองได้	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
5	ผู้เรียนมีการเข้าถึงข้อมูล การป้องกันข้อมูลส่วนตัว และการรักษาความปลอดภัยบนโลกดิจิทัลได้	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
Career and Learning Skills: ทักษะด้านอาชีพและความสามารถในการเรียนรู้						
1	ผู้เรียนมีความยืดหยุ่นทางจิตใจ (Resilience)	1	0	1	0.67	สอดคล้อง
2	ผู้เรียนมีการคิดและลงมือทำ ตื่นตัวต่อสถานการณ์ แบบผู้ประกอบการ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
3	ผู้เรียนมีการคิดมองภาพรวมและภาพใหญ่ก่อน	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
4	ผู้เรียนมีบุคลิกแบบผู้ประกอบการในการทำงาน และการเข้าสังคม	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
5	ผู้เรียนมีความกล้าคิด กล้าสร้างเครือข่ายของตนเอง	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	ทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ค่า IOC	สรุปความ สอดคล้อง
		1	2	3		
Compassion: ความมีเมตตา กรุณา มีคุณธรรม และมีระเบียบวินัย						
1	ผู้เรียนมีความสามารถในการ การสร้างความ ไว้วางใจ และเพิ่มคุณค่าในสายตาคคนอื่น	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2	ผู้เรียนมีการประพฤติตัว การทำงานอย่าง สร้างสรรค์และ ประพฤติตนเหมาะสมตามระบบ ระเบียบของสังคม	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
3	ผู้เรียนสามารถเข้าใจตนเอง มีทักษะทางอารมณ์ และสังคม มีการควบคุมอารมณ์ และแสดงออก ได้อย่างเหมาะสม	1	0	1	0.67	สอดคล้อง
4	ผู้เรียนมีการประเมินตนเอง สะท้อนความคิด ความรู้สึก และการกระทำของตนเอง สามารถ ประเมินงาน เพื่อหาข้อบกพร่องและแนวทาง การพัฒนาให้ดีขึ้นได้	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ภาคผนวก ง ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.986	97

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	จิตาภา ศรีมูล
วัน เดือน ปี เกิด	29 ธันวาคม 2538
สถานที่เกิด	จังหวัดน่าน
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2561 กศ.บ.(คณิตศาสตร์), มหาวิทยาลัยพะเยา, พะเยา.
ที่อยู่ปัจจุบัน	113 หมู่ 2 ตำบลน้ำเกีฮ่วน อำเภอภูเพียง จังหวัดน่าน 55000
ผลงานตีพิมพ์	จิตาภา ศรีมูล (ผู้บรรยาย). (20 เมษายน 2567). การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่าน เขต 1. ใน การประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 10 (หน้า 415-432). พะเยา: กองบริหารงานวิจัย มหาวิทยาลัยพะเยา.

